

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (e-Ε.Φ.Κ.Α.)»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Το σχέδιο νόμου με τίτλο «ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (e-Ε.Φ.Κ.Α.)» διαρθρώνεται σε τέσσερα μέρη.

Στο πρώτο μέρος με τίτλο «**Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.)**» θεσμοθετούνται οι διατάξεις που εδραιώνουν τη μεγαλύτερη οργανωτική και διοικητική ενοποίηση στην ιστορία του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, ήτοι ολοκληρώνεται το Εθνικό όραμα για τη θέσπιση ενός ενιαίου ασφαλιστικού συστήματος και ενός Εθνικού Οργανισμού. Ο νέος εθνικός φορέας e-Ε.Φ.Κ.Α. θα αποτελεί τον ένα και μοναδικό Ασφαλιστικό Οργανισμό με ενιαία διοικητική δομή και τρεις ανεξάρτητους και αυστηρά αυτοτελείς οικονομικά κλάδους με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, τον κλάδο Κύριας Σύνταξης, τον κλάδο Επικουρικής και τον κλάδο Εφάπαξ παροχής.

Στο δεύτερο μέρος με τίτλο «**ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (e-Ε.Φ.Κ.Α.)**» θεσπίζονται οι διατάξεις με τις οποίες ο νέος Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης μετασχηματίζεται συγχρόνως σε Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.). Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μεταβαίνει στην ψηφιακή εποχή και αναμορφώνεται σε ένα ενιαίο, σύγχρονο και φιλικό προς τον ασφαλισμένο και τον πολίτη σύστημα. Προς τον σκοπό της αναδιάρθρωσης του φορέα, θεσπίζεται για πρώτη φορά ο ψηφιακός μετασχηματισμός της διαδικασίας απονομής της σύνταξης.

Στο τρίτο μέρος με τίτλο «**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ**», υιοθετούνται διατάξεις με τις οποίες συμμορφώνεται το ασφαλιστικό σύστημα με τις πρόσφατες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (1880/2019, 1888/2019, 1889/2019, 1890/2019 και 1891/2019) και ενισχύεται η κοινωνική και ασφαλιστική δικαιοσύνη, η ανταποδοτικότητα, η αναλογικότητα και η επιχειρησιακή ελευθερία. Για πρώτη φορά θεσπίζονται «ανοιχτές» ασφαλιστικές κατηγορίες ελεύθερης επιλογής για τους αυτοτελώς απασχολούμενους, ελεύθερους επαγγελματίες και πρόσωπα υπαγόμενα στον τ. ΟΓΑ, αποσυνδεδεμένες από τα χρόνια ασφάλισης, το εισόδημα (συμβάλλοντας στον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής και φοροδιαφυγής) και την αύξηση του κατώτατου μισθού. Επιπροσθέτως, βάσει της εκπονηθείσας από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή αναλογιστικής μελέτης επαναθεσπίζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 96 για τον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων από 1.1.2015 και απαλείφονται οι ρυθμίσεις επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των ήδη καταβαλλόμενων ή καταβλητέων κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, επικουρικών συντάξεων, που έχουν εκδοθεί με προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομοθετικό πλαίσιο και καταργείται ως αντίθετο στις συνταγματικές αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας το προβλεπόμενο

στα άρθρα 96 παρ. 4 του ν. 4387/2016 και 6 της ακυρωθείσας ΥΑ οικ.25909/470/7.6.2016 (Β'1605, διόρθωση σφάλματος Β'1623) όριο του ποσού των 1.300 ευρώ για το άθροισμα της καταβαλλόμενης σε αυτούς κύριας και επικουρικής συντάξεως. Τέλος, υιοθετούνται διατάξεις που αναθεωρούν τους συντελεστές αναπλήρωσης των κύριων συντάξεων.

Στο τέταρτο μέρος με τίτλο «**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ (e-Ε.Φ.Κ.Α.)**» θεσπίζεται ο οργανισμός του e-Ε.Φ.Κ.Α και τροποποιείται το π.δ. 8/2019 (Α'8) με τίτλο «Οργανισμός Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)» προκειμένου να ανταποκριθεί αφενός στις σύγχρονες ανάγκες του ψηφιακού μετασχηματισμού του και αφετέρου να υποδεχθεί τις δομές και το προσωπικό του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1.1. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε προτεινόμενη ρύθμιση.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 1 επιτυγχάνεται η μετάβαση στον «**Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.)**» και θεσπίζεται ένας εθνικός οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης, με ενιαία διοικητική δομή και τρεις ανεξάρτητους και αυτοτελείς οικονομικά κλάδους με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, τον κλάδο Κύριας Σύνταξης, τον κλάδο Επικουρικής και τον κλάδο Εφάπαξ παροχής.

Ειδικότερα, με την παράγραφο ένα το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)» μετονομάζεται από 1-3-2020 σε «**Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης**», αποκαλούμενο στο εξής «e-Ε.Φ.Κ.Α ώστε να σηματοδοτηθεί η μετάβαση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην ψηφιακή εποχή. Με την παράγραφο δύο από 1-3-2020 εντάσσονται στον e-Ε.Φ.Κ.Α. ο Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης και Κλάδος Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. οι οποίοι λειτουργούν με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, και στους οποίους παρακολουθούνται αυτοτελώς οι εισφορές και οι παροχές ανά κλάδο. Το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. καταργείται. Μεταξύ των σκοπών του e-Ε.Φ.Κ.Α. περιλαμβάνεται πλέον και η καταβολή επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ παροχών στους δικαιούχους ασφαλισμένους.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 2 προσδιορίζονται οι φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. που εντάσσονται στον e-Ε.Φ.Κ.Α., ο οποίος θα λειτουργεί με ενιαία διοικητική οργάνωση. Πρόκειται για όλους τους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς των κλάδων επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., οι οποίοι πλέον εντάσσονται στον e-Ε.Φ.Κ.Α. και λειτουργούν υπό κοινή Διοίκηση.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 3 αντιμετωπίζεται το ζήτημα της μεταβίβασης των πόρων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. στον e-Ε.Φ.Κ.Α. Συγκεκριμένα, στις παραγράφους 3 και 4 προβλέπεται ότι στους πόρους του e-Ε.Φ.Κ.Α, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την πραγμάτωση των σκοπών του και την αποτελεσματική λειτουργία του, προστίθενται οι πόροι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Επιπλέον, προσδιορίζονται οι πόροι του κλάδου επικουρικής ασφάλισης και του κλάδου εφάπαξ παροχών του e-Ε.Φ.Κ.Α. , οι οποίοι αποτελούνται από τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των αντίστοιχων κλάδων του ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., που

εντάσσεται στον ε-Ε.Φ.Κ.Α., τις προσόδους περιουσίας, την απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρο που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία και στα άρθρα 35 και 77 του ν. 4387/2016 ή άλλες διατάξεις νόμων.

Περαιτέρω αντιμετωπίζεται το ζήτημα των εισφορών και πάσης φύσης πόρων που εισπράττονταν από τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του άρθρου 53 του ν. 4387/2016, του εντασσόμενου ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αποδίδονταν σε τρίτους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς καθώς με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι εξακολουθούν να εισπράττονται από τον ε-Ε.Φ.Κ.Α. και να αποδίδονται από αυτόν στους δικαιούχους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και τα άρθρα 35 και 77 του ν.4387/2016, ή άλλες διατάξεις νόμων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 4** αντιμετωπίζεται το ζήτημα της νέας Διοίκησης του ε-Ε.Φ.Κ.Α. Ειδικότερα, ορίζεται ότι όργανα Διοίκησης του νέου φορέα είναι ο Διοικητής και το Διοικητικό Συμβούλιο.

Επιπλέον, καθορίζονται τα προσόντα του Διοικητή και ο τρόπος διορισμού του, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής με τετραετή θητεία, όπως ισχύει, μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και συστήνονται τέσσερις θέσεις Υποδιοικητών, ιδίων προσόντων με τον Διοικητή, οι οποίοι διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με τετραετή θητεία.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 5** αντιμετωπίζεται το ζήτημα των αρμοδιοτήτων της Διοίκησης και του Διοικητικού Συμβουλίου, των Κεντρικών και Περιφερειακών Υπηρεσιών του εντασσόμενου στον ε-Ε.Φ.Κ.Α. φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., προκειμένου να διασφαλιστεί η λειτουργία του ε-Ε.Φ.Κ.Α., μέχρι την πλήρη ενσωμάτωση των υπηρεσιών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., που έχει προσδιοριστεί στις 30.6.2020.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 6** προβλέπεται ότι στον ε-Ε.Φ.Κ.Α., ως καθολικό διάδοχο του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. περιέρχονται το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού που προέρχεται από τους εντασσόμενους στον ε-Ε.Φ.Κ.Α. Κλάδους Επικούρησης και Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., οι πόροι που προβλέπονται υπέρ αυτών από τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους.

Επιπλέον, επιλύονται ζητήματα αναφορικά με τον προϋπολογισμό του ε-Ε.Φ.Κ.Α., στον οποίο συμπεριλαμβάνονται οι αυτοτελείς προϋπολογισμοί του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και τον Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ενώ εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από την έγκρισή του από το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του ε-Ε.Φ.Κ.Α. Μέχρι την 31.12.2020 εξακολουθούν να εκτελούνται οι εγκεκριμένοι προϋπολογισμοί των εντασσομένων κλάδων Επικούρησης και Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και οι προβλεπόμενες οικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται για το ίδιο οικονομικό έτος. Από 1.1.2021 εγκρίνεται ο ενοποιημένος προϋπολογισμός του ε-Ε.Φ.Κ.Α.

Επιπλέον, επιλύεται το ζήτημα των συμβάσεων τρίτων με το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ή/και τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του Κλάδου επικουρικής ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του ε-Ε.Φ.Κ.Α. Τέλος επιλύονται ζητήματα σχετικά με τις εκκρεμείς δίκες που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ή/και των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., την ισχύ των δικαστικών αποφάσεων και την τοκοφορία των οφειλών του ε-Ε.Φ.Κ.Α.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 7** αντιμετωπίζονται ζητήματα σχετικά με την υπηρεσιακή κατάσταση, τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων και τη μεταφορά του

προσωπικού του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π στον e- Ε.Φ.Κ.Α.. Προβλέπεται ότι το πάσης φύσεως προσωπικό και οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή, που υπηρετούν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μεταφέρονται στον e- Ε.Φ.Κ.Α από 1-3-2020 με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο που κατέχουν από την ημερομηνία ένταξής τους. Επιπλέον, αντιμετωπίζονται ζητήματα αναφορικά με τη μεταφορά όλων των κενών οργανικών θέσεων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., οι οποίες μεταφέρονται στον e-Ε.Φ.Κ.Α. Επιπλέον, οι συμβάσεις έργου ή παροχής υπηρεσιών φυσικών προσώπων που παρείχαν υπηρεσίες στον εντασσόμενο φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. κατ' αποκοπή συνεχίζονται και με τον e-Ε.Φ.Κ.Α, μέχρι τη λήξη τους. Διαδικασίες για πλήρωση θέσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη στον εντασσόμενο φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. συνεχίζονται κανονικά για λογαριασμό του e-Ε.Φ.Κ.Α.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 8** προβλέπεται ότι από 1-3-2020, όλα τα ασφαλιστέα πρόσωπα του εντασσόμενου ταμείου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., σύμφωνα με το άρθρο 76 του ν. 4387/2016 (Α'85), μεταφέρονται στον e-Ε.Φ.Κ.Α. και θεωρούνται ασφαλισμένοι αυτού. Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου ταμείου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτού, όπως ισχύουν. Στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης και τον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του e-Ε.Φ.Κ.Α. μεταφέρονται αντίστοιχα όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του εντασσόμενου ταμείου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ανεξάρτητα από την χρονική περίοδο ασφάλισής τους.

Με τις παρ. 2 του **άρθρου 8** ρυθμίζονται ειδικά θέματα παροχών του εντασσόμενου φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και το νομικό και θεσμικό πλαίσιο αυτών, μετά και την ένταξή του στον e-Ε.Φ.Κ.Α. Ειδικότερα, με την παρ. 2 προσδιορίζεται ότι οι όροι συνταξιοδότησης, ο καθορισμός του ποσού επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ και κάθε άλλη παροχή του εντασσόμενου ταμείου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., όπως και για κάθε θέμα που δεν προβλέπεται ρητώς στο παρόν, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτού, όπως ισχύουν στις 1-3-2020. Η πρόβλεψη αυτή καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς αιτήσεις κατά τον χρόνο έναρξης της λειτουργίας του e-Ε.Φ.Κ.Α.

Με την παρ.3 του **άρθρου 8** προβλέπεται ότι ο χρόνος ασφάλισης για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης και τον κλάδο εφάπαξ παροχών του e-Ε.Φ.Κ.Α. είναι ο χρόνος για τον οποίο καταβάλλονται ή οφείλονται ασφαλιστικές εισφορές για κάθε κλάδο του e-Ε.Φ.Κ.Α. από 1.3.2020 και εφεδής και ο χρόνος ασφάλισης του εντασσόμενου ταμείου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., όπως προβλέπεται στο άρθρο 79 του ν.4387/2016 (Α'85).

Με την παρ. 4 του **άρθρου 8** ορίζεται ότι μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών του e-Ε.Φ.Κ.Α., που θα περιλαμβάνει τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης και τον κλάδο εφάπαξ παροχών του εντασσόμενου ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών και η γενικότερη νομοθεσία του εντασσόμενου ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 80 του ν.4387/2016 (Α'85), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 4445/2016, δόθηκε η δυνατότητα να συσταθούν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Διοικητικές Επιτροπές με αρμοδιότητα, εκτός των άλλων, της εξέτασης ενδικοφανών και λοιπών διοικητικών προσφυγών. Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής εκδόθηκε η αριθμ. Δ9/31036/9508/6-12-2017 (Β' 4416) Υπουργική απόφαση και συστήθηκαν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. δύο Διοικητικές Επιτροπές, μία για θέματα Επικουρικής Ασφάλισης και μία για θέματα Εφάπαξ Παροχών. Στην παρούσα ρύθμιση της παρ. 5, προβλέπεται η συνέχεια της λειτουργίας των Διοικητικών Επιτροπών του εντασσόμενου φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., μέχρι τη σύσταση των επιτροπών της περίπτωσης α'

της παραγράφου αυτής. Τα ως άνω όργανα αποτελούν Διοικητικές Επιτροπές του e-Ε.Φ.Κ.Α. και διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις εφαρμοζόμενες αναλόγως. Η ανωτέρω ρύθμιση κρίνεται αναγκαία για την ομαλή λειτουργία των Επιτροπών αυτών και μετά την ένταξη του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. στον e-Ε.Φ.Κ.Α.

1.2. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους η ρύθμιση είναι αναγκαία και κατάλληλη για να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 1** είναι αναγκαία και κατάλληλη προκειμένου να επιτευχθεί ο ψηφιακός μετασχηματισμός του φορέα, οικονομίες κλίμακας, η βέλτιστη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 2** είναι αναγκαία και κατάλληλη προκειμένου να ενταχθούν στον e-Ε.Φ.Κ.Α και να λειτουργήσουν υπό κοινή Διοίκηση οι φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 3** είναι αναγκαία και κατάλληλη προκειμένου να αποδίδονται οι παροχές από τον e-Ε.Φ.Κ.Α. στους δικαιούχους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του εντασσόμενου ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 4** είναι αναγκαία καθώς λόγω της ενσωμάτωσης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. αυξάνεται ο όγκος των υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων και απαιτούνται περισσότερες θέσεις ευθύνης.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 5** είναι αναγκαία προκειμένου να επιλυθούν ζητήματα αναφορικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Διοίκησης και του Διοικητικού Συμβουλίου, των Κεντρικών και Περιφερειακών Υπηρεσιών του εντασσόμενου στον e-Ε.Φ.Κ.Α. φορέα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., προκειμένου να διασφαλιστεί η λειτουργία του e-Ε.Φ.Κ.Α., μέχρι την πλήρη ενσωμάτωση των υπηρεσιών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., που έχει προσδιοριστεί στις 30.6.2020.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 6** είναι αναγκαία προκειμένου να υπεισέλθει ο e-Ε.Φ.Κ.Α. στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των εντασσόμενων κλάδων Επικούρησης και Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Η μεταβίβαση της εν γένει περιουσίας γίνεται χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων. Ειδικότερα, η μεταβίβαση της κινητής περιουσίας γίνεται χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου, πράξης ή συμβολαίου. Η μεταβίβαση αυτή, εφόσον περιλαμβάνει κινητές αξίες με δικαιώματα ψήφου, δεν υπάγεται στις διατάξεις του ν.3461/2006.

Επιπλέον, είναι αναγκαία προκειμένου να συνεχιστεί απρόσκοπτα η οικονομική λειτουργία και οι συναλλακτικές και συμβατικές σχέσεις με τους τρίτους, οι συμβάσεις τρίτων με το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ή/και τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του Κλάδου επικουρικής ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του e-Ε.Φ.Κ.Α. Επιπλέον, είναι αναγκαία προκειμένου να ρυθμιστούν ζητήματα σχετικά με τις εκκρεμείς δίκες και την ισχύ των δικαστικών αποφάσεων που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ή/και των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., χωρίς να επέρχεται διακοπή δίκης. Δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι του e-Ε.Φ.Κ.Α.

Τέλος, είναι αναγκαία για λόγους ισότητας και εξομοίωσης με το Δημόσιο, εφόσον και ο Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι τώρα διατηρούσε τα προνόμια αυτά, προκειμένου ο e-Ε.Φ.Κ.Α., μετά και την ενσωμάτωση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., να έχει τα ουσιαστικά, δικονομικά και οικονομικά προνόμια του Δημοσίου, να απαλλάσσεται δε από κάθε τέλος, φόρο, παράβολο και κράτηση για την

παράστασή του και εκπροσώπησή του ενώπιον παντός Δικαστηρίου και Αρχής, καθώς και για την άσκηση οποιουδήποτε ενδίκου βιοηθήματος και μέσου ή άλλης διαδικαστικής πράξης ενώπιον τούτων.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 7** είναι αναγκαία προκειμένου να επιτευχθεί η ομαλή μετάβαση στον e-Ε.Φ.Κ.Α. για όλους τους υπηρετούντες υπαλλήλους του εντασσόμενου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 8** είναι αναγκαία προκειμένου να μεταφερθούν όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών στον e- Ε.Φ.Κ.Α, ανεξάρτητα από την χρονική περίοδο ασφάλισής τους.

1.3. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης» συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του πρώτου μέρους αναμένεται η αναβάθμιση της εξυπηρέτησης όλων των ασφαλισμένων από τις κοινές διοικητικές υπηρεσίες του του e-Ε.Φ.Κ.Α και η απρόσκοπη λειτουργία του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π μέχρι την ενσωμάτωση του στον e-Ε.Φ.Κ.Α.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 1** και την ένταξη του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. επιτυγχάνεται η οργανωτική και (μεσοπρόθεσμα) η διοικητική ενοποίηση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης προς όφελος των ασφαλισμένων. Επιτυγχάνονται οικονομίες κλίμακας και σαφής μείωση του κόστους λειτουργίας και αύξηση της παραγωγικότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Απελευθερώνεται ανθρώπινο δυναμικό προκειμένου να ενσωματωθεί στις κοινές υπηρεσίες έκδοσης συντάξεων και εφάπαξ του ενοποιημένου φορέα. Επιτυγχάνεται κεντρικός κοινός σχεδιασμός για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας και των αποθεματικών του ενοποιημένου φορέα. Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μεταβαίνει συνολικά στην Ψηφιακή εποχή και αναμορφώνεται σε ένα ενιαίο, σύγχρονο και φιλικό προς τον ασφαλισμένο και τον πολίτη σύστημα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 2** αναμένεται η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών για τους ασφαλισμένους λόγω της οργανωτικής και διοικητικής ενοποίησης των φορέων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 3** αναμένεται να αυξηθούν οι πόροι του e-Ε.Φ.Κ.Α, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την πραγμάτωση των σκοπών του και την αποτελεσματική λειτουργία του, καθώς προστίθενται οι πόροι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Επιπλέον, οι εισφορές και πάσης φύσεως πόροι που εισπράττονταν από τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του άρθρου 53 του ν. 4387/2016, του εντασσόμενου ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αποδίδονταν σε τρίτους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς εξακολουθούν να εισπράττονται από τον e-Ε.Φ.Κ.Α. και να αποδίδονται από αυτόν στους δικαιούχους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και τα άρθρα 35 και 77 του ν.4387/2016, ή άλλες διατάξεις νόμων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 4** αναμένεται επιπλέον να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των οργάνων της Διοίκησης του e- Ε.Φ.Κ.Α. Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 5** αναμένεται να βελτιωθεί η λειτουργία των οργάνων διοίκησης του e-Ε.Φ.Κ.Α.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 6** επιτυγχάνεται ασφάλεια δικαίου, ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τη μεταβίβαση της περιουσίας των εντασσόμενων κλάδων Επικούρησης και Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και παράλληλα ενοποιείται η έως τώρα υφιστάμενη νομοθεσία για την τοκοφορία των οφειλών και εξομοιώνεται ο τρόπος υπολογισμού του οφειλόμενου τόκου του e- Ε.Φ.Κ. Α με αυτό του Δημοσίου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 7** αναμένεται η βέλτιστη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού προκειμένου να ενσωματωθεί στις κοινές υπηρεσίες έκδοσης συντάξεων και εφάπαξ του ενοποιημένου φορέα. Με την προτεινόμενη ρύθμιση **του άρθρου 8** αναμένεται η ομαλή μετάβαση υπηρεσιών και των ασφαλισμένων στον e-Ε.Φ.Κ.Α., μέχρι την πλήρη ενσωμάτωση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π και την ένταξη των υπηρεσιών αυτού στον Οργανισμό του e-Ε.Φ.Κ.Α. σύμφωνα με το π.δ. 8/2019 (Α' 8).

1.4. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε άλλης διάταξης.

Αρμόδιες για την εφαρμογή των διατάξεων **του πρώτου μέρους** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-Ε.Φ.Κ.Α.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

1.1. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε προτεινόμενη ρύθμιση.

Με τις ισχύουσες διατάξεις η διαδικασία υποβολής αίτησης εγγραφής και διαγραφής μελών, η διαδικασία απογραφής ιδιωτικών οικοδομικών έργων και η διαδικασία απογραφής νομικών προσώπων απαιτούν χρόνο και αυτοπρόσωπη παρουσία στα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ. Η συναλλαγή του ασφαλισμένου με τον ΕΦΚΑ δεν ολοκληρώνεται άμεσα και προκαλείται διοικητικό βάρος, λόγω των βημάτων που απαιτούνται στο πλαίσιο συναλλαγών με το φορέα και των απαιτήσεων αυτοπρόσωπης παρουσίας για τη διεκπεραίωση μίας υπόθεσης. Με το **άρθρο 10** σκοπείται ο περιορισμός του χρόνου και των απαιτούμενων βημάτων.

Σύμφωνα με το κείμενο νομοθετικό πλαίσιο, η διαδικασία χορήγησης βεβαιώσεων και πιστοποιητικών από τον ΕΦΚΑ απαιτούν χρόνο και αυτοπρόσωπη παρουσία στα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ. Η συναλλαγή του ασφαλισμένου με τον ΕΦΚΑ δεν ολοκληρώνεται άμεσα και προκαλείται διοικητικό βάρος, λόγω των βημάτων που απαιτούνται στο πλαίσιο συναλλαγών με το φορέα και των απαιτήσεων αυτοπρόσωπης παρουσίας για την υποβολή αίτησης χορήγησης βεβαιώσεων και πιστοποιητικών, καθώς και για τη χορήγηση αυτών. Με το **άρθρο 11** σκοπείται ο περιορισμός του χρόνου και των απαιτούμενων βημάτων στη διαδικασία χορήγησης βεβαιώσεων και πιστοποιητικών.

Σύμφωνα με το κείμενο νομοθετικό πλαίσιο, η διαδικασία χορήγησης ασφαλιστικής ικανότητας και επιπροσθέτως η διαδικασία υποβολής Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης απαιτούν χρόνο και αρκετές ενέργειες. Με το **άρθρο 12** σκοπείται ο περιορισμός του χρόνου και των απαιτούμενων βημάτων στη διαδικασία υποβολής αίτησης χορήγησης ασφαλιστικής ικανότητας και στη διαδικασία υποβολής Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης. Επιπροσθέτως, η

προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 12 αποσκοπεί στη μείωση του διοικητικού βάρους που συνεπάγεται η επίδοση πράξεων βεβαίωσης οφειλών.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 13** σκοπείται η μεταρρύθμιση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, σύμφωνα με το οποίο δεν διενεργούνται άμεσοι και αυτοματοποιημένοι έλεγχοι σχετικά με την υποβολή Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης και καταβολής των εισφορών, και ως εκ τούτου δεν εντοπίζονται με ταχύτητα οι εργοδότες που δεν καταβάλλουν εμπρόθεσμα ασφαλιστικές εισφορές.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 14** σκοπείται η μεταρρύθμιση του συστήματος χορήγησης ιατρικών βεβαιώσεων και γνωματεύσεων προκειμένου να περιορισθεί ο απαιτούμενος χρόνος υποβολής της αίτησης χορήγησης, καθώς και της χορήγησης αυτών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 15** σκοπείται ο περιορισμός του απαιτούμενου χρόνου και των ενεργειών που απαιτούνται για την υποβολή αίτησης και τη χορήγηση του επιδόματος μητρότητας του επιδόματος ασθενείας και των εξόδων κηδείας.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 16** σκοπείται η αντιμετώπιση του ισχυρού ελλείμματος εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων που διέπονται από διαρκή ανησυχία για τη διαδικασία απονομής της σύνταξης. Οι διοικητικές διαδικασίες που σχετίζονται με την απονομή της σύνταξης εκτείνονται σε μεγάλο χρονικό διάστημα με αποτέλεσμα την απογοήτευση των ασφαλισμένων.

Η διαδικασία της απονομής σύνταξης ενέχει ποικίλα κανονιστικά εμπόδια, διαχρονικές παθογένειες, αβεβαιότητα και πολύχρονη αναμονή. Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 17** σκοπείται η άρση όλων αυτών προκειμένου να καταστεί η διαδικασία απονομής άμεση, ταχεία και χωρίς ταλαιπωρία για τους ασφαλισμένους.

Εξαιτίας της μη διαλειτουργικότητας του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης με τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, το Πληροφοριακό Σύστημα της Στρατολογίας του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης και το Φοιτητολόγιο των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η πρόσβαση στην πληροφορία απαιτεί χρόνο, οικονομικό και διοικητικό κόστος και πολλές ενέργειες. Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 18** σκοπείται η άρση αυτών των προβλημάτων.

1.2. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους η ρύθμιση είναι αναγκαία και κατάλληλη για να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα.

Στο πλαίσιο εκσυγχρονισμού του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης και τη μετεξέλιξη του σε e- E.Φ.Κ.Α, εδραιώνεται ο Ψηφιακός μετασχηματισμός του. Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 10** της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι η εγγραφή άμεσα ή έμμεσα ασφαλισμένου στο μητρώο ασφαλισμένων του e- Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e- E.Φ.Κ.Α) καθώς και η μεταβολή ατομικών στοιχείων γίνεται με υποβολή αίτησης στον δικτυακό τόπο του e- E.Φ.Κ.Α., εφόσον πληρούνται οι κατά περίπτωση οριζόμενες προϋποθέσεις που αφορούν στην ταυτοποίηση και επιβεβαίωση ταυτότητας και διευκρινίζεται ότι τα απαραίτητα στοιχεία αντλούνται από το μητρώο του «ΑΜΚΑ-ΕΜΑΕΣ».

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11**, οι βεβαιώσεις και τα πιστοποιητικά που απαιτούνται για τις συναλλαγές των πολιτών με άλλες υπηρεσίες και οργανισμούς λαμβάνονται αυτόματα σε ηλεκτρονική μορφή, μέσω απευθείας διασύνδεσης με τα πληροφοριακά συστήματα των φορέων, στους οποίους υποβάλλονται.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 12** προβλέπεται ότι για τους μισθωτούς που δεν έλαβαν ασφαλιστική ικανότητα κατά την ετήσια χορήγηση ασφαλιστικής ικανότητας, η ασφαλιστική ικανότητά τους επανελέγχεται αυτόματα κάθε μήνα, βάσει των στοιχείων των εμπρόθεσμων αρχικά υποβληθεισών Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) και με την παράγραφο 2 ότι από 1η Ιουλίου 2020, όλοι οι εργοδότες που είναι υπόχρεοι υποβολής ΑΠΔ, υποχρεούνται πλέον σε ηλεκτρονική υποβολή. Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι προκειμένου να οριστικοποιηθεί η εμπρόθεσμη υποβληθείσα Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, διασταυρώνονται τα Δεδομένα που έχουν καταχωρηθεί στο Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη και τα Δεδομένα που περιλαμβάνει η Αναλυτική Περιοδική Δήλωση που υποβάλλεται. Σε περίπτωση που τα στοιχεία δεν είναι συμβατά, ενημερώνεται ο εργοδότης για την ανάγκη διόρθωσης και εφόσον απαιτείται εκδίδονται ηλεκτρονικά οι προβλεπόμενες πράξεις επιβολής προστίμων. Επιπροσθέτως, με τις παραγράφους 5 και 6 ορίζεται η ηλεκτρονική επίδοση των πράξεων βεβαίωσης οφειλών.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 13** οι προβλεπόμενες στα εδάφια 1-4 προθεσμίες υποβολής της Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης και καταβολής των εισφορών δύναται να μεταβάλλονται κατόπιν απόφασης του ΔΣ του «e-Ε.Φ.Κ.Α.»

Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης του **άρθρου 14** προβλέπεται ότι οι ιατρικές βεβαιώσεις που απαιτούνται από τον e-Ε.Φ.Κ.Α. για τη χορήγηση αναρρωτικής άδειας, επιδόματος μητρότητας, επιδόματος ασθενείας και του επιδόματος εργατικού ατυχήματος εκδίδονται υποχρεωτικά μέσω του Συστήματος Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης της εταιρείας Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Κοινωνικής Ασφάλισης Α.Ε. (ΗΔΙΚΑ Α.Ε.).

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 του **άρθρου 15** προβλέπεται η υποβολή με ηλεκτρονικό τρόπο της αίτησης στο δικτυακό τόπο του e-Ε.Φ.Κ.Α. για τη χορήγηση του επιδόματος μητρότητας και του επιδόματος ασθενείας. Επιπροσθέτως, ορίζεται ότι η απαιτούμενη ιατρική βεβαίωση και η ληξιαρχική πράξη γέννησης του τέκνου ανακτώνται μέσω διασύνδεσης από το Σύστημα Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης και το Εθνικό Μητρώο Πολίτων, καθώς και ότι οι προβλεπόμενες ιατρικές βεβαιώσεις ανακτώνται από το Σύστημα Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης. Επίσης, υποβάλλεται αίτηση με ηλεκτρονικό τρόπο για την πληρωμή των εξόδων κηδείας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 16** προβλέπεται η ψηφιοποίηση του συνόλου των δεδομένων και των ατομικών στοιχείων που αφορά στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, την απονομή συντάξεων και τη μεταβίβαση συντάξεων αιτία θανάτου και βρίσκεται στα πληροφοριακά συστήματα των πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. Το σύνολο των δεδομένων και των ατομικών στοιχείων συγκεντρώνεται έως 30.04.2020 στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΑΤΛΑΣ» του άρθρου 8 του ν. 4237/2014. Με τις παραγράφους 2 και 3 προβλέπεται ότι αποστέλλονται έως 31.07.2020 αρχεία με στοιχεία αποδοχών στην εταιρεία Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης Α.Ε. (ΗΔΙΚΑ ΑΕ), σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που θέτει η ΗΔΙΚΑ ΑΕ. Ειδικότερα, στην παράγραφο 2 προβλέπεται

ότι κάθε Υπηρεσία μισθοδοσίας του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα αποστέλλει αρχείο με τα στοιχεία αποδοχών των υπαλλήλων της από 1.1.2002 ή από την ημερομηνία έναρξης της μηχανογράφησής τους και στην παράγραφο 3 ότι η Ενιαία Αρχή Πληρωμών αποστέλλει αρχείο με τα στοιχεία αποδοχών των Δημοσίων Υπαλλήλων από την ημερομηνία λειτουργίας της.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 17** θεσπίζεται για πρώτη φορά η υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης, όπως και η ηλεκτρονική έκδοση της απόφασης χορήγησης. Ειδικότερα, η αίτηση για απονομή σύνταξης λόγω γήρατος, αναπτηρίας ή θανάτου, καθώς και οι αιτήσεις χορήγησης επιδόματος τετραπληγίας ή απολύτου αναπηρίας υποβάλλονται με ηλεκτρονικό τρόπο στο δικτυακό τόπο του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης «e- Ε.Φ.Κ.Α».

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 18**, εντός τριμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ) και ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.) καταχωρούνται υποχρεωτικά στις βεβαιώσεις και στα πιστοποιητικά που εκδίδονται από τις υπηρεσίες στρατολογίας για τη βεβαίωση του χρόνου στράτευσης και από τις εφαρμογές του Φοιτητολογίου των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τη βεβαίωση του χρόνου σπουδών προκειμένου να καθίσταται δυνατή η αναγνώριση του χρόνου στράτευσης ή φοίτησης ως πλασματικού χρόνου για την απονομή σύνταξης σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Προσέτι, στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης αναπτύσσει τις αναγκαίες εφαρμογές ώστε να καταστεί δυνατή η ηλεκτρονική πρόσβαση του συστήματος «ΑΤΛΑΣ» στα δεδομένα των βεβαιώσεων και πιστοποιητικών που απαιτούνται για την απονομή ή μεταβίβαση των συντάξεων και προέρχονται από το Μητρώο Πολιτών του Υπουργείου Εσωτερικών, το Πληροφοριακό σύστημα της Στρατολογίας του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης και τις εφαρμογές των Φοιτητολογίων των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

1.3.Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης» συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 10**, η διαδικασία υποβολής αίτησης εγγραφής και διαγραφής μελών, η διαδικασία απογραφής ιδιωτικών οικοδομικών έργων και η διαδικασία απογραφής νομικών προσώπων απλοποιείται, επιταχύνεται, και ως εκ τούτου βελτιώνεται η συναλλαγή του ασφαλισμένου με τον e- Ε.Φ.Κ.Α.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11** απλοποιείται και εξορθολογίζεται η σχετική διαδικασία αίτησης και χορήγησης, μειώνεται το λειτουργικό κόστος (διακίνηση έγχαρτων εγγράφων, κόστος αναπαραγωγής εγγράφων, κ.λπ.). Επιπροσθέτως, η άμεση ηλεκτρονική επικοινωνία μεταξύ των χειριστών μιας διοικητικής διαδικασίας μειώνει τον απαιτούμενο χρόνο για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, απελευθερώνοντας πόρους για τη δημόσια διοίκηση

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 12** περιορίζονται τα βήματα για τη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας και επιταχύνεται η διαδικασία. Ως εκ τούτου, μία διαδικασία που σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο απαιτούσε χρόνο και αρκετές ενέργειες, με την προτεινόμενη διάταξη εκσυγχρονίζεται και απελευθερώνεται από περιπτές γραφειοκρατικές αγκυλώσεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 13** καθίσταται δυνατή η διενέργεια αυτοματοποιημένων ελέγχων ταχύτερα, προκειμένου να εντοπίζονται με ταχύτητα οι εργοδότες που δεν καταβάλλουν εμπρόθεσμα ασφαλιστικές εισφορές. Κατ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνεται η ταχύτητα απόδοσης ασφαλιστικής ικανότητας και χορήγησης της αντίστοιχης βεβαίωσης και ως εκ τούτου οι ασφαλισμένοι δύναται να την προσκομίζουν στις συναλλαγές με άλλες υπηρεσίες ή όπου απαιτείται σε συντομότερο χρονικό πλαίσιο.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 14** εκσυγχρονίζεται το σύστημα χορήγησης ιατρικών βεβαιώσεων και γνωματεύσεων, δημιουργείται ηλεκτρονικό υποσύστημα υποστήριξης των Κέντρων Πιστοποίησης Αναπτηρίας (ΚΕΠΑ) στο Σύστημα Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης και καταχωρίζονται υποχρεωτικά στο Σύστημα Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης οι αποφάσεις των Ανωτάτων Υγειονομικών Επιτροπών. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιταχύνονται οι σχετικές διαδικασίες και διευκολύνονται οι ασφαλισμένοι.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 15** βελτιώνονται οι υπηρεσίες προς τους ασφαλισμένους, περιορίζονται τα βήματα που απαιτούνται για τη διαδικασία υποβολής ηλεκτρονικής αίτησης και χορήγησης του επιδόματος μητρότητας, ασθενείας και των εξόδων κηδείας και επί τω τέλει δημιουργείται ένα περιβάλλον φιλικό και αποτελεσματικό.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 16** προκρίνεται ένα απλούστερο και αποτελεσματικότερο σχήμα λειτουργίας με στόχο την απελευθέρωση της διαδικασίας απονομής της σύνταξης από περιπτές γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, το οποίο επιτρέπει την ευχερέστερη άσκηση των δικαιωμάτων και εκπλήρωση των υποχρεώσεων.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 17** προωθείται μία εμβληματική διαφθωτική μεταρρύθμιση, ήτοι ο ψηφιακός μετασχηματισμός της διαδικασίας απονομής της σύνταξης. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ενισχύεται η συνεργασία των επιμέρους φορέων, εξοικονομούνται πόροι, επιτυγχάνεται η παροχή συνεχών και απρόσκοπτων, αποτελεσματικότερων και πιο ποιοτικών υπηρεσιών στον πολίτη. Εξάλλου, η ποιότητα όσον αφορά στην παροχή δημόσιων υπηρεσιών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη, αφενός με την ικανοποίηση των πολιτών και αφετέρου με την απρόσκοπτη και άνευ περιορισμών χρήση τους. Βελτιώνεται η αποδοτικότητα της λειτουργίας του ε-Ε.Φ.Κ.Α και μειώνονται τα διοικητικά βάρη. Αίρονται ποικίλα κανονιστικά εμπόδια και επί τω τέλει η ρύθμιση της προτεινόμενης διάταξης απεμπολεί παθογένειες που χαρακτήριζαν διαχρονικά τη διαδικασία απονομής της σύνταξης, ήτοι αφενός την αβεβαιότητα και αφετέρου την πολύχρονη αναμονή.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 18** διευκολύνεται και επιταχύνεται η διαδικασία απονομής της σύνταξης και διασφαλίζεται η ποιοτική και απρόσκοπτη παροχή υπηρεσιών προς τους ασφαλισμένους.

1.4.Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε άλλης διάταξης.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 10** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων του e-ΕΦΚΑ, οι οικείοι Δικηγορικοί, Ιατρικοί και Φαρμακευτικοί Σύλλογοι, η εκάστοτε αρμόδια υπηρεσία της Α.Α.Δ.Ε.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 11** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 12** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 13** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 14** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων του e-ΕΦΚΑ, της ΗΔΙΚΑ ΑΕ και των ΚΕΠΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 15** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 16** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, του e-ΕΦΚΑ και της ΗΔΙΚΑ ΑΕ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 17** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή της διάταξης **του άρθρου 18** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, του e-ΕΦΚΑ, της στρατολογίας, των Φοιτητολογίων των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

1.1.Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο άρθρο.

Με το παρόν νομοσχέδιο σκοπείται η αναμόρφωση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και η εναρμόνιση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας οι οποίες έκριναν ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης της ανταποδοτικής σύνταξης, το σύστημα καταβολής εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών, καθώς και το όριο του ποσού των 1.300 ευρώ, το οποίο δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει, μετά την αναπροσαρμογή της επικουρικής συντάξεως, το άθροισμα της καταβαλλόμενης σε αυτούς κύριας και επικουρικής συντάξεως, όπως

προβλέπεται στο νόμο 4387/2016 (Α'85), αντίκειται στην αρχή της ισότητας η οποία κατοχυρώνεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος. **Με το άρθρο 19** τροποποιείται το άρθρο 1 του ν.4387/2016 προκειμένου το αντικείμενο και ο σκοπός του νόμου να εναρμονίζονται με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. **Με το άρθρο 22** τροποποιούνται οι εννοιολογικοί προσδιορισμοί των όρων του ασφαλιστικού δικαίου του άρθρου 2 του ν.4387/2016, προκειμένου να επιτευχθεί η καλύτερη ερμηνευτική προσέγγιση και εφαρμογή του παρόντος νόμου. Τέλος, **με το άρθρο 20** σκοπείται ο ορισμός των γενικών αρχών και της εγγυητικής ευθύνης του Κράτους προκειμένου να επέλθει αποσαφήνιση αυτών και τέλος **με το άρθρο 21** ορίζονται οι πηγές και η φύση των κανόνων προκειμένου να καταστεί σαφές ότι δεν δύναται να εμφιλοχωρεί ιδιωτική βούληση.

Με το άρθρο 23 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του ν.4387/2016 που ορίζει ότι το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη συνίστατο στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

Επίσης, παρίσταται αναγκαία η θέσπιση σαφούς και συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου με την προσθήκη άρθρου 5Α αναφορικά με τους εξωκοινοβουλευτικούς και μετακλητούς υπαλλήλους και τα ποσοστά εισφορών τους, προκειμένου να επιλυθούν προβλήματα που συνδέονται με την υπαγωγή σε διαφορετικούς κανόνες ασφάλισης των εξωκοινοβουλευτικών ή μετακλητών υπαλλήλων βάσει κριτηρίων σχετικά με την τυχόν προϋπηρεσία στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, το χρόνο διορισμού τους, το φορέα που τυχόν ήταν ασφαλισμένοι έως το διορισμό τους, εάν αυτοί ήταν παλαιοί ή νέοι ασφαλισμένοι κτλ. Επιπροσθέτως, ζητήματα εγείρονται σχετικά με την ασφάλιση προσώπων που διορίζονται στην κυβέρνηση, αλλά δεν έχουν βουλευτική ιδιότητα, διότι δεν υφίσταται ρητή διάταξη για την ασφάλιση τους κατά τη διάρκεια της θητείας του. Χρήζει αναφοράς ότι ζητήματα που έχουν προκύψει στο παρελθόν έχουν αντιμετωπισθεί με αναλογική εφαρμογή των διατάξεων για τους μετακλητούς υπαλλήλους.

Τέλος, παρίσταται αναγκαία η προσθήκη άρθρου 5Β με το οποίο προβλέπεται ρητώς η δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις συγκεκριμένες διαφορές που αναφέρονται στην προτεινόμενη διάταξη, προκειμένου να μην υπάρχει αμφιβολία ή άλλη ερμηνεία.

Οι πρόσφατες αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας έκριναν ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης της ανταποδοτικής σύνταξης, όπως αυτά προβλέπονται στο ισχύον άρθρο 8 του ν. 4387/2016 (Α'85), αντιβαίνουν στις αρχές του Συντάγματος, διότι όντας ιδιαιτέρως χαμηλά, αδυνατούν να εξασφαλίσουν ένα επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης στους ασφαλισμένους-συνταξιούχους. **Με το άρθρο 24** σκοπείται η αποκατάσταση της αρχής της ανταποδοτικότητας σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, σύμφωνα με την 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας η εφαρμογή των εν λόγω ποσοστών αναπλήρωσης που προβλέπονται στο ισχύον άρθρο 8 του ν. 4387/2016 (Α'85), δεδομένων του ύψους και της ανά τριετία κλιμάκωσής τους, τόσο στο μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου προκειμένου για τους μελλοντικούς συνταξιούχους, όσο

και στον συντάξιμο μισθό επί του οποίου κανονίσθηκε η χορηγηθείσα σύνταξη προκειμένου για τους ήδη συνταξιούχους, συνεπάγεται χορήγηση ανταποδοτικής συνταξιοδοτικής παροχής, προφανώς δυσανάλογης σε σχέση με τις συντάξιμες αποδοχές, αφ' ής στιγμής το υψηλότερο ποσοστό αναπληρώσεως των εν λόγω αποδοχών είναι κατώτερο του 50%, και τις αναλογούσες στις συντάξιμες αποδοχές εισφορές. Ως εκ τούτου, με την εν λόγω απόφαση του ΣΤΕ κρίθηκε ότι τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του ν. 4387/2016 (Α'85), ποσοστά αναπληρώσεως αντίκεινται στην αρχή της ανταποδοτικότητας, η οποία αποτελεί έκφανση της κατοχυρωμένης στο Σύνταγμα αρχής της αναλογικότητας, διότι υπερβαίνουν το όριο εκείνο πέραν του οποίου η έλλειψη σχέσης ανταποδοτικότητας μεταξύ των εισφορών και των παροχών είναι ανεπίτρεπτη.

Σε συμμόρφωση με τα κριθέντα στην 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι συντάξεις οι οποίες έχουν υπολογιστεί με βάση τις ισχύουσες διατάξεις του ν.4387/2016 (Α'85) ή εκκρεμεί ο υπολογισμός τους, με το **άρθρο 25** επανυπολογίζονται και αναπροσαρμόζονται από 1.10.2019 σύμφωνα με τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης, όπως διαμορφώθηκαν, κατόπιν της εκπονηθείσας αναλογιστικής έκθεσης και αποτυπώνονται στην ήδη τροποποιούμενη παράγραφο 5 του άρθρου 8 του ν. 4387/2016. Επιπροσθέτως, παρά το ότι οι διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι εφαρμόζονται στις ήδη καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις, καθώς επίσης και σε αυτές των οποίων εκκρεμεί ο υπολογισμός τους και σε αυτές που έχουν επανυπολογισθεί βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, ωστόσο, προκειμένου να μην μειωθεί καμία σύνταξη, με σεβασμό στην δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των συνταξιούχων και στοχεύοντας στην προστασία τους, προβλέπεται στις περιπτώσεις που προκύπτει, η καταβολή τυχόν επιπλέον ποσού, ως προσωπική διαφορά.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4387/2016 περί διαδοχικής ασφάλισης, απαιτείτο η διαδικασία δύο σταδίων εύρεσης των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων, με τις οποίες θεμελιώνει ο ασφαλισμένος συνταξιοδοτικό δικαίωμα για τα πρόσωπα, τα οποία έχουν ασφαλιστεί σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς οι οποίοι εντάχθηκαν στον Ε.Φ.Κ.Α., αλλά και για τους ενταχθέντες στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. φορείς. Ως εκ τούτου, το σύστημα που εισήχθη με το άρθρο 19 του ν. 4387/2016 ρυθμίζει μεν τις μεταβολές της ασφάλισης, λόγω αλλαγής εργοδότη ή επαγγελματικής δραστηριότητας ή ιδιότητας, ωστόσο εμφανίζει μειονεκτήματα που αφορούν αφενός στη διαφοροποίηση ανάλογα με τον εκάστοτε εντασσόμενο φορέα κοινωνικής ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. και αφετέρου τη δυσκολία, λόγω της οικονομικής δυσπραγίας, εύρεσης των απαιτούμενων ημερών ασφάλισης για την κρίση της αρμοδιότητας. Η προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου **1 του άρθρου 26** παρίσταται αναγκαία, διότι αφενός διορθώνει πλημμέλειες, οι οποίες σχετίζονται με τη διαφορετική αντιμετώπιση ασφαλισμένων ανάλογα με τον εκάστοτε εντασσόμενο φορέα κοινωνικής ασφάλισης στον οποίο υπάγονταν και αφετέρου εισάγει ένα απλούστερο σύστημα εύρεσης των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων με τις οποίες θεμελιώνει ο ασφαλισμένος συνταξιοδοτικό δικαίωμα στον Ε.Φ.Κ.Α. ή στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Επιπροσθέτως, υπάρχουν περιπτώσεις ασφαλισμένων που έχουν υποβάλει αίτημα συνταξιοδότησης λόγω

γήρατος με χρόνο ασφάλισης σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς που εντάχθηκαν στον Ε.Φ.Κ.Α. και, ενώ με το συνολικό διαδοχικό χρόνο πληρούνται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με 15 έτη ασφάλισης στο 67^ο όριο ηλικίας με τις διατάξεις του τελευταίου ενταχθέντα φορέα, δεν συντρέχουν, όμως, οι προϋποθέσεις αρμοδιότητας ούτε στην α' φάση ούτε στη β' φάση της διαδοχικής ασφάλισης (όπως αυτές ίσχυαν με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 4387/2016 (Α'85), προκειμένου να απονεμηθεί σύνταξη λόγω γήρατος από τον Ε.Φ.Κ.Α. Ως εκ τούτου, η αξίωση της συνδρομής των προϋποθέσεων που θέτει η διαδοχική ασφάλιση φαίνεται να οδηγεί σε ουσιαστική ματαίωση της εφαρμογής του ίδιου του θεσμού της διαδοχικής ασφάλισης, στόχος της οποίας είναι η διασφάλιση στους διαδοχικά ασφαλισμένους της δυνατότητας λήψης σύνταξης με συνυπολογισμό του συνολικού χρόνου ασφάλισής τους.

Οι διατάξεις του ισχύοντος άρθρου 20 ν. 4387/2016 δημιούργησαν ένα νομοθετικό πλαίσιο αποτρεπτικό για συνταξιούχους να αναλάβουν περαιτέρω εργασία ή ν' αποκτήσουν ιδιότητα ή δραστηριότητα καθόσον τούτο συνεπαγόταν, αφενός δραστική μείωση έως διακοπή καταβολής της σύνταξής τους, αφετέρου σημαντική επιβάρυνση με ασφαλιστικές εισφορές από την νέα απασχόλησή τους. Επιπλέον, παρά την καταβολή εισφορών για τη νέα απασχόλησή τους συχνά ο διαδραμών χρόνος σε αυτήν δεν μπορούσε με κανένα τρόπο ν' αξιοποιηθεί. **Με το άρθρο 27** τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 20 ν. 4387/2016 κατά τρόπο που να καθίσταται εφικτή η απασχόληση των συνταξιούχων εκείνων που έχουν ανάγκη να εργαστούν για να συμπληρώσουν το εισόδημά τους αλλά και αυτών που μπορούν να αξιοποιηθούν λόγω της γνώσης και της εμπειρίας τους σε εξειδικευμένα αντικείμενα (θεσπίζοντας συγκεκριμένους και σαφείς κανόνες ως προς την ασφάλιση και την σύνταξή τους και εισάγοντας, όπου κρίνεται αναγκαίο, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης, εξαιρέσεις).

Με το άρθρο 28 του ν. 4387/2016 προβλέπεται η ανταποδοτική σύνταξη και ειδικότερα σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο οι ασφαλισμένοι κύριας ασφάλισης, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης που προκύπτει από τις συντάξιμες αποδοχές του άρθρου 28 του ν.4387/2016 (Α' 85), τον χρόνο ασφάλισης όπως ορίζεται στο άρθρο 34 του ν.4387/2016 (Α'85) και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης υπολογιζόμενα επί των συντάξιμων αποδοχών του πίνακα της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 4387/2016 (Α'85). Για τους μισθωτούς, ως συντάξιμες αποδοχές νοείται ο μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το πηλίκο της διαιρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου δια του συνολικού χρόνου ασφάλισής του. Ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος νοείται το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που υπόκειται σε εισφορές, καθ' όλη την διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Για τους αυτοαπασχολούμενους, ελεύθερους επαγγελματίες και τα υπαγόμενα πρόσωπα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης της κύριας ασφάλισής τους λαμβανόταν υπ' όψιν το εισόδημα, καθ' όλη την διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου, το οποίο υπόκειται σε ασφαλιστικές εισφορές.

Με το άρθρο 29 προβλέπεται ο επανυπολογισμός των συντάξεων του ιδιωτικού τομέα και αφετέρου η προστασία των καταβαλλόμενων συντάξεων με τους ίδιους όρους που προβλέφθηκε για τους συνταξιούχους του δημοσίου τομέα σύμφωνα με το άρθρο 25, εξαιτίας της αναπροσαρμογής των ποσοστών αναπλήρωσης, σύμφωνα με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 30 αντικαθίσταται το άρθρο 34 του ν.4387/2016 (Α'85), όπως ίσχυε, ώστε να υπάρχει εναρμόνιση με τις πρόσφατες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις ασφαλιστικές εισφορές των ελευθέρων επαγγελματιών (ασφαλισμένων του πρώην ΟΑΕΕ), των αυτοτελών απασχολούμενων (ασφαλισμένων του πρώην ΕΤΑΑ) και των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ. Ειδικότερα, η εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 34 του ν.4387/2016 (Α'85) έχει εγείρει ποικίλα ζητήματα.

Η πολυνομία και η πολυπλοκότητα των διατάξεων που έπρεπε να εφαρμοσθούν για τη χορήγηση της εφάπαξ παροχής στους δικαιούχους, απόρροια του ότι και μετά την ενοποίηση των φορέων πρόνοιας και την υπαγωγή τους στον Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολούθησαν να ισχύουν για τη χορήγηση της συγκεκριμένης παροχής επιμέρους καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων, είχε ως συνέπεια σε πολλές περιπτώσεις την αδυναμία σε εύλογο χρόνο υπολογισμού του ύψους του ποσού που θα έπρεπε να χορηγηθεί και κατ' επέκταση την υπερβολική καθυστέρηση καταβολής του στους δικαιούχους.

Ο ν. 4387/2016 δεν κατέστησε δυνατή την αποτελεσματική επίλυση των υφιστάμενων προβλημάτων κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των ασφαλισμένων με ταυτόχρονη εδραίωση της οικονομικής ισορροπίας του συστήματος ώστε να το καταστήσει αποτελεσματικό, βιώσιμο και κοινωνικά αποδεκτό.

Ως εκ τούτου παρίσταται αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 35 του ν. 4387/2017 **με το άρθρο 31** ως προς συγκεκριμένες διατάξεις του με σκοπό την καθιέρωση ενός συστήματος απλού, αποτελεσματικού και βιώσιμου ώστε να εξασφαλισθεί η συνέχιση χορήγησης της εφάπαξ παροχής στους δικαιούχους.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 32 αντικαθίσταται το άρθρο 36 του ν. 4387/2016 και σκοπείται η αποκατάσταση των ποικίλων ζητημάτων που έχει εγείρει τούτο. Ειδικότερα, από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση (παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι) καταβάλλουν υποχρεωτικά ασφαλιστικές εισφορές για κάθε ασκούμενη επαγγελματική δραστηριότητα.

Οι εισφορές υπολογίζονται σε όλες τις περιπτώσεις με βάση το εισόδημα, ήτοι για την μισθωτή απασχόληση επί των αποδοχών και για την αυτοαπασχόληση – ελεύθερο επάγγελμα-, δραστηριότητα ασφαλιστέα στον πρώην ΟΓΑ, επί του εισοδήματος για κάθε μία από τις δραστηριότητες αυτές και μέχρι ανωτάτου ορίου μηνιαίου εισοδήματος (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 6500 ευρώ) που ισχύει συνολικά για όλες τις ανωτέρω επαγγελματικές δραστηριότητες, γεγονός που συνέβαλε στην υπέρμετρη επιβάρυνση των ασφαλισμένων και την ενίσχυση του φαινομένου της εισφοροδιαφυγής και φοροδιαφυγής.

Προσέτι, προβλέπεται ελάχιστη μηνιαία εισφορά που υπολογίζεται επί κατώτατου μηνιαίου εισοδήματος (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 650 ευρώ), ενώ προβλέπεται ρητά ότι δεν υφίσταται η υποχρέωση καταβολής της ελάχιστης μηνιαίας εισφοράς για τις πλέον της πρώτης επαγγελματικές δραστηριότητες.

Ειδικότερα με το έως μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς προβλέπονται τα εξής:

- Σε περίπτωση πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης σε διαφορετικούς εργοδότες καταβάλλονται εισφορές για κάθε απασχόληση βάση του άρθρου 38 του ν. 4387/2016 και μέχρι του ανωτάτου ορίου (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 6.500 Ευρώ).
- Για μισθωτή εργασία (και γενικότερα για εργασία υπαγόμενη στις διατάξεις του πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) και άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος - αυτοαπασχόληση (υποχρέωση ασφάλισης με διατάξεις πρώην ΟΑΕΕ - ΕΤΑΑ) ή και άσκηση δραστηριότητας υπαγόμενης στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ, καταβάλλονται στον Ε.Φ.Κ.Α. εισφορές βάσει του άρθρου 38 του ν. 4387/2016. όπως ισχύει για το εισόδημα που προέρχεται από μισθωτή εργασία ή άλλη εργασία υπαγόμενη στις διατάξεις του πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, βάσει του άρθρου 39 για το ελεύθερο επάγγελμα - αυτοαπασχόληση και βάσει του άρθρου 40 του ν. 4387/2016 για το εισόδημα που προέρχεται από δραστηριότητα υπαγόμενη στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ.
- Σε περίπτωση που το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες υπερβαίνει το κατώτατο όριο μηνιαίου εισοδήματος, επί του οποίου υπολογίζονται ασφαλιστικές εισφορές (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 650 ευρώ) και συνεπώς καλύπτεται η ελάχιστη προβλεπόμενη μηνιαία ασφαλιστική εισφορά για κύρια σύνταξη και εφόσον για την επιχειρηματική-αγροτική δραστηριότητα κ.λπ. δεν προκύπτει εισόδημα ή προκύπτει ζημία, τότε δεν καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές για τη μη μισθωτή απασχόληση.
- Σε περίπτωση, όμως που προκύπτει εισόδημα από τη μη μισθωτή απασχόληση καταβάλλονται κανονικά επ' αυτού ασφαλιστικές εισφορές και μέχρι συνολικά του ανωτάτου ορίου (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 6.500 ευρώ).
- Σε περίπτωση που το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες υπερβαίνει το ανώτατο όριο (σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 6.500 ευρώ), επίσης δεν καταβάλλονται εισφορές για τα εισοδήματα από επιχειρηματική-αγροτική δραστηριότητα.

Επιπροσθέτως, με το **άρθρο 32** προστίθεται άρθρο 36 Α προκειμένου να αποσαφηνισθούν θέματα που αφορούν στη δυνατότητα αξιοποίησής του χρόνου παράλληλης ασφάλισης και στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης όταν υφίσταται χρόνος παράλληλης ασφάλισης, δοθέντος ότι η εφαρμογή του άρθρου 36 του ν. 4387/2016, το οποίο αφορούσε στην παράλληλη ασφάλιση, έχει εγείρει πολλά ερωτήματα σχετικά με τον τρόπο αξιοποίησης του χρόνου παράλληλης ασφάλισης, ο οποίος είχε διανυθεί τόσο σε αυτοτελείς πρώην φορείς κύριας ασφάλισης πριν τη σύσταση του Ενιαίου Φορέα Κύριας Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α) όσο και εντός του ενιαίου φορέα.

Κατόπιν των αποφάσεων 1880/2019 και 1888/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες κρίθηκε ότι οι ενιαίοι κανόνες ασφαλιστικών εισφορών έχουν ως συνέπεια τη δυσμενή διάκριση των αυτοαπασχολούμενων, των ελευθέρων επαγγελματιών και των αγροτών έναντι των μισθωτών κατά την πρόσβασή τους στην κοινωνική ασφάλιση και την υπαγωγή τους στον ενιαίο ασφαλιστικό φορέα τροποποιείται το νομοθετικό πλαίσιο καταβολής εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων και θεσπίζονται έξι ασφαλιστικές κατηγορίες, μία εκ των οποίων οφείλει να επιλέξει ο

ασφαλισμένος βάσει της οικονομικής του δυνατότητας και της προσδοκίας του για μελλοντική σύνταξη. Ως εκ τούτου παρίσταται αναγκαία η εναρμόνιση της διάταξης περί προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, γεγονός που αντιμετωπίζεται με το **άρθρο 33**.

Το **άρθρο 38** του ν.4387/2016 ρυθμίζει τις εισφορές των μισθωτών και εργοδοτών και ορίζει ότι το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών συνίσταται στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού και στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών, ήτοι υφίσταται σύνδεση του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών με τον κατώτατο βασικό μισθό. Επίσης, στην παράγραφο 3 του άρθρου 38 υφίστανται μεταβατικά ποσοστά ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που υπάγονταν στον πρώην Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ. Επιπροσθέτως υφίσταται ένα σημαίνον ζήτημα, το οποίο έχει δημιουργήσει ποικίλα προβλήματα και μεγάλο διοικητικό βάρος, ήτοι οι ημέρες ασφάλισης των μελών Διοικητικού Συμβουλίου υπολογίζονται βάσει των μηνιαίων συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το ύψος των εισφορών που καταβλήθηκαν. Τα μέλη του εκάστοτε Διοικητικού Συμβουλίου οφείλουν να προσκομίζουν δικαιολογητικά στα υποκαταστήματα του Ε.Φ.Κ.Α. προκειμένου να αποδεικνύουν το πλήθος των μηνιαίων συνεδριάσεων του ΔΣ που συμμετέχουν, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο περιπτή επιφόρτιση στα Υποκαταστήματα του Ε.Φ.Κ.Α. Τέλος, ζήτημα εγείρει και η παράγραφος 4 του άρθρου 38 του ν.4387/2016, η οποία προέβλεπε σταδιακή αναπροσαρμογή των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών σε βάρος των ασφαλισμένων και σε βάρος των εργοδοτών. Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 34** έχει στόχο την αντιμετώπιση των ανωτέρω αναφερόμενων προβλημάτων.

Οι αποφάσεις 1880 και 1888/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας έκριναν ότι το σύστημα καταβολής εισφορών για τους ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενους όπως προβλεπόταν στο άρθρο 39 του ν. 4387/2016 αντίκειται στην αρχή της ισότητας που κατοχυρώνεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος και περαιτέρω ότι η υπαγωγή σε ενιαίους κανόνες εισφορών και παροχών αφενός των αυτοαπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών και αφετέρου των μισθωτών είναι αντισυνταγματική, διότι η υπαγωγή στην ασφάλιση κατηγοριών ασφαλισμένων με ουσιωδώς διαφορετικές συνθήκες απασχόλησης και παραγωγής εισοδήματος, υπό ενιαίους κανόνες εισφορών και παροχών, συνιστά ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες. Ως εκ τούτου με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 35** σκοπείται η μεταρρύθμιση του συστήματος καταβολής εισφορών για αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες προκειμένου αφενός να επέλθει εναρμόνιση με τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφετέρου να διορθωθούν πλημμέλειες του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου. Ειδικότερα, η σύνδεση των εισφορών με το φορολογητέο εισόδημα για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους που εισήχθησαν με το άρθρο 39 του ν. 4387/2016

δημιούργησε τεράστια διαχειριστικά προβλήματα, διότι το σύστημα ήταν αρκετά πολύπλοκο και χρονοβόρο, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σημαντικά λάθη στον υπολογισμό των οφειλόμενων εισφορών και αξιόλογες καθυστερήσεις στις εκκαθαρίσεις. Επιπλέον, ο υπολογισμός του ύψους των εισφορών επί του φορολογητέου εισοδήματος, ενίσχυσε την εισφοροδιαφυγή για την αποφυγή επιβολής υψηλών ασφαλιστικών εισφορών, με αποτέλεσμα να επηρεάζονται αρνητικά όχι μόνο τα έσοδα των ασφαλιστικών οργανισμών αλλά και τα φορολογικά έσοδα. Παράλληλα, σε συνδυασμό με τη φορολογική επιβάρυνση ο υπολογισμός των εισφορών επί του φορολογητέου εισοδήματος οδηγούσε σε υπέρμετρη και δυσανάλογη επιβάρυνση του εισοδήματος των ελεύθερων επαγγελματιών. Για την αποφυγή πολύπλοκων και δυσεπίλυτων διαδικασιών, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία με αυτή της κύριας σύνταξης.

Με τις αποφάσεις 1880/2019 και 1888/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίθηκε ότι οι ενιαίοι κανόνες ασφαλιστικών εισφορών έχουν ως συνέπεια τη δυσμενή διάκριση των αυτοαπασχολούμενων, των ελευθέρων επαγγελματιών και των αγροτών έναντι των μισθωτών κατά την πρόσβασή τους στην κοινωνική ασφάλιση και την υπαγωγή τους στον ενιαίο ασφαλιστικό φορέα.

Κατόπιν αυτών και με σκοπό την συμμόρφωση προς τα κριθέντα με τις ανωτέρω αποφάσεις με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 36** τροποποιείται το άρθρο 40 του ν. 4387/2016 και συγκεκριμένα μεταρρυθμίζεται το σύστημα καταβολής εισφορών των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ όπως οριζόταν στο άρθρο 40 του ν. 4387/2016 (Α'85) και θεσπίζεται ένα νέο σύστημα με ρυθμίσεις που το καθιστούν απλό αλλά αποτελεσματικό.

Στο πλαίσιο της θέσπισης ενός νέου ασφαλιστικού συστήματος, με το **άρθρο 37** τροποποιείται το άρθρο 41 του ν. 4387/2016 περί καταβολής εισφορών υγειονομικής περίθαλψης με συγκεκριμένες ρυθμίσεις που παρέχουν τη δυνατότητα, μετά το δεύτερο επίπεδο και διατηρώντας σταθερό ύψος ασφαλίστρων υγείας, επιλογής υψηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας. Επιπροσθέτως με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται ευνοϊκότερο σύστημα καταβολής εισφορών υγείας για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ, ενώ και για τους νέους επιστήμονες και ελεύθερους επαγγελματίες για τα πρώτα 5 έτη έναρξης της δραστηριότητάς τους προβλέπεται η υπαγωγή τους σε ειδική κατώτατη κατηγορία.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 38** αντικαθίσταται το άρθρο 42 του ν. 4387/2016 και επαναφέρονται τροποποιούμενες οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 3863/2010 προκειμένου για την κατηγορία των εργατών γης, οι οποίοι, λόγω της μη θέσπισης του αναγκαίου κανονιστικού πλαισίου που προβλέπονταν με τις ισχύουσες διατάξεις, παραμένουν ασφαλιστικά ακάλυπτοι για περιόδους ασφάλισης που αφορούν τα έτη 2017, 2018, 2019 και να οριστεί συγκεκριμένος πλέον τρόπος αναγνώρισης και υπολογισμού των ασφαλιστικών τους εισφορών καθώς και του εν λόγω ασφαλιστικού τους χρόνου.

Συγκεκριμένα η αδυναμία εφαρμογής των διατάξεων του ισχύοντος άρθρου 42 του ν. 4387/2016 ως ισχύει σε συνδυασμό με την κατάργηση, βάσει των υφιστάμενων διατάξεων του άρθρου 40 του ιδίου νόμου, των προβλεπόμενων από την παράγραφο 1 του άρθρου 4

του ν. 2458/1997 ασφαλιστικών κατηγοριών, στέρησε στην συγκεκριμένη κατηγορία των ασφαλισμένων εργατών γης, καθ' όλο το διάστημα ισχύος των διατάξεων του ν. 4387/2016, και συγκεκριμένα τα έτη 2017, 2018, 2019, την δυνατότητα υπολογισμού και αναγνώρισης του ασφαλιστικού τους χρόνου, δημιουργώντας πολλαπλά ζητήματα στην ασφάλισή τους με κυριότερο και πιο επιτακτικό την αδυναμία συνταξιοδότησής τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 39** τροποποιείται το άρθρο 44 του ν. 4387/2016 (Α'85) και προστίθεται ρύθμιση με την οποία θεσπίζεται εξαίρεση από τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης για τους δικαιούχους σύνταξης που συγχρόνως λαμβάνουν εξωδρυματικό επίδομα ή απολύτου αναπηρίας ή τυφλότητας και ρητά ορίζεται ρητά ότι δεν υπολογίζεται εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί των ανωτέρω επιδομάτων.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 40** τροποποιείται Α) η παράγραφος 2 άρθρου 48 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την οποία αντικαταστάθηκε η παράγραφος 4 α του άρθρου 40 του π.δ. 422/1981 θεσπίζεται ένα πιο αυστηρό πλαίσιο καθόσον αφορά στις απαιτούμενες προϋποθέσεις που θα πρέπει να συντρέχουν για να είναι δυνατή η επιστροφή των ατομικών κρατήσεων μετόχου και συγκεκριμένα με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς όταν μέτοχος έχει δικαίωμα να αναγνωρίσει ή να εξαγοράσει το απαιτούμενο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελαχίστου ορίου συμμετοχής του στο Ταμείο ακόμα και κατόπιν εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 και του ν. 3232/2004 (που αφορούν στην διαδοχική ασφάλιση) όπως ισχύουν, προκειμένου ο μέτοχος να δικαιωθεί μέρισμα. Μ σκοπό τη διατήρηση της αντιστοιχίας μερισμάτων και καταθέσεων σε συνδυασμό με την διατήρηση της εύρυθμης ταμειακής λειτουργίας του Μ.Τ.Π.Υ. κατέστησε αναγκαίο, σε όσες περιπτώσεις τίθεται ζήτημα επιστροφής των καταθέσεων του εκάστοτε μετόχου, την θέσπιση αυστηρότερων προϋποθέσεων για να είναι δυνατή η επιστροφή αυτή.

Β) τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981, που είχε αντικατασταθεί με την παράγραφο 4 του άρθρου 48 του ν. 4387/2016 και, καταργείται για τον/την χήρο/α, το απαιτούμενο κατά το χρόνο θανάτου μερισματούχου, ηλικιακό όριο των 52 ετών που είχε τεθεί προκειμένου να επαναχορηγηθεί το μέρισμα από το ΜΤΠΥ, λόγω θανάτου, στον/στην χήρο/α, όταν αυτοί θα έφθαναν στο 67ο έτος της ηλικίας τους. Λαμβάνοντας υπόψη τον πλήρως ανταποδοτικό χαρακτήρα του Μ.Τ.Π.Υ. , την ανάγκη προστασίας του ασφαλιστικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με την ανάγκη επανάκτησης της εμπιστοσύνης των μετόχων-ασφαλισμένων στο Ταμείο και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, κρίθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί η επαναχορήγηση του μερίσματος σε όλους τους χήρους και όλες τις χήρες, με την συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας τους, ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας τους κατά την ημερομηνία θανάτου του μερισματούχου.

Γ) Τέλος με το προτεινόμενο άρθρου, αντικαθίσταται η διάταξη της παρ.14 του ν. 4387/2016 που είχε προστεθεί με το με το άρθρο 42 του ν. 4578/2018 (Α' 200)

Η ισχύουσα διάταξη ορίζει ότι ο εκάστοτε μερισματούχος του ΜΤΠΥ, ο οποίος διορίζεται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, δεν έχει υποχρέωση υπαγωγής

στην ασφάλιση του ΜΤΠΥ και περαιτέρω προβλέπονταν ότι το δικαιούμενο μέρισμα δεν διακόπτεται, αλλά εξακολουθεί να καταβάλλεται.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα συμφέροντα του Ταμείου Μ.Τ.Π.Υ. κρίνεται αναγκαίο με την προτεινόμενη διάταξη, να περιορισθεί η εφαρμογή της σε μικρότερο αριθμό μερισμάτων, δηλαδή μόνο στους μερισμάτων του ταμείου που κατέχουν οργανική θέση μετακλητού υπαλλήλου και όχι σε όλους τους μερισμάτων του Ταμείου που διορίζονται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, όπως αυτό οριζόταν με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4578/2018.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 41** κρίνεται αναγκαίο να τροποποιηθεί το άρθρο 37 του ν. 4052/2012 όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 76 του ν. 4387/2016 (Α'85) και να εισαχθούν ρυθμίσεις με τις οποίες, δίδεται για πρώτη φορά η δυνατότητα από 1.1.2021, στους υγειονομικούς αυτοαπασχολούμενους, στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην Ο.Γ.Α. καθώς και σε όσα πρόσωπα βάσει ειδικής ή γενικής διάταξης δεν έχουν υποχρέωση υπαγωγής για επικουρική ασφάλιση, να υπαχθούν προαιρετικά στον Κλάδο του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Διθέντος ότι, για τα εν λόγω πρόσωπα δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη για επικουρική ασφάλιση, κρίθηκε αναγκαία η εν λόγω ρύθμιση για λόγους ίσης μεταχείρισης με τους λοιπούς σφαλισμένους του Κλάδου του ΕΤΕΑΕΠ, ώστε να μπορούν να υπαχθούν στην ασφάλιση του εν λόγω Κλάδου, εφόσον το επιθυμούν μετά από αίτησή τους. Άλλωστε, κατά τον υπολογισμό της επικουρικής τους σύνταξης, σύμφωνα με το σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης λαμβάνεται υπόψη το ύψος των συσσωρευμένων ασφαλιστικών εισφορών στην ατομική μερίδα του κάθε ασφαλισμένου καθώς και το προσδόκιμο ζωής κατά τη συνταξιοδότηση. Περαιτέρω ορίζεται ρητώς ότι μετά την προαιρετική υπαγωγή στην ασφάλιση ισχύουν και εφαρμόζονται όλοι οι κανόνες της υποχρεωτικής ασφάλισης. Επίσης κρίθηκε αναγκαίο να εισαχθούν ρυθμίσεις που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση για εφάπαξ παροχή και δίνεται πλέον η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. από 1-1-2021, όλων των προσώπων που δεν ασφαλίζονται για εφάπαξ παροχή. Ειδικότερα, σε όλους τους μισθωτούς, τους αυτοτελώς απασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες που δεν ασφαλίζονται σε κάποιον άλλο φορέα (ΝΠΙΔ, επαγγελματικό ταμείο, κ.α.) για την χορήγηση εφάπαξ παροχής, δίνεται η δυνατότητα υπαγωγής στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Ανάλογη δυνατότητα παρέχεται και στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ. Η ρύθμιση αφορά στα πρόσωπα που από 1-1-2021 αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία - απασχόληση ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα, για την οποία ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε φορέα κύριας ασφάλισης και καταλαμβάνει όσους δεν ανήκουν στα ασφαλιστέα πρόσωπα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., και για τα οποία δεν προβλέπεται η ασφάλισή τους για εφάπαξ παροχή από τις καταστατικές διατάξεις των πρώην φορέων που εντάχθηκαν στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών με το ισχύον άρθρο 75 του ν. 4387/2016 (Α' 85). Επιπροσθέτως θεσπίζεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής στην ασφάλιση για εφάπαξ παροχή όλου του μόνιμου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικών, συνοριοφυλάκων, ειδικών φρουρών και του πολιτικού προσωπικού ασφαλισμένου στο ΤΠΥΑΠ) καθώς και όλου του μόνιμου προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος στην ασφάλιση του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π, με την προϋπόθεση ότι είναι ασφαλισμένοι για εφάπαξ παροχή στο ΤΕΑΠΑΣΑ. Το προσωπικό αυτό έχει ήδη υπαχθεί υποχρεωτικά στην ασφάλιση του

Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.). Επειδή με το ισχύον νομοθετικό προέκυψε ότι κάποιοι από το προσωπικό των υπηρεσιών αυτών, κατά τρόπο τυχαίο είχαν τη δυνατότητα να ασφαλισθούν και σε δεύτερο Κλάδο Πρόνοιας και ως εκ τούτου να δικαιωθούν και δεύτερη εφάπαξ παροχή κατά την αποχώρησή τους από την εργασία, ενώ κάποιοι δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα, γεγονός που καταδεικνύει ότι όμοιες περιπτώσεις εργαζομένων στις ανωτέρω υπηρεσίες αντιμετωπίζονταν με διαφορετικό τρόπο. Σκοπός της προτεινόμενης διάταξης είναι να απαλειφθούν οι διακρίσεις αυτές και να δοθεί σε όλους τους εργαζόμενους των υπηρεσιών αυτών η δυνατότητα της ελεύθερης επιλογής για διπλή ασφάλιση για εφάπαξ παροχή με καταβολή βεβαίως αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών ώστε να δικαιωθούν δεύτερης παροχής κατά την αποχώρησή του από την υπηρεσία.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 42** ρυθμίζεται ο τρόπος καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση θεμελίωσης δικαιώματος σε επικουρική σύνταξη με αναγνώριση, κατόπιν εξαγοράς, χρόνου ασφάλισης. Η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 42 παρίσταται αναγκαία, διότι η εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 40 του ν. 3996/2011, η οποία εφαρμόζεται στην κύρια σύνταξη και προβλέπει εξόφληση του ποσού της εξαγοράς του πλασματικού χρόνου με παρακράτηση ποσού που αντιστοιχεί στο ένα τέταρτο ($\frac{1}{4}$) του συνολικού ποσού της σύνταξης, καθίσταται αλυσιτελής εν προκειμένω, δοθέντος ότι αφενός το ποσό της επικουρικής σύνταξης είναι μικρότερο του ποσού της κύριας και αφετέρου το χρονικό διάστημα εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού της εξαγοράς επιμηκύνεται και ως εκ τούτου ελλοχεύει ο κίνδυνος της μη εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού.

Το γεγονός ότι ο κίνδυνος που ελλοχεύει η εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 3232/2004 δεν αντιμετωπίζεται ούτε με τη διάταξη του άρθρου 7Α του Κανονισμού Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. (Β' 4524), η οποία επιτρέπει συμψηφισμό οποιασδήποτε οφειλής προς το Ταμείο με το σύνολο των χορηγούμενων παροχών, καθώς ο Κανονισμός, ως Υπουργική Απόφαση, δεν μπορεί να καταργήσει το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 3232/2004, καθιστά έτι περαιτέρω απαραίτητη τη ρύθμιση του άρθρου 42.

Επιπροσθέτως, με την προσθήκη του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 42 ρυθμίζεται το ζήτημα της συνέχισης της ασφάλισης στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., προσώπων που ενώ δεν είχαν υποχρέωση ασφάλισης έχουν καταβάλει εισφορές για εύλογο χρόνο και επιθυμούν να συνεχίσουν την ασφάλισή τους. Η υπαγωγή στην ασφάλιση των πρώην Ταμείων, Τομέων, Κλάδων και Λογαριασμών Πρόνοιας είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και έχουν πολλάκις δημιουργηθεί προβλήματα στις αρμόδιες για την παρακράτηση εισφορών υπηρεσίες. Παράλληλα, διαπιστώνεται ότι υφίστανται πολλές περιπτώσεις που οι ενταχθέντες στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., Φορείς Πρόνοιας, αλλά και ο Κλάδος Εφάπαξ Παροχών του Ταμείου, εισέπρατταν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς ωστόσο να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις ασφάλισης.

Στις περιπτώσεις διαφωνίας ανάμεσα στις Διοικητικές Επιτροπές και τις υπηρεσίες του Ταμείου Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και προς διασφάλιση των συμφερόντων και εσόδων του Ταμείου

παρέχεται με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 43** η δυνατότητα στον αρμόδιο Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., να ασκεί προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, κατά αποφάσεων των Διοικητικών Επιτροπών, για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των 2.000 ευρώ, καθώς και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες, προκειμένου οι υποθέσεις αυτές να τεθούν στην αμερόληπτη δικαιοδοτική κρίση.

Οι με αριθ. 1889/2019 και 1890/2019 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, οι οποίες ακύρωσαν τις ΥΑ οικ.23123/785/7.6.2016 (Β' 1604) «Καθορισμός των τεχνικών παραμέτρων σχετικά με τις παροχές του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης» και οικ.25900/470/7.6.2016 (Β' 1605, διόρθωση σφάλματος Β' 1623) «Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης», καθόσον έκριναν αντισυνταγματικές τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 96, λόγω της ελλείψεως αναλογιστικής μελέτης, εκπονηθείσας πριν από τη Ψήφιση του ν. 4387/2016 (Α' 85), που να τεκμηριώνει αφενός μεν τη βιωσιμότητα του Κλάδου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αφετέρου την επάρκεια των παροχών του και να προκύπτει ότι τα συμπεράσματα της μελέτης ελήφθησαν υπόψη κατά την Ψήφιση των ρυθμίσεων του ν. 4387/2016 για τον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων για τους μελλοντικούς συνταξιούχους και τον επανυπολογισμό – αναπροσαρμογή των ήδη καταβαλλόμενων. Οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας των ανωτέρω νομοθετικών διατάξεων και της ακύρωσης των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθεισών υπουργικών αποφάσεων κρίθηκε ότι επέρχονται από τη δημοσίευση των σχετικών αποφάσεων του ΣτΕ, ήτοι από 4.10.2019. Επίσης με την 1890/2019 απόφαση του ΣτΕ (Ολομ.) έγινε ακόμη δεκτό ότι «αιτιολογείται επαρκώς η επιλογή ως βάσης επανυπολογισμού των επικουρικών συντάξεων που καταβάλλονταν στους ήδη συνταξιούχους κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, του ύψους στο οποίο οι συντάξεις αυτές είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, δηλαδή με τις επελθούσες και κριθείσες ως αντισυνταγματικές, με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου περικοπές των ν. 4051/2012 και 4093/2012». Ωστόσο κρίθηκε ότι αντίκειται στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας το προβλεπόμενο στα άρθρα 96 παρ. 4 του ν. 4387/2016 και 6 της ακυρωθείσας ΥΑ οικ.25909/470/7.6.2016 (Β'1605, διόρθωση σφάλματος Β'1623) όριο του ποσού των 1.300 ευρώ, του οποίου δεν επιτρέπεται να υπολείπεται, μετά την αναπροσαρμογή της επικουρικής συντάξεως, το άθροισμα της καταβαλλόμενης σε αυτούς κύριας και επικουρικής συντάξεως. Σε συμμόρφωση με τις ανωτέρω αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εκπονήθηκε η σχετική αναλογιστική μελέτη από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή πριν την κατάρτιση του προτεινόμενου νομοσχεδίου και κατόπιν αυτού αντικαθίσταται το άρθρο 96 του ν. 4387/2016 (Α'85) με το **άρθρο 44**, με ρυθμίσεις που αφορούν στον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων από 1.1.2015, με απάλειψη των ρυθμίσεων επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των ήδη καταβαλλόμενων ή καταβλητέων κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 (Α' 85) επικουρικών συντάξεων, που έχουν εκδοθεί με προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομικό πλαίσιο.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 45** τροποποιούνται διατάξεις του ισχύοντος άρθρου 97 ν. 4387/2016, προστίθενται νέες και επί της ουσίας αντικαθίσταται το ισχύον άρθρο 97 του ν. 4387/2016, καθώς κρίνεται αναγκαίο να θεσπισθεί πλέον ένα σύστημα εισφορών, απλό και ευέλικτο στο οποίο αποσυνδέεται η εισφορά για την επικουρική ασφάλιση από τον κατώτατο βασικό μισθό μισθωτού και το οποίο βασίζεται στην δυνατότητα του εκάστοτε ασφαλισμένου να επιλέξει ελεύθερα την ασφαλιστική κατηγορία που θα υπαχθεί, ενώ παράλληλα απλοποιείται σε σημαντικό βαθμό ο τρόπος καταβολής της ασφαλιστικής εισφοράς υπέρ του κλάδου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Ο συμψηφισμός ή μη των οφειλών προς το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.) διέπεται από τις καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., οι οποίες εξακολουθούν, κατά το άρθρο 47 του ν.4052/2012 να ισχύουν έως την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και δοθέντος τούτου δεν υφίσταται ενιαίο πλαίσιο. Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 46** σκοπείται να αντιμετωπισθεί η διαφοροποίηση που υπάρχει μεταξύ των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., εξαιτίας του ότι προέρχονται από διαφορετικούς εντασσόμενους φορείς.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 47** ορίζεται ότι από 1/1/2020 στον ετήσιο κοινωνικό προϋπολογισμό εγγράφεται δαπάνη ύψους 0,5% του ΑΕΠ, από την οποία καλύπτεται κατά πρώτον η δαπάνη που δημιουργείται ετησίως σε εφαρμογή των με αριθ. 1890/2019 και 1891/2019 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και κατά δεύτερον η δαπάνη πολιτικών κοινωνικής ασφάλισης, πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Η δαπάνη των πολιτικών αυτών χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και εγγράφεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Για το έτος 2020 η δαπάνη της παραγράφου 1 καλύπτεται από τις ήδη εγγεγραμμένες πιστώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού. Τα ποσά που διατίθενται για τις ανωτέρω πολιτικές καθορίζονται ετησίως με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Οικονομικών λαμβάνοντας υπόψη τις αναλογιστικές προβολές, τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους, κ.α. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η ανθεκτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος αλλά και ο ανταποδοτικός και αναδιανεμητικός του χαρακτήρας. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι η όποια δαπάνη προκαλείται από την εισαγωγή των αναμορφώσεων στο συνταξιοδοτικό σύστημα, θα πρέπει να λαμβάνει χώρα και να είναι συμβατή με τα εγκεκριμένα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας δηλαδή δεν πρέπει να επιδεινώσει τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους της χώρας. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψιν την πρόσφατη θεσμοθέτηση του άρθρου 120 του ν. 4611/2019, το ετήσιο κόστος της οποίας εκτιμάται στο 0,5% του ΑΕΠ και έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, το κόστος των νέων πολιτικών προβλέπεται ότι θα καλυφθεί από την προβλεπόμενη αυτή δαπάνη. Ειδικότερα από την ανωτέρω ετήσια δαπάνη που έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, ένα μέρος της θα καλύπτει τις νέες πολιτικές που προτείνονται δηλαδή την άρση των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις, την αυξημένη δαπάνη κύριων συντάξεων λόγω των αυξημένων νέων

ποσοστών αναπλήρωσης κ.λπ. ενώ μέρος της δαπάνης θα καλύψει πολιτικές κοινωνικού κράτους (κοινωνικής ασφάλισης, πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης, υγείας). Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι από το 2020 και εφεξής το 0,5% του ΑΕΠ διατίθεται ετησίως υπέρ του κοινωνικού κράτους, διανέμεται κατά προτεραιότητα με βάση τους θεσμοθετημένους ασφαλιστικούς κανόνες του συστήματος, διασφαλίζοντας ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ των συνταξιούχων, αποκαθιστώντας τη συμμόρφωση του συστήματος με τις συνταγματικές αρχές. Παράλληλα, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ετήσιο κόστος των νέων πολιτικών εκτιμάται ότι έως το έτος 2047 είναι χαμηλότερο του 0,5% του ΑΕΠ, προκύπτει ετησίως δαπάνη που θα διατίθεται για πολιτικές κοινωνικής ασφάλισης, πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Συνεπώς διατηρούμε την επί πλέον δαπάνη του 0,5% του ΑΕΠ ετησίως προς όφελος του κοινωνικού κράτους και την αναδιανέμουμε με βάση ασφαλιστικούς κανόνες αλλά και για την ενίσχυση γενικότερων κοινωνικών πολιτικών.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 48** τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 ως ισχύει και οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδ α' του ν.δ. 2961/1954 (Α' 197), ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη εργαζόμενου, από 1-6-2020 στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης, μειώνονται κατά 0,90 ως εξής:

α) Καθόσον αφορά τα ασφάλιστρα υπέρ του κλάδου ανεργίας η μείωση ανέρχεται σε 0,75 ποσοστιαίες μονάδες, αφορά εργαζόμενους και εργοδότες και επιμερίζεται κατά 0,48 ποσοστιαίες μονάδες στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,27 στο ασφάλιστρο του εργαζόμενου

β) καθόσον αφορά τα ασφάλιστρα υπέρ Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) του άρθρου 34 ν. 4144/2013 που σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 4 περ.

β, βαρύνει αποκλειστικά τον εκάστοτε εργαζόμενο και συναποτελείται, από την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 παρ. 1, περ. εδάφιο 1^ο του ν.δ. 2963/1954 εισφορά, καθώς και την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 περιπτ. α' του ν. 678/1977, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 εδάφιο Γ' του ν.3144/2003, η συνολική μείωση ανέρχεται σε 0,15 ποσοστιαίες μονάδες. Περαιτέρω προβλέπεται ότι το εν λόγω ασφάλιστρο υπέρ του ΕΛΕΚΠ που βαρύνει τον εργαζόμενο διαμορφώνεται πλέον 1,20% και κατανέμεται σε ποσοστό 0,85% υπέρ του π. ΟΕΚ, καθώς αφορά στην προβλεπόμενη από το άρθρο 7 παρ.1, περ. εδάφιο 1^ο του ν.δ. 2963/1954 εισφορά, και σε ποσοστό 0,35% υπερ π. ΟΕΕ, καθώς αφορά στην προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 περιπτ. α' του ν. 678/1977, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 εδάφιο γ' του ν. 3144/2003 εισφορά.

Τέλος είναι κρίσιμο και πρέπει να επισημανθεί ότι οι προβλεπόμενες μειώσεις, αφορούν στις συνεισπραττόμενες εισφορές- κρατήσεις υπέρ ανεργίας, εργατικής κατοικίας και εργατικής εστίας και δεν αφορούν στις εισφορές για την κύρια σύνταξη, συνεπώς, με τις προβλεπόμενες μειώσεις δεν επηρεάζεται και δεν τίθεται σε κίνδυνο το ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων εξαιτίας των μειώσεων αυτών.

Λόγω έλλειψης κανονιστικού πλαισίου με το προτεινόμενο **άρθρο 49** προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος.

Ειδικότερα, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ε-Ε.Φ.Κ.Α που εκδίδεται

μέχρι δύο έτη από τη δημοσίευση του παρόντος, καταρτίζεται ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του ε-Ε.Φ.Κ.Α, με τον οποίο ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση για παροχές ασθενείας σε είδος και σε χρήμα, καθώς επίσης και το είδος, η έκταση, το ύψος, οι δικαιούχοι, η διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα και κάθε άλλο ζήτημα εντός του υλικού πεδίου του Κανονισμού καθώς και κάθε άλλη αναγκαία διάταξη για την εφαρμογή του.

1.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους η ρύθμιση είναι αναγκαία και κατάλληλη για να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα.

Με τα άρθρα 19 έως 21 επιτυγχάνεται ο προσδιορισμός του αντικειμένου και του σκοπού του παρόντος νόμου, των γενικών αρχών και της εγγυητικής ευθύνης του Κράτους, των πηγών και της φύσης των κανόνων και με το άρθρο 22 τροποποιούνται εννοιολογικοί προσδιορισμοί προκειμένου να επέλθει ευθυγράμμισή αυτού με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 23 μεταβάλλεται το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών, το οποίο ορίζεται πλέον στο ποσό των 6.500 ευρώ, ποσό που αναπροσαρμόζεται κάθε έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών.

Επιπροσθέτως με το άρθρο 5Α θεσπίζονται συγκεκριμένοι κανόνες αναφορικά με την Ασφάλιση Εξωκοινοβουλευτικών και Μετακλητών Υπαλλήλων.

Σκοπός της προτεινόμενης διάταξης είναι η αποσαφήνιση του ασφαλιστικού νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά στα μέλη της Κυβέρνησης, ήτοι Υπουργούς, Αναπληρωτές Υπουργούς και Υφυπουργούς, οι οποίοι είναι εξωκοινοβουλευτικοί, καθώς και τα διοριζόμενα σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων πρόσωπα, όπως οι Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων, οι Εκτελεστικοί Γραμματείς Δήμων και Περιφερειών, οι συνεργάτες σε ιδιαίτερα γραφεία μελών της Κυβέρνησης, Υφυπουργών, Γενικών και Ειδικών Γραμματέων, οι συνεργάτες Δημάρχων και Περιφερειαρχών, ανεξαρτήτως σχέσεως εργασίας Δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Η παρούσα ρύθμιση ορίζει ότι τα μέλη της Κυβέρνησης ήτοι Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, Υφυπουργοί που δεν είναι βουλευτές από την ημερομηνία διορισμού τους διατηρούν το προγενέστερο καθεστώς ασφάλισης κύριας και επικουρικής ασφάλισης, υγειονομικής περίθαλψης και εφάπιας παροχής κατά τη διάρκεια της θητείας τους και ο σχετικός χρόνος ασφάλισης θεωρείται ότι έχει διανυθεί στο καθεστώς αυτό. Ομοίως δημιουργείται ένα ενιαίο καθεστώς ασφάλισης για το σύνολο των μετακλητών υπαλλήλων, είτε συνάπτουν σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, είτε ιδιωτικού δικαίου στους φορείς στους οποίους διορίζονται. Ειδικότερα, παρέχεται στα πρόσωπα που διορίζονται σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων η δυνατότητα να διατηρούν το προγενέστερο καθεστώς ασφάλισής τους, ώστε οποιαδήποτε μεταβολή στο εργασιακό τους καθεστώς να μην επηρεάζει την ασφάλιση τους και να μην προκύπτουν κενά ασφάλισης. Επιπλέον, διευκολύνονται σε μεγάλο βαθμό οι εκκαθαριστές μισθοδοσίας των φορέων στους οποίους υπηρετούν οι

μετακλητοί υπάλληλοι καθώς διευκολύνεται η διευκρίνιση του νομοθετικού πλαισίου ασφάλισης των μετακλητών υπαλλήλων. Ως προς τις ασφαλιστικές εισφορές των μετακλητών υπαλλήλων εξακολουθεί να εφαρμόζεται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο. Ειδικότερα, η εισφορά ασφαλισμένου για κύρια σύνταξη ύψους 6,67% βαρύνει τους μετακλητούς υπαλλήλους και η εργοδοτική εισφορά για κύρια σύνταξη ύψους 13,33% βαρύνει τον φορέα στον οποίο διορίζονται οι μετακλητοί υπάλληλοι. Η εισφορά του ασφαλισμένου παρακρατείται από τον εργοδότη και αποδίδεται με την εργοδοτική εισφορά στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Το ύψος των ανωτέρων ασφαλιστικών εισφορών οι οποίες υπολογίζονται επί των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών των μετακλητών υπαλλήλων παραμένει σταθερό, επομένως δεν προκύπτει οικονομική επιβάρυνση ούτε για τους ίδιους τους μετακλητούς υπαλλήλους ούτε και για τους φορείς του δημοσίου που τους απασχολούν. Επιπλέον, με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται το νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με τις εισφορές των μετακλητών υπαλλήλων για τους λοιπούς κλάδους ασφάλισης ήτοι υγειονομική περίθαλψη, επικουρική ασφάλιση και εφάπαξ παροχή. Τέλος για τα εξωκοινοβουλευτικά μέλη της Κυβέρνησης προβλέπεται καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, σύμφωνα με τα οριζόμενα ανωτέρω για τους μετακλητούς υπαλλήλους.

Προσέτι, η παρούσα διάταξη ορίζει ότι για τα πρόσωπα που διορίζονται σε θέση εξωκοινοβουλευτικού μέλους της Κυβέρνησης ή μετακλητού υπαλλήλου (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου), στο προγενέστερο καθεστώς ασφάλισης των οποίων περιλαμβάνονται φορείς που δεν έχουν ενταχθεί στον ΕΦΚΑ ή στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους φορείς αυτούς ασφαλιστικές εισφορές. Σε περίπτωση που τα ως άνω αναφερόμενα πρόσωπα κατά το αμέσως προηγούμενο πριν τον διορισμό τους δωδεκάμηνο δεν υπάγονταν στην ασφάλιση φορέα κύριας ασφάλισης της ημεδαπής καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη και για υγειονομική περίθαλψη υπέρ του ΕΦΚΑ (πρώην ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), και για επικουρική ασφάλιση στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται ή όχι προγενέστερο καθεστώς ασφάλισης, ελέγχεται εάν υπήρχε ασφάλιση κατά το δωδεκάμηνο που προηγείται του διορισμού τους. Σε περίπτωση διορισμού συνταξιούχου από ίδιο δικαίωμα (γήρατος ή αναπηρίας) σε θέση μετακλητού υπαλλήλου, καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη και για υγειονομική περίθαλψη στον ΕΦΚΑ (πρώην ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), σύμφωνα με τα επιμέρους οριζόμενα στο άρθρο 44 του ν. 4387/2016.

Στην προτεινόμενη ρύθμιση υπάγονται πρόσωπα που έχουν διοριστεί στις θέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου του παρόντος νόμου από 1/7/2019 και εφεξής. Δύνανται όμως πρόσωπα που έχουν διοριστεί στις εν λόγω θέσεις μέχρι 30-6-2019 και εξακολουθούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου να υπηρετούν στις θέσεις αυτές να υπαχθούν στην παρούσα ρύθμιση, εφόσον υποβάλλουν σχετική αίτηση εντός τριμήνου από την δημοσίευση του παρόντος νόμου και στην περίπτωση αυτή υπάγονται στις ρυθμίσεις του παρόντος από 1/7/2019. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση ασφαλισμένου του πρώην ΟΑΕΕ ο οποίος διορίζεται μετακλητός υπάλληλος με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου για την κύρια σύνταξη καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές ύψους 6,67% από τον ασφαλισμένο και 13,33% από το Δημόσιο ως εργοδοτική εισφορά. Η διαφοροποίηση σε σχέση με το προϋποιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο έγκειται στο ότι ο σχετικός χρόνος θεωρείται διανυθείς στον πρώην ΟΑΕΕ (προγενέστερο καθεστώς ασφάλισης) και όχι στο πρώην ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 του ν.3863/2010, καθώς έως και σήμερα δεν υπάρχει σχετική ρητή νομοθετική πρόβλεψη. Επισημαίνουμε ότι στις περιπτώσεις ελευθέρων επαγγελματιών

(ασφαλισμένων του πρώην ΟΑΕΕ), αυτοτελώς απασχολούμενων (ασφαλισμένων του πρώην ΕΤΑΑ) καθώς και των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ, που διορίζονται σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές μισθωτού που απασχολείται στο Δημόσιο, όπως αυτές προβλέπονται στο άρθρο 5 του ν. 4387/2016, με επιμερισμό της εισφοράς μεταξύ ασφαλισμένου και εργοδότη, και όχι οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 39 και 40 του ν. 4387/2016 εισφορές. Παραδείγματος χάριν, σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, δικηγόρος που διορίζεται σε θέση μετακλητού υπαλλήλου με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου σε Υπουργείο, χωρίς προϋπηρεσία στο Δημόσιο, υπάγεται υποχρεωτικά στο πρώην ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (κοινό καθεστώς) για κύρια σύνταξη και για επικουρική σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη και εφάπαξ παροχή.

Τέλος, προστίθεται άρθρο 5Β με τις διατάξεις του οποίου ορίζεται ρητώς ότι οι διαφορές του συγκεκριμένου Κεφαλαίου υπάγονται αποκλειστικά στην δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου και κατά τρόπο σαφή ορίζεται ότι καμία διάταξη του προτεινόμενου νόμου δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αφαιρεί ή θίγει την δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί διαφορών από την απονομή συντάξεων στους δημοσίου υπαλλήλους και στους στρατιωτικούς. Ορίζεται δε ρητώς ότι η παράγραφος 9 του άρθρου 19 του ν. 4387/2016 καταργείται.

Με την προτεινόμενο **άρθρο 24** τροποποιείται το άρθρο 8 του ν.4387/2016. Σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι αύξηση του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης έτσι ώστε αυτή να εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης αφενός στους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους και αγρότες αφετέρου στους δημόσιους υπαλλήλους, λειτουργούς και στρατιωτικούς, μετά την έξοδό τους από το επάγγελμα ή τη δημόσια υπηρεσία ή το λειτούργημά τους, το οποίο να ανταποκρίνεται στις θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος και τις γενικές αρχές της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας. Η ανταποδοτική σύνταξη στηρίζεται στην αρχή της ανταποδοτικότητας και αποτελεί το σύνδεσμο μεταξύ συνταξιοδοτικής παροχής, εισφορών και εισοδήματος. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης λαμβάνονται υπόψιν οι συντάξιμες αποδοχές, ο συνολικός χρόνος ασφάλισης των ασφαλισμένων και τα ποσοστά αναπλήρωσης. Ως συντάξιμες αποδοχές νοείται ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου διαιρούμενος με τον συνολικό χρόνο ασφάλισής του. Το τελικό ποσό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται για το σύνολο του χρόνου ασφάλισης με βάση τα ποσοστά αναπλήρωσης, όπως αυτά προβλέπονται στην παρούσα. Τα ποσοστά αναπλήρωσης αυξάνονται προοδευτικά ανά κλίμακα ετών ασφάλισης. Σε συμμόρφωση με τα όσα κρίθηκαν με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας μεταξύ των οπίων και η 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του ιδίου Δικαστηρίου με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης, όπως προβλέπονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 του ν.4387/2016, τροποποιούνται και αυξάνονται ανάλογα με την κλίμακα των ετών ασφάλισης, έτσι ώστε να ενισχυθεί η αρχή της αναλογικότητας στην ανταποδοτική σχέση μεταξύ εισφορών και παροχών και τελικά να επιτευχθεί η συνολική αύξηση του ποσού της

ανταποδοτικής σύνταξης. Στις συντάξεις που έχουν ήδη υπολογιστεί ή εκκρεμεί ο υπολογισμός τους σύμφωνα με τα υπ' αριθμ. 8 και 28 άρθρα του ν.4387/2016, η ως άνω αύξηση των ποσοστών αναπλήρωσης θα εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.10.2019. Οι επανυπολογισθείσες σύμφωνα με τα υπ' αριθμ. 14 και 33 άρθρα του ν.4387/2016, κύριες συντάξεις υπολογίζονται εκ νέου με τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης. Σε όλες τις περιπτώσεις επανυπολογισμού, προστατεύεται το ύψος των καταβαλλόμενων συντάξεων ενώ σε περιπτώσεις που η επανυπολογισθείσα σύνταξη με βάση τα ανωτέρω ποσοστά αναπλήρωσης είναι υψηλότερη της καταβαλλόμενης καταβάλλεται η διαφορά. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, εκτός από την εξασφάλιση αυξημένης ανταποδοτικότητας μεταξύ των συνταξιοδοτικών παροχών και των εισφορών καθ' όλη την διάρκεια του ασφαλιστικού βίου, δημιουργούν κίνητρα για την παραμονή στην εργασία πέρα από τα τριάντα (30) έτη ασφάλισης.

Με το **άρθρο 25** τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. 4387/2016. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι από 1.10.2019 οι συντάξεις οι οποίες έχουν υπολογιστεί με βάση τις διατάξεις του ν. 4387/2016 ή εκκρεμεί ο υπολογισμός τους αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τα ποσοστά αναπλήρωσης όπως αυτά διαμορφώθηκαν κατόπιν της αναλογιστικής έκθεσης και σε συμμόρφωση με την 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και αποτυπώνονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 του ν. 4387/2016. Τυχόν προκύπτουσες από τον επανυπολογισμό αυξήσεις θα καταβάλλονται και αυτές από 1.10.2019. Για όλες τις απονεμηθείσες συντάξεις καθώς και τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί έως 30 Σεπτεμβρίου 2019 αν το ποσό των συντάξεων αυτών όπως επαναύπολογίζεται είναι μικρότερο εκείνου που προκύπτει από τον υπολογισμό τους σύμφωνα με τα προϊσχύοντα ποσοστά αναπλήρωσης, το ποσόν της διαφοράς που προκύπτει εξακολουθεί να καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά. Περαιτέρω προβλέπεται ότι οι επανυπολογισθείσες σύμφωνα με την παράγραφο 1 και 2 του άρθρου 14 του ν. 4387/2016 υπολογίζονται εκ νέου από 1.10.2019 με βάση τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης Από 1.10.2019, αν το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων είναι μεγαλύτερο εκείνου που προκύπτει από τον επανυπολογισμό τους, το επιπλέον ποσό εξακολουθεί να καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, συμψηφιζόμενο κατ' έτος και μέχρι την πλήρη εξάλειψή του, με την εκάστοτε αναπροσαρμογή των συντάξεων, όπως αυτή προκύπτει κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4α του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση που η προσωπική διαφορά που προκύπτει είναι μεγαλύτερη από την προσωπική διαφορά που προέκυπτε με βάση τα προγενέστερα ποσοστά αναπλήρωσης ο συμψηφισμός ολοκληρώνεται έως το ύψος της προσωπικής διαφοράς που προκύπτει με βάση τα προγενέστερα ποσοστά αναπλήρωσης και το υπόλοιπο ποσόν εξακολουθεί να καταβάλλεται στο δικαιούχο. Επιπρόσθετα ορίζεται ότι αν το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον επανυπολογισμό τους, τότε συνεχίζει να καταβάλλεται η προσωπική διαφορά με βάση τα προγενέστερα ποσοστά αναπλήρωσης ενώ το ποσόν των συντάξεων προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο της τυχόν πρόσθετης διαφοράς που προκύπτει, για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 2019 έως 31η Δεκεμβρίου 2020 και ισόποσα κατ' έτος έως την 31η Δεκεμβρίου 2024. Σε περίπτωση που η επανυπολογισθείσα προσωπική διαφορά είναι μικρότερη του ποσού που προέκυπτε κατά το προϊσχύον καθεστώς καταβάλλεται η προσωπική διαφορά κατά το προϊσχύον καθεστώς.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αποσκοπούν στην εφαρμογή των νέων ποσοστών αναπλήρωσης στις ήδη καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις καθώς επίσης και σε αυτές των οποίων εκκρεμεί ο υπολογισμός τους αλλά και σε αυτές που έχουν επανυπολογιστεί, έτσι ώστε οι δικαιούχοι όλων των ανωτέρω συντάξεων να δουν στις συντάξεις τους τις τυχόν αυξήσεις οι οποίες θα προκύψουν από την αναπροσαρμογή των ποσοστών αναπλήρωσης και εν τέλει καμία σύνταξη να μην μειωθεί. Ως εκ τούτου οι προτεινόμενες ρυθμίσεις με σεβασμό στην δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των συνταξιούχων και στοχεύοντας στην προστασία τους διαμορφώνουν ένα συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό νομικό πλαίσιο το οποίο θα είναι αποτελεσματικό και ταυτόχρονα θα διασφαλίσει την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Επιπροσθέτως στις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται ρητώς ότι το συνολικό ποσό της σύνταξης αυξάνεται από την 1.1.2023 κατ' έτος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με βάση συντελεστή που προκύπτει από το άθροισμα του ετήσιου ποσοστού μεταβολής του ΑΕΠ συν το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους διαιρούμενου δια του δύο (2) και δεν υπερβαίνει το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή.

Η προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 26 παρίσταται αναγκαία, διότι αφενός διορθώνει πλημμέλειες, οι οποίες σχετίζονται με τη διαφορετική αντιμετώπιση ασφαλισμένων ανάλογα με τον εκάστοτε εντασσόμενο φορέα κοινωνικής ασφάλισης στον οποίο υπάγονταν και αφετέρου εισάγει ένα απλούστερο σύστημα εύρεσης των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων με τις οποίες θεμελιώνει ο ασφαλισμένος συνταξιοδοτικό δικαίωμα στον Ε.Φ.Κ.Α. ή στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Επιπροσθέτως, προβλέπεται η μείωση του χρόνου ασφάλισης που απαιτείται για την πλήρωση των ανωτέρω προϋποθέσεων κρίσης αρμοδιότητας, εξαιτίας της προϊούσας οικονομικής κρίσης, κατά την οποία υπάρχει δυσκολία εύρεσης σταθερής εργασίας ή διατήρησης της επαγγελματικής δραστηριότητας προκειμένου να πραγματοποιηθούν 1500 ημέρες ασφάλισης, εκ των οποίων 500 κατά την τελευταία πενταετία πριν την αίτηση συνταξιοδότησης ή τη διακοπή της ασφάλισης, όπως ίσχυε με το προηγούμενο σύστημα.

Προσέτι, με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 26, εξασφαλίζεται αφενός ότι το αίτημα του ασφαλισμένου θα εξεταστεί πλήρως, λαμβάνοντας υπ' όψη τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που θέτουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς.

Παράλληλα, η ρύθμιση της παραγράφου 5 παρίσταται αναγκαία, διότι έχουν παρατηρηθεί περιπτώσεις που ακόμη και εάν ο ασφαλισμένος έχει διανύσει 15 έτη ασφάλισης στο ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα και έχει συμπληρώσει το 67^ο έτος της ηλικίας του/της, ήτοι έχει επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος, δεν μπορεί να συνταξιοδοτηθεί από τον Ε.Φ.Κ.Α. κάνοντας χρήση των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης του άρθρου 19 του ν. 4387/2016 (Α'85).

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου 27 τροποποιείται το ισχύον άρθρο 20 του ν.4387/2016.Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται ότι για τους συνταξιούχους που αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν ιδιότητα ή δραστηριότητα υποχρεωτικώς υπακτέα στην

ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α., οι ακαθάριστες συντάξεις κύριες και επικουρικές καταβάλλονται μειωμένες σε ποσοστό 30% για όσο χρόνο απασχολούνται ή διατηρούν την ιδιότητα ή την δραστηριότητα και καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές για όλο το διάστημα αυτό σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις του ν. 4387/2016.

Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία ώστε οι συνταξιούχοι, οι οποίοι έχουν ανάγκη να εργαστούν να μπορούν να συμπληρώσουν το εισόδημά τους. Αναφορικά με τις ασφαλιστικές εισφορές των απασχολούμενων συνταξιούχων, ήτοι μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών ορίζεται στις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου ότι αυτές θα καταβάλλονται για το χρονικό διάστημα απασχόλησής τους όπως προβλέπονται κατά περίπτωση στα άρθρα 38 και 39 του ν. 4387/2016, ενώ οι συνταξιούχοι πρώην φορέων κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου που είχαν αναλάβει ή αναλαμβάνουν δραστηριότητα για την οποία υπάγονται στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ θα καταβάλλουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 40 του 4387/2016 ασφαλιστική εισφορά.

Σημειώνεται ότι η προβλεπόμενη περικοπή διενεργείται στο ποσό της σύνταξης ή αθροίσματος συντάξεων στο οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται το εξωϊδρυματικό επίδομα των διατάξεων της παρ. 1 και 2 του άρθρου 42 του ν.1140/1981 όπως ισχύει, και το επίδομα ανικανότητας των διατάξεων του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007.

Επισημαίνεται ότι για τους συνταξιούχους οι οποίοι απασχολούνταν κατά την έναρξη ισχύος του άρθρου 20 του ν.4387/2016 και οι οποίοι εξαιρούνταν από την εφαρμογή των διατάξεων του προϊσχύοντος του ν.4387/2016 νομοθετικού πλαισίου αλλά και από τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν.4387/2016, εφόσον συνεχίζουν την απασχόλησή τους προβλέπεται μεταβατική περίοδος ενός έτους δηλαδή έως και την 28.2.2021 προκειμένου να ενταχθούν στο πλαίσιο των νέων κοινών διατάξεων .

Η πρόβλεψη για σταδιακή υπαγωγή στο νέο νομοθετικό πλαίσιο είναι προδήλως απαραίτητη προκειμένου να μην διαταραχθεί ο οικονομικός προγραμματισμός τόσο του ιδίου του συνταξιούχου όσο και της οικογένειας του .

Αναφορικά με τους απασχολούμενους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας/ανικανότητας, προβλέπεται ότι εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων.

Κατ' εξαίρεση των ρυθμίσεων που εισάγονται με τις προτεινόμενες διατάξεις στην περίπτωση απασχόλησης συνταξιούχων σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπονται τα εξής:

Σε περίπτωση απασχόλησης συνταξιούχου ο οποίος δεν έχει συμπληρώσει το 61^ο έτος της ηλικίας μέχρι και την 28.2.2021 , αναστέλλεται πλήρως η καταβολή της σύνταξης .

Το ανωτέρω όριο ηλικίας αυξάνεται στο 62^ο έτος από 1.3.2021 και εφεξής .

Μετά τη συμπλήρωση των ανωτέρω ορίων ηλικίας, η συνέχιση της απασχόλησης στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης συνεπάγεται για το συνταξιούχο μείωση της σύνταξης /εων κατά το ποσοστό που προβλέπεται και για τους λοιπούς συνταξιούχους που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα , δηλαδή θα λαμβάνουν το 70% της σύνταξης τους.

Οι ρυθμίσεις που αφορούν τους απασχολούμενους στους φορείς της Γενικής κυβέρνησης κρίνονται αναγκαίες προκειμένου να υφίσταται δυνατότητα αξιοποίησης των γνώσεων και της εμπειρίας των συνταξιούχων η οποία δεν πρέπει να προσκρούει σε ένα αποτρεπτικό γενικό πλαίσιο .

Από την εφαρμογή των ρυθμίσεων που θεσπίζονται με τις προτεινόμενες διατάξεις εξαιρούνται ρητώς οι παρακάτω κατηγορίες συνταξιούχων :

α. οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ εφόσον συνεχίζουν απασχόληση υπακτέα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ ανεξαρτήτως του ύψους του εισοδήματος τους.

Εξαίρεση μόνο ως προς τους περιορισμούς της σύνταξης εισάγεται και για τους συνταξιούχους των λοιπών πλην ΟΓΑ φορέων που έχουν αναλάβει ή αναλαμβάνουν απασχόληση ως αγρότες, μελισσοκόμοι, κτηνοτρόφοι, πτηνοτρόφοι και αλιείς υπό την προϋπόθεση ότι δεν αποκομίζουν από την δραστηριότητα τους αυτή περισσότερα από 10.000 ευρώ κατ' έτος. Οι συνταξιούχοι της κατηγορίας αυτής καταβάλλουν κανονικά τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

β. Οι ψυχικά ασθενείς του άρθρου 23 του ν.4488/2017 (Α'176).

γ. οι συνταξιούχοι με βάση τον ν.612/77, όπως ισχύουν.

δ. οι συνταξιούχοι του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α' 210) , όπως ισχύουν.

ε) όσοι λαμβάνουν το εξωϊδρυματικό επίδομα ή το αντίστοιχο επίδομα του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007.

στ) οι πολύτεκνοι

ζ) τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 4387/2016.

η) οι συνταξιούχοι άλλων φορέων και του Δημοσίου εφόσον το ετήσιο εισόδημά τους από απασχόληση στον αγροτικό τομέα ως αγρότες, μελισσοκόμοι, κτηνοτρόφοι, πτηνοτρόφοι και αλιείς δεν υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και

θ) εξαιρούνται της ανωτέρω μειώσεως της σύνταξής τους έως 31-10-2020 και συνταξιούχοι οι οποίοι βάσει γενικών ή ειδικών διατάξεων εξαιρούνται των περικοπών της σύνταξής τους. Παράλληλα με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου ρυθμίζεται ο τρόπος αξιοποίησης του χρόνου απασχόλησης των συνταξιούχων. Πιο συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο συνταξιούχος απασχολείται και καταβάλλει τις προβλεπόμενες κατά περίπτωση ασφαλιστικές εισφορές, υφίσταται η δυνατότητα καταβολής ενός επιπλέον ποσού σύνταξης, το οποίο συναρτάται για την μεν κύρια σύνταξη από τα ποσοστά αναπλήρωσης και τις συντάξιμες αποδοχές του άρθρου 8 και 28 του ν.4387/2016 (Α'85), για τη δε επικουρική από τον υπολογισμό της επικουρικής σύνταξης σύμφωνα με το άρθρο 96 του ν.4387/2016 (Α'85) και το οποίο προστίθεται στην ήδη καταβαλλόμενη σύνταξή του.

Η ανωτέρω δυνατότητα κρίνεται αναγκαία να δοθεί για λόγους ίσης μεταχείρισης των απασχολούμενων συνταξιούχων κατά την 12.5.2016, οι οποίοι συνέχισαν απασχολούμενοι χωρίς διακοπή και μετά την έναρξη ισχύος του ν.4387/2016 (Α'85), υπό την προϋπόθεση ότι από τις προ ισχύουσες διατάξεις προβλέπονταν δυνατότητα αξιοποίησης του χρόνου απασχόλησης. Τέλος προβλέπεται η υποχρέωση του απασχολούμενου συνταξιούχου να δηλώνει την απασχόλησή του στον Ενιαίο Φορέα Κύριας Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) και στο Ενιαίο Ταμείο και Εφάπαξ Παροχών (Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.). Παράλειψη της δήλωσης αυτής συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου ποσού ίσου με το ύψος δώδεκα (12) μηνιαίων συντάξεων.

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου αναμορφώνεται πλήρως το νομοθετικό πλαίσιο που ρυθμίζει την απασχόληση των συνταξιούχων, θεσπίζεται ένας κανόνας ο οποίος αφενός ρυθμίζει ενιαία την απασχόληση των συνταξιούχων καταλαμβάνοντας το σύνολο των συνταξιούχων που απασχολούνται, με εξαίρεση όσους απασχολούνται σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ανεξάρτητα από τη χρονική στιγμή της ανάληψης της εργασίας ή της έναρξης της αυτοαπασχόλησής τους. Οι ρυθμίσεις που θεσπίζονται τυγχάνουν εφαρμογής σε όλους τους απασχολούμενους συνταξιούχους από την δημοσίευση του παρόντος νόμου, με

εξαίρεση μόνο τις περιπτώσεις όπου ρητώς δίδεται μεταβατικό στάδιο ένταξης σε αυτές ενώ προβλέπεται ρητώς ότι κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται .

Τέλος παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για έκδοση απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από γνώμη του ΔΣ του e-ΕΦΚΑ με την οποία θα καθοριστούν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και η διασταύρωση τους από το ΣΕΠΕ και τον e-ΕΦΚΑ, προκειμένου για τη διακρίβωση της απασχόλησης των συνταξιούχων , ώστε να αποτραπεί το φαινόμενο της αδήλωτης εργασίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη **του άρθρου 28** αποσαφηνίζεται ο τρόπος υπολογισμού της ανταποδοτικής σύνταξης των αυτοαπασχολούμενων, των ελεύθερων επαγγελματιών και των ασφαλισμένων στον πρώην ΟΓΑ για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2016, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2018 και για το χρονικό διάστημα από 1.1.2019 και εφεξής. Επιπροσθέτως, προσδιορίζονται οι συντάξιμες αποδοχές για τους ασφαλισμένους στον πρώην ΟΓΑ με χρόνο ασφάλισης πριν τη δημιουργία του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών όπου σύμφωνα με την τότε ισχύουσα νομοθεσία δεν προβλέπονταν καταβολή ασφαλιστικών εισφορών. Για αυτόν τον χρόνο ασφάλισής τους , ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές ορίζεται το 70% του κατώτατου μισθού. Τέλος ορίζεται ότι αναφορικά με πρόσωπα που έχουν διατελέσει δήμαρχοι, πρόεδροι κοινότητας ή νομάρχες, ως συντάξιμες αποδοχές τους λαμβάνονται υπόψιν τα έξοδα παράστασης του τελευταίου έτους πριν από τη λήξη της θητείας τους. Σε περίπτωση δε που έχει εκδοθεί πράξη συνταξιοδότησης με αναστολή και εφόσον η έναρξη καταβολής της σύνταξης γίνεται μετά την 13^η .5.2016, ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό της ανταποδοτικής τους σύνταξης ορίζονται αυτές που αναφέρονται στην συνταξιοδοτική απόφαση.

Επίσης με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 3996/2011 σύμφωνα με την οποία γονείς, σύζυγοι, αδελφοί ή αδελφές ατόμου με αναπηρία δικαιούνται σύνταξης με ευνοϊκότερους όρους θεμελίωσης π.χ με 7.500 ημέρες εργασίας και άνευ ορίου ηλικίας δεδομένου του κοινωνικά ευαίσθητου ρόλου τους ως προστάτες και υποστηρικτές των ανωτέρω ατόμων με αναπηρία. Στην περίπτωση όμως που το άτομο με αναπηρία αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχοληθεί, προβλέπεται ότι η σύνταξη για τον δικαιούχο αναστέλλεται. Σκοπός της διάταξης είναι ν' αρθεί η κοινωνική αδικία που επηρεάζει τις οικογένειες ατόμων με αναπηρία όσο και τα ίδια αυτά άτομα, τα οποία αποτελούν μια από τις ευαίσθητες ομάδες της κοινωνίας μας. Με την συγκεκριμένη διάταξη δίνεται η δυνατότητα στους ανωτέρω δικαιούχους να λαμβάνουν σύνταξη εφόσον θεμελιώνουν δικαίωμα με άλλες προϋποθέσεις, όταν διακοπεί η σύνταξη που λαμβάνουν λόγω αναπηρίας μέλους της οικογένειάς τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη **του άρθρου 29** προβλέπεται ο επανυπολογισμός των συντάξεων του ιδιωτικού τομέα και η προστασία των καταβαλλόμενων συντάξεων, σύμφωνα με τις πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που αναπροσάρμοσαν τα ποσοστά αναπλήρωσης με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επέλθουν μειώσεις στις καταβαλλόμενες συντάξεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 30 θεσπίζονται διατάξεις για το χρόνο ασφάλισης προκειμένου να επέλθει προσαρμογή, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, θεσπίζεται στους αναγνωριζόμενους χρόνους ασφάλισης, ο χρόνος άσκησης δικηγορίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν.1090/1980 και καθορίζεται το ύψος της εισφοράς εξαγοράς για τους αναγνωριζόμενους χρόνους ασφάλισης στην περίπτωση των ελευθέρων επαγγελματιών (ασφαλισμένων του πρώην ΟΑΕΕ), αυτοτελώς απασχολούμενων (ασφαλισμένων του πρώην ΕΤΑΑ) και ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ, ώστε να υπάρχει προσαρμογή στις μεταβολές που επέρχονται στα άρθρα 39 και 40 του ν. 4387/2016 (Α'85) σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Επιπροσθέτως, ρυθμίζεται το καθεστώς εξόφλησης της οφειλής από την αναγνώριση στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος έχει επιλέξει την εξόφληση σε δόσεις. Επιπλέον, ρυθμίζεται το ζήτημα της εξόφλησης της οφειλής σε περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξησης του ποσού της σύνταξης, με παρακράτηση από τη σύνταξη κάθε μήνα ποσού ίσου μέχρι το $\frac{1}{4}$ του ποσού της σύνταξης. Προσέτι, με την παράγραφο 3 της προβλεπόμενης διάταξης σκοπείται η ασφαλιστική τακτοποίηση περιπτώσεων ασφαλισμένων που καλόπιστα έχουν υπαχθεί σε πρώην φορέα ασφάλισης (φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό) που έχει ενταχθεί στον Ε.Φ.Κ.Α., χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις. Τα ανωτέρω πρόσωπα συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. για όσο διάστημα διατηρούν την ιδιότητα ή απασχόληση για την οποία υπήχθησαν στην ασφάλιση του πρώην φορέα ασφάλισης (φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό) που έχει ενταχθεί στον Ε.Φ.Κ.Α. Ο χρόνος ασφάλισης για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές, ενώ δεν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις θεωρείται χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α., και οι σχετικές ασφαλιστικές εισφορές δεν επιστρέφονται, εφόσον δεν έχει εκδοθεί απόφαση διαγραφής.

Η πολυνομία και η πολυπλοκότητα των διατάξεων που έπρεπε να εφαρμοσθούν για τη χορήγηση της εφάπαξ παροχής στους δικαιούχους, απόρροια του ότι και μετά την ενοποίηση των φορέων πρόνοιας και την υπαγωγή τους στον Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολούθησαν να ισχύουν για τη χορήγηση της συγκεκριμένης παροχής επιμέρους καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων, είχε ως συνέπεια σε πολλές περιπτώσεις την αδυναμία σε εύλογο χρόνο υπολογισμού του ύψους του ποσού που θα έπρεπε να χορηγηθεί και κατ' επέκταση την υπερβολική καθυστέρηση καταβολής του στους δικαιούχους.

Ο ν. 4387/2016 δεν κατέστησε δυνατή την αποτελεσματική επίλυση των υφιστάμενων προβλημάτων κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των ασφαλισμένων με ταυτόχρονη εδραίωση της οικονομικής ισορροπίας του συστήματος ώστε να το καταστήσει αποτελεσματικό, βιώσιμο και κοινωνικά αποδεκτό.

Με το άρθρο 31 τροποποιείται το άρθρο 35 του ν. 4387/2017 ως προς συγκεκριμένες διατάξεις του με σκοπό την καθιέρωση ενός συστήματος απλού, αποτελεσματικού και βιώσιμου ώστε να εξασφαλισθεί η συνέχιση χορήγησης της εφάπαξ παροχής στους δικαιούχους.

Συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016, όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος γ με την οποία θεσπίζεται ότι οι ασφαλισμένοι αυτοτελώς απασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες και όλοι οι πριν και μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένοι, έμμισθοι δικηγόροι, μισθωτοί μηχανικοί και υγειονομικοί των οικείων τομέων του κλάδου πρόνοιας

του πρώην ΕΤΑΑ, για την καταβολή των ασφαλιστικών τους εισφορών του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., κατατάσσονται από 1-1-2020 σε τρείς (3) ασφαλιστικές κατηγορίες, των οποίων το ποσό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς αντιστοιχεί:

Ασφαλιστικές Κατηγορίες	Ποσά εισφορών εφάπαξ παροχής σε ευρώ
1η κατηγορία (υποχρεωτική)	26
2η κατηγορία	31
3η κατηγορία	37

Οι ως άνω εισφορές προσαυξάνονται από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών.

Με την ρύθμιση αυτή δημιουργείται ένα σύστημα απλό, κατανοητό και φιλικό προς τους εν λόγω ασφαλισμένους, με το οποίο αποσυνδέεται η εισφορά τους από τον κατώτατο βασικό μισθό μισθωτού ενώ παράλληλα διατηρείται η κατώτατη εισφορά για εφάπαξ παροχή στο ίδιο πρωθύστερο επίπεδο.

Επίσης προστίθενται υποπερ. γα, γβ, γγ και γδ με τις οποίες θεσπίζονται: η ελεύθερη επιλογή ασφαλιστικής κατηγορίας σε μία από τις θεσπιζόμενες κατηγορίες και σε περίπτωση μη επιλογής η υποχρεωτική υπαγωγή στην κατώτερη (υποπερ. γα), η δυνατότητα υπαγωγής σε ανώτερη ή κατώτερη κατηγορία κατόπιν αίτησης καθώς και ο τρόπος και ο χρόνος υποβολής της αίτησης (υποπερ. γβ), προβλέπεται, ειδικά για τους έμμισθους δικηγόρους, ότι, τα ποσά της μηνιαίας εισφοράς επιμερίζονται κατά 50% στους ίδιους και κατά 50% στους εντολείς τους (υποπερ. γγ) και τέλος προβλέπεται η από 1-1-2023, κατ' έτος, προσαύξηση των ποσών των θεσπιζόμενων ασφαλιστικών κατηγοριών με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους (υποπερ. γδ).

Περαιτέρω στην παράγραφο 2 του άρθρου 35 ν. 4387/2016 προστίθεται παράγραφος δ με την οποία ρυθμίζεται το ύψος της εν λόγω εισφοράς για τους προαιρετικά ασφαλισμένους στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών. Με την προτεινόμενη διάταξη οι προαιρετικά ασφαλισμένοι μισθωτοί καταβάλουν από 1-1-2021, μηνιαία εισφορά ποσοστού 4% επί των ασφαλιστέων αποδοχών τους για κύρια σύνταξη, όπως αυτές προσδιορίζονται στα άρθρα 5 και 38. Οι προαιρετικά ασφαλισμένοι, αυτοτελώς απασχολούμενοι, ελεύθεροι επαγγελματίες, ασφαλισμένοι του πρ. ΟΓΑ και έμμισθοι δικηγόροι, καταβάλλουν εισφορές βάσει του Πίνακα που ισχύει και για τους υποχρεωτικά ασφαλισμένους.

Στη συνέχεια με την παράγραφο 3 και τις περιπτώσεις α, β, γ και δ αυτής του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται ολόκληρη η παράγραφος 3 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την κατάργηση σε όλες τις περιπτώσεις που ρυθμίζει των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων για την θεμελίωση του δικαιώματος απονομής εφάπαξ παροχής.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με την ισχύουσα περίπτωση 3α του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, η εφάπαξ παροχή απονέμεται εφόσον ο ασφαλισμένος έλαβε κύρια σύνταξη και συντρέχουν οι απαιτούμενες χρονικές προϋποθέσεις από τη νομοθεσία που διέπει το τελευταίο από τους εντασσόμενους φορείς στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. κατά την ημερομηνία ένταξής τους, ή σε περίπτωση διακοπής της ασφάλισης πριν από την ημερομηνία ένταξης, λαμβάνονται υπόψη οι χρονικές προϋποθέσεις από τη νομοθεσία που διέπει τον τελευταίο φορέα στον οποίο υπήρχε ασφάλιση και ισχύουν κατά την ημερομηνία ένταξης.

Κατά την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης προέκυψε ότι, για τον ίδιο χρόνο ασφάλισης, αποδίδεται σε κάποιες περιπτώσεις εφάπαξ παροχή, σε άλλες επιστροφή εισφορών και σε άλλες κανένα ποσό.

Επειδή κατόπιν μελέτης προέκυψε ότι, η θέσπιση ενός ενιαίου ελάχιστου χρόνου ασφάλισης, φαινομενικά θα επέλευε το ζήτημα της ενιαίας αντιμετώπισης, αλλά κατ' ουσίαν θα χώριζε το Ταμείο σε δύο ομάδες ασφαλισμένων καθώς θα δημιουργούσε ευμενέστερο καθεστώς, για όσους ο εντασσόμενος στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Τομέας απαιτούσε περισσότερο χρόνο ασφάλισης και δυσμενέστερο για όσους απαιτούσε λιγότερο, καθώς επίσης και ότι στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π έχουν ενταχθεί φορείς, που δεν απαιτούν ελάχιστο χρόνο ασφάλισης.

Επειδή η λειτουργία ενός ενιαίου φορέα ασφάλισης επιβάλει να ισχύουν κοινές προϋποθέσεις για την χορήγηση της παροχής και όχι οι προϋποθέσεις των πρώην φορέων που εντάχθηκαν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. κατέστη αναγκαία η τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, και η απαλοιφή, ως προϋπόθεση για την θεμελίωση αυτοτελούς δικαιώματος εφάπαξ παροχής, η ύπαρξη ελάχιστου χρόνου ασφάλισης.

Με την επί της ουσίας κατάργηση του ελάχιστου χρόνου ασφάλισης για την θεμελίωση αυτοτελούς δικαιώματος εφάπαξ παροχής αφενός επιτυγχάνεται η ενιαία αντιμετώπιση των ασφαλισμένων, αφετέρου το μέτρο αυτό έχει θετικό πρόσημο για όλους τους ασφαλισμένους του Ταμείου, ανεξάρτητα σε ποιον εντασσόμενο φορέα ήταν αυτοί ασφαλισμένοι και σε κάθε περίπτωση απλοποιεί και συντομεύει την διαδικασία απονομής της εν λόγω παροχής ιδίως σε περιπτώσεις ασφαλισμένων με διαδοχική ασφάλιση.

Στη συνέχεια τροποποιούνται οι διατάξεις της παραγράφου 3β, του άρθρου 35 ν. 4387/2016 ως ισχύει και με τις προτεινόμενες διατάξεις (παρ. 3β υποπεριπτώσεις αα, ββ, γγ του άρθρου 31) ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στους δικαιούχους της εφάπαξ παροχής θανόντα ασφαλισμένου.

Με τις ισχύουσες ρυθμίσεις σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, που δεν είχε αποκτήσει κατά το χρόνο του θανάτου του δικαίωμα για λήψη εφάπαξ παροχής, δηλαδή ασφαλισμένου ο οποίος απεβίωσε εν ενεργείᾳ, ήτοι πριν την επέλευση ασφαλιστικού κινδύνου, γήρατος ή αναπηρίας, η παροχή αποδιδόταν κατά σειρά, στα πρόσωπα της οικογένειας που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου από τον φορέα κύριας ασφάλισης του θανόντα ασφαλισμένου, άλλως στον/στην επιζώντα σύζυγο και στα τέκνα ανάλογα με το κληρονομικό τους δικαίωμα, άλλως στους γονείς, αδελφούς/ες του θανόντος ασφαλισμένου εφόσον ο θανών είχε συμπληρώσει εικοσαετή ασφάλιση.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις που τροποποιούν την παράγραφο 3 περ. β του άρθρου 35 ν. 4387/2016 ως ισχύει ορίζονται οι δικαιούχοι για την απονομή της παροχής θανόντος στην εργασία ασφαλισμένου, και δεν υφίσταται πλέον ως κριτήριο για την απονομή της παροχής σε αυτούς, το ποιος είναι ο δικαιούχος της σύνταξής του από τον φορέα κύριας ασφάλισης

ούτε απαιτείται εικοσαετής ασφάλιση του θανόντα για να δικαιωθούν την παροχή οι γονείς και τα αδέλφια.

Έτσι δικαιούχοι της εφάπαξ παροχής σε περίπτωση ασφαλισμένου ο οποίος απεβίωσε πριν την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, γήρατος ή αναπηρίας είναι αρχικά ο/η επιζών σύζυγος και τα τέκνα, ανάλογα με το ποσοστό του κληρονομικού τους δικαιώματος.

Σε περίπτωση που δεν υφίσταται σύζυγος και τέκνα, ορίζεται ότι η παροχή καταβάλλεται σε γονείς και αδέλφια, ανάλογα με το ποσοστό του κληρονομικού τους δικαιώματος. Για λόγους δε ανταποδοτικότητας, ορίζεται ότι, στην περίπτωση που δεν υφίστανται τα ανωτέρω πρόσωπα, η παροχή καταβάλλεται σε δικαιούχους, σύμφωνα με τις διατάξεις περί κληρονομικής διαδοχής.

Στη συνέχεια προστίθεται περίπτωση γ' στην παράγραφο 3 του άρθρου 35 ν. 4387/2016 ως ισχύει που ρυθμίζει την περίπτωση που ο ασφαλισμένος απεβίωσε μετά την αποχώρηση από την υπηρεσία/εργασία και πριν ή μετά την έκδοση της συνταξιοδοτικής πράξης, καθώς από τις ισχύουσες διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 δεν υπήρχε ρητή αναφορά στις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος είχε αποχωρήσει από την υπηρεσία/εργασία του, αλλά δεν είχε εκδοθεί η συνταξιοδοτική του πράξη. Καθώς η συνταξιοδοτική πράξη ανατρέχει στην ημερομηνία επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, η προτεινόμενη διάταξη ορίζει ότι στις περιπτώσεις θανάτου ασφαλισμένου που απεβίωσε μετά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου και πριν (ή μετά) την έκδοση της συνταξιοδοτικής πράξης, η εφάπαξ παροχή θα χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις περί κληρονομικής διαδοχής.

Ακολούθως η περ. γ της παρ. 3 του άρθρου 35 ν. 4387/2016 ως ισχύει που ορίζει ότι δεν επιτρέπεται προκαταβολή της εφάπαξ παροχής καταργείται και αναριθμείται σε παράγραφο δ. Στη συνέχεια με την παράγραφο 4 του προτεινόμενου άρθρου 31 τροποποιείται η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, μόνο κατά το μέρος της που αφορά στον υπολογισμό της εφάπαξ παροχής των ασφαλισμένων του πρώην Ταμείου Πρόνοιας Αξιωματικών Εμπορικού Ναυτικού (ΤΠΑΕΝ) και του πρ. Ταμείου Πρόνοιας Κατωτέρων Πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού (ΤΠΚΠΕΝ) για χρόνο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί έως και τις 31.12.2013.

Συγκεκριμένα με το άρθρο 26 του ν.4445/2016, ορίστηκε ότι οι τεκμαρτές συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό των ανωτέρω ασφαλισμένων προσδιορίζονται με τη χρήση εισφορών εικοσαετίας, αντί πενταετίας.

Στις περιπτώσεις των λοιπών ασφαλισμένων, που χρησιμοποιείται η τελευταία πενταετία ισχύει αντίστοιχη αντιμετώπιση: όταν υφίσταται αδυναμία ανεύρεσης πενταετίας λόγω του ότι η διάρκεια του συνολικού χρόνου ασφάλισης στο ταμείο είναι μικρότερη από πέντε (5) έτη, λαμβάνεται υπόψη στον τρόπο υπολογισμού, το σύνολο του χρόνου ασφάλισης στο ταμείο. Η βιούληση του νομοθέτη είναι να ληφθεί υπόψη ο μέσος όρος αποδοχών του μέγιστου δυνατού χρόνου ασφάλισης στο ταμείο μέχρι την 31.12.2013, προκειμένου να υπάρξει προσέγγιση με πενταετία.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι, σε περιπτώσεις όπου δεν συμπληρώνεται η 20ετία για χορήγηση της εφάπαξ παροχής από τα πρώην ΤΠΑΕΝ και ΤΠΚΠΕΝ, για τον υπολογισμό των τεκμαρτών αποδοχών θα χρησιμοποιηθεί ο πραγματικός χρόνος ασφάλισης εντός του 1994-2013, έστω και εάν αυτός υπολείπεται της εικοσαετίας.

Επίσης, εναρμονίζεται ο τρόπος επικαιροποίησης των αποδοχών για τον υπολογισμό της εφάπαξ παροχής των ασφαλισμένων του πρ. Ταμείου Πρόνοιας Αξιωματικών Εμπορικού

Ναυτικού (ΤΠΑΕΝ) και του πρ. Ταμείου Πρόνοιας Κατωτέρων Πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού (ΤΠΚΠΕΝ) για χρόνο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί έως και τις 31.12.2013 με αυτόν που χρησιμοποιείται για τους λοιπούς ασφαλισμένους του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Με το άρθρο 26 του ν. 4445/2016 ορίστηκε ότι, μετά το έτος 2013 έως και το έτος αποχώρησης, ο μέσος όρος των τεκμαρτών αποδοχών προσαυξάνεται ετησίως κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, η οποία υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, για τεχνικούς αλλά και για λόγους ενιαίας αντιμετώπισης των ασφαλισμένων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., προβλέπεται ότι, η αναπροσαρμογή θα διενεργείται με την μεταβολή του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

Στη συνέχεια τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016, με την παράγραφο 5 του προτεινόμενου άρθρου και ορίζεται ότι εκκρεμείς αιτήσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής για αποχωρήσεις από την υπηρεσία ή την εργασία ή το επάγγελμα από 1.9.2013 και εφεξής, σε όποιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και αν ευρίσκονται κατά την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου άρθρου, κρίνονται ως προς τον τρόπο υπολογισμού της παροχής, κατά ρητή πρόβλεψη, βάσει των διατάξεων της παραγράφου 4 αυτού.

Ακολούθως, με την παράγραφο 6 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παράγραφος 6 του άρθρου 35, με την κατάργηση ελάχιστου χρόνου ασφάλισης για την θεμελίωση του δικαιώματος χορήγησης εφάπαξ παροχής για τους ασφαλισμένους στο καθεστώς του ν. 103/1975 (Α' 167), καθώς το αυτό προτείνεται και για τους ασφαλισμένους στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., με την τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 35.

Άλλωστε, βάσει του άρθρου 21 του ν. 3232/2004, ισχύει για τους ασφαλισμένους στον ν. 103/1975, ότι «Οι προϋποθέσεις χορήγησης εφάπαξ βοηθήματος στους ασφαλισμένους,..., καθώς και κάθε άλλη ρύθμιση διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας που διέπει το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.», το οποίο έχει ενταχθεί στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Περαιτέρω η πρόβλεψη που είχε θεσπισθεί με την αρχική μορφή της παραγράφου 6 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 σύμφωνα με την οποία: «Σε περίπτωση ανεπάρκειας των σχηματιζόμενων κεφαλαίων του οικείου λογαριασμού του ν. 103/1975 για την καταβολή του αναλογούντος ποσού βοηθήματος, τούτο συμπληρώνεται κατά το ποσό που υπολείπεται από το ίδιο το ΝΠΔΔ στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός και σε καμία περίπτωση δεν βαρύνει το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Σε περίπτωση μετατροπής, κατάργησης ή συγχώνευσης του ΝΠΔΔ, η επιβάρυνση για την κάλυψη του ανωτέρω ποσού καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του διαδόχου εργασιακού φορέα ή τον Κρατικό Προϋπολογισμό σε περίπτωση μεταφοράς των υπαλλήλων στο Δημόσιο και σε καμία περίπτωση από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.», η οποία είχε απαλειφθεί με το άρθρο δεύτερο παρ. 4 ν. 4393/2016 (Α' 106), επαναθεσπίζεται χωρίς μεταβολή του περιεχομένου της, προσαρτώμενη στο τέλος της τροποποιούμενης παρ. 6 του προτεινόμενου άρθρου.

Επίσης με την παράγραφο 7 του προτεινόμενου άρθρου 31 τροποποιείται η παράγραφος 7 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016, και καταργείται ο ελάχιστος χρόνος που απαιτείται για την επιστροφή εισφορών. Με την ισχύουσα παράγραφο 7 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 οριζόταν ότι, όπου προβλέπεται επιστροφή εισφορών τα ποσά επιστρέφονται στον δικαιούχο κατά την έκδοση της πράξης συνταξιοδότησης του φορέα κύριας ασφάλισης, εφόσον είχε συμπληρώσει τρία (3) έτη ασφάλισης.

Κρίσιμο είναι να επισημανθεί ότι στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εντάχθηκαν ταμεία με διαφορετικές χρονικές προϋποθέσεις για την θεμελίωση του δικαιώματος λήψης της εφάπαξ παροχής. Σε ορισμένα δε από αυτά, δεν υφίστανται καθόλου χρονικές προϋποθέσεις. Επειδή με το ισχύον καθεστώς, το Ταμείο αντιμετώπιζε ασφαλιστικές περιπτώσεις που για χρόνο ασφάλισης λιγότερο από 3 έτη απέδιδε εφάπαξ παροχή, ενώ σε άλλες για τον ίδιο χρόνο ασφάλισης κάτω των 3 ετών, όχι μόνο δεν απέδιδε εφάπαξ παροχή αλλά δεν επέστρεφε στον ασφαλισμένο, ούτε τις εισφορές του, στα πλαίσια εξισορρόπησης του συστήματος και για λόγους ανταποδοτικότητας, με τη προτεινόμενη διάταξη, καταργείται και δεν απαιτείται ως προϋπόθεση, ο ελάχιστος χρόνος ασφάλισης των 3 ετών για την επιστροφή των εισφορών.

Επισημαίνεται ότι εκτός των άλλων με την προτεινόμενη διάταξη, το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξοικονομεί διοικητικό κόστος, καθώς δεν θα απαιτείται να ελέγχει για κάθε ασφαλιστική περίπτωση επιστροφής, τη συμπλήρωση ή μη της τριετίας.

Με την παράγραφο 10 του προτεινόμενου άρθρου 31 τροποποιείται η παράγραφος 10 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 ρυθμίζοντας κατά τρόπο πιο αποτελεσματικό θέματα που αφορούν στις προϋποθέσεις επίσπευσης της εφάπαξ παροχής.

Συγκεκριμένα με την ισχύουσα παράγραφο 10 του άρθρου 35 του ν.4387/2016 προβλέπεται ότι η εφάπαξ παροχή καταβάλλεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα στα: α) άτομα με αναπηρία, β) άτομα με χρόνιες παθήσεις, γ) γονείς και νόμιμοι κηδεμόνες που προστατεύονται από αναπηρία, δ) άτομα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 612/1977 (Α' 164), ε) άτομα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθ. 1 (πολιτικοί υπάλληλοι) και του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθ. 26 (στρατιωτικοί) του π.δ. 169/2007 (Α' 210), ή με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές, όπως ισχύουν κάθε φορά, είτε άτομα που συνταξιοδοτούνται ή με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στα πρόσωπα του π.δ. 169/2007 (Α' 210) ή με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές, όπως ισχύουν κάθε φορά, στ) άτομα που λαμβάνουν μηνιαίο εξωιδρυματικό επίδομα ή προσαύξηση της σύνταξής τους λόγω απόλυτης αναπηρίας, σύμφωνα με το άρθρο 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68), όπως ισχύει για τις κύριες και επικουρικές συντάξεις.

Επίσης με την υπ. αρίθμ. Φ.80000/60247/Δ.16.1012/14-2-2018 Υ.Α. (Β' 610, ΑΔΑ: Ω6ΞΨ465Ω1Ω-ΞΞΡ), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 11 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016 αποφασίστηκε ότι, για τα άτομα που υπάγονται στις περιπτώσεις α) και β) απαιτείται να έχουν ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 50%, το οποίο αποδεικνύεται με γνωμάτευση ΚΕΠΑ ή ΑΣΥΕ. Περαιτέρω, προβλέφθηκε ότι, εφόσον δεν υπάρχουν δικαιούχοι που εμπίπτουν στις ως άνω περιπτώσεις, η εφάπαξ παροχή καταβάλλεται κατά προτεραιότητα σε περιπτώσεις: α) θανάτου του/της συζύγου ή τέκνου του δικαιούχου εφάπαξ παροχής και β) θανάτου του δικαιούχου εφάπαξ παροχής, στη/στο σύζυγο και στα τέκνα αυτού.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 31 λόγω του ότι κρίθηκε αναγκαίο να περιληφθούν σε διάταξη νόμου οι ρυθμίσεις για τα θέματα που αφορούν στις προϋποθέσεις επίσπευσης της εφάπαξ παροχής και ουσιαστικά με την προτεινόμενη διάταξη κωδικοποιούνται σε ενιαίο πλέον κείμενο όσα αρχικά έχουν θεσπισθεί και ισχύουν σύμφωνα με το υφιστάμενο νομικό και κανονιστικό πλαίσιο.

Ειδικότερα με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 31 ορίζονται τα εξής:

Η εφάπαξ παροχή καταβάλλεται από τον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. κατ' απόλυτη προτεραιότητα: α) στους δικαιούχους που λόγω ασθένειας, χρόνιας πάθησης ή άλλης βλάβης έχουν ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 50%, το οποίο αποδεικνύεται με γνωμάτευση ΚΕΠΑ ή ΑΣΥΕ, β) στους δικαιούχους που είναι γονείς ή νόμιμοι κηδεμόνες ατόμων που έχουν ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 50% το οποίο αποδεικνύεται με γνωμάτευση ΚΕΠΑ ή ΑΣΥΕ, γ) στους δικαιούχους που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν.612/1977 (Α' 164) είτε με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές και ισχύουν κάθε φορά ή με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 π.δ. 169/2007 (Α' 210) είτε με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές όπως ισχύουν κάθε φορά και δ) στους δικαιούχους που λαμβάνουν επίδομα σύμφωνα με το άρθρο 42 ν. 1140/1981 (Α' 68).

Εφόσον δεν υπάρχουν δικαιούχοι που εμπύπτουν στις ως άνω περιπτώσεις, η εφάπαξ παροχή καταβάλλεται από τον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. κατά προτεραιότητα σε περιπτώσεις: α) θανάτου του/της συζύγου ή τέκνου του δικαιούχου εφάπαξ παροχής και β) θανάτου του δικαιούχου εφάπαξ παροχής, στη/στο σύζυγο και στα τέκνα αυτού.

Τέλος με τη διάταξη της παρ. 11 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η αντίστοιχη παράγραφος 11 του άρθρου 35 του ν. 4387/2017 ως ισχύει, κατά το μέρος αυτής με το οποίο παρέχεται πλέον εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., να ρυθμίσει κάθε αναγκαίο θέμα που προκύπτει κατά την εφαρμογή του προτεινόμενου άρθρου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 32** ρυθμίζονται θέματα ασφαλιστικών εισφορών στις περιπτώσεις που ασκούνται παράλληλα δύο ή περισσότερες επαγγελματικές δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή παρίσταται αναγκαία λόγω αφενός του γενικότερου πνεύματος του νόμου που εισάγει ένα απλό σύστημα, το οποίο εμφορείται από ευελιξία και δυνατότητα ελεύθερης επιλογής και αφετέρου λόγω της προτεινόμενης αλλαγής στον τρόπο υπολογισμού των εισφορών που καταβάλλουν στον Ε.Φ.Κ.Α. οι αυτοτελώς απασχολούμενοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι υπαγόμενοι στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ, ώστε να επέλθει εναρμόνιση με τις πρόσφατες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στο πλαίσιο αυτό ρυθμίζεται εκ νέου το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών των προσώπων που ασκούν παράλληλα δύο ή περισσότερες επαγγελματικές δραστηριότητες. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 επέρχεται αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού των εισφορών των αυτοτελώς απασχολούμενων, ελευθέρων επαγγελματιών και ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ και οι εισφορές πλέον δεν θα είναι κυμαινόμενα ποσά που θα προκύπτουν ως ποσοστά επί εισοδήματος, αλλά σταθερά ποσά με βάση την ασφαλιστική κατηγορία στην οποία επιλέγει να ενταχθεί ο ασφαλισμένος. Προσέτι, προκειμένου να υπάρξει ενιαία αντιμετώπιση όσων ασκούν παράλληλες μη μισθωτές δραστηριότητες προβλέπεται με τη ρύθμιση αυτή, η καταβολή με ελεύθερη επιλογή του ασφαλισμένου μίας ασφαλιστικής εισφοράς κύριας σύνταξης από τις προβλεπόμενες έξι ασφαλιστικές κατηγορίες βάσει του άρθρου 39 του ν. 4387/2016, όπως ισχύει. Επίσης, στις ως άνω περιπτώσεις καταβάλλεται με ελεύθερη επιλογή του ασφαλισμένου μία ασφαλιστική εισφορά υγειονομικής περίθαλψης από τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές κατηγορίες βάσει του άρθρου 41 του ν. 4387/2016, όπως ισχύει και μία ασφαλιστική εισφορά επικουρικής ασφαλισης και εφάπαξ παροχής, όταν υφίσταται σχετική υποχρέωση από τον ασφαλισμένο,

βάσει των άρθρων 97 και 35 αντίστοιχα. Επιπροσθέτως με το άρθρο 36 Α ορίζεται ρητά ότι οι περιπτώσεις χρόνων παράλληλης απασχόλησης που έχουν διανυθεί έως 31.12.2016 και για τους οποίους έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές, θεωρούνται διακριτοί, αυτοτελείς χρόνοι κύριας ασφάλισης, ενώ οι χρόνοι παράλληλης απασχόλησης μετά την 1η.1.2017 για τους οποίους έχουν καταβληθεί περισσότερες της μιας ασφαλιστικής εισφοράς θεωρούνται ενιαίος χρόνος ασφάλισης για κύρια σύνταξη και αποσαφηνίζεται ότι ο ενιαίος αυτός χρόνος ασφάλισης δύναται να προσμετρηθεί κατόπιν επιλογής του ασφαλισμένου στον ασφαλιστικό χρόνο ενός από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α πρώην φορείς, στον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές προκειμένου για την θεμελίωση αυτοτελούς συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 33 ορίζεται ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες (ασφαλισμένοι του πρώην ΟΑΕΕ), οι αυτοτελώς απασχολούμενοι (ασφαλισμένοι του πρώην ΕΤΑΑ) και τα υπαγόμενα πρόσωπα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ θα καταβάλλουν για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισή τους την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 του άρθρου 39 και παράγραφο 1 του άρθρου 40 του ν. 4387/2016 ασφαλιστική εισφορά, την οποία επιλέγουν σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα. Ειδικά, οι ασφαλισμένοι του πρώην ΤΣΜΕΔΕ και του πρώην Ταμείου Νομικών, οι οποίοι συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλισή τους στους ανωτέρω πρώην φορείς βάσει των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 20 του ν. 4488/2017, καθώς από 1.1.2017 έχει τεθεί ως προϋπόθεση για την ασφάλισή στους ανωτέρω πρώην φορείς η έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας στη Δ.Ο.Υ., καταβάλλουν και στην περίπτωση αυτή την προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του ν. 4387/2016 ασφαλιστική εισφορά, την οποία επιλέγουν σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στα ανωτέρω άρθρα. Σε κάθε περίπτωση ο προαιρετικά ασφαλισμένος καταβάλλει μηνιαίως εξ ολοκλήρου το σύνολο της εισφοράς στο ύψος που εκάστοτε έχει διαμορφωθεί, όπως προβλέπεται για την κύρια σύνταξη για παροχές ασθένειας σε είδος από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και για παροχές σε χρήματα από τον Κλάδο Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α. Προσέτι με την παρούσα διάταξη ορίζεται ότι τόσο οι αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες, όσο τα υπαγόμενα πρόσωπα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ μπορούν να υπαχθούν σε καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης, εφόσον δεν υπάρχει οφειλή από οποιαδήποτε αιτία του ασφαλισμένου προς τον φορέα ή σε περίπτωση οφειλής έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης της οποίας οι όροι τηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια της υπαγωγής στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 34 τροποποιείται το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών και ορίζεται στο πόσο των έξι χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (6.500€). Το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών αποσυνδέεται από τον κατώτατο βασικό μισθό και θα παραμένει σταθερό ανεξαρτήτως οποιασδήποτε μελλοντικής αύξησης ή μείωσης του βασικού μισθού των εργαζομένων. Με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων το ποσό αυτό θα αναπροσαρμόζεται κατ' έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατά το ποσοστό μεταβολής του ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου

έτους και από 1.1.2025 και εφεξής προσαυξάνεται κατά το δείκτη μεταβολής μισθών. Επίσης ορίζεται οτι οι υπόχρεοι για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς είναι οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, για λογαριασμό του οποίου οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου παρέχουν τις υπηρεσίες τους περιοδικά έναντι παροχής και οτι κατά τα λοιπά εφαρμόζονται και στις κατηγορίες αυτές οι πάσης φύσεως διατάξεις περί εισφορών του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Επιπροσθέτως, με το άρθρο 34 τροποποιείται η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 38 ν. 4387/2016 και απαλείφονται τα μεταβατικά ποσοστά ασφάλισης όπως διαμορφώνονταν ανά τα έτη για τους ασφαλισμένους που υπάγονταν στον πρώην Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ και ορίζεται με την προτεινόμενη διάταξη ότι έμμισθοι ασφαλισμένοι που υπάγονταν στην ασφάλιση του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση και οι ασφαλισμένοι που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του ΕΤΑΑ και παρέχουν εξαρτημένη εργασία, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση θα καταβάλλουν ασφαλιστική εισφορά ποσοστού 20% επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών.

Προσέτι στις περιπτώσεις δ' και ε' ρυθμίζεται το ζήτημα του τρόπου υπολογισμού των ημερών ασφάλισης για τις εισφορές που παρακρατούνται σε περίπτωση αμοιβών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου σε Α.Ε. και τους αγροτικούς συνεταιρισμούς το οποίο είχε δημιουργηθεί από 1.1.2017. Με τη ρύθμιση που εισάγεται ρυθμίζεται το θέμα και ο υπολογισμός των ημερών ασφάλισης θα γίνεται αυτόματα με την υποβολή της ΑΠΔ.

Στην περίπτωση στ', όσον αφορά τους δικηγόρους με έμμισθη εντολή και άλλα ασφαλιστέα πρόσωπα λόγω της ιδιότητας, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, για το εισόδημα που προέρχεται από τη διαρκή σχέση παροχής υπηρεσιών, επιβάλλεται ασφαλιστική εισφορά ποσοστού 20% επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών και απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής επιπλέον ασφαλιστικής εισφοράς σε περίπτωση παράλληλης άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος.

Η περίπτωση ζ' που αφορά τους μετακλητούς υπαλλήλους απαλείφεται καθώς το θέμα της ασφάλισης και των ασφαλιστικών εισφορών των εν λόγω προσώπων ρυθμίζεται στο άρθρο 5^Α του παρόντος νόμου. Στη θέση της προστίθεται νέα περίπτωση ζ, η οποία αφορά τους μισθωτούς ανειδίκευτους εργάτες και τους μετακλητούς πολίτες τρίτων χωρών οι οποίοι μέχρι 31/12/2016 υπάγονταν στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ και προβλέπει και για αυτούς την ασφαλιστική εισφορά του ποσοστού 20% (ποσοστό 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και 13,33% σε βάρος των εργοδοτών). Επιπλέον, διευκρινίζεται ότι ο σχετικός χρόνος ασφάλισής τους θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης διανυθείς στην ασφάλιση του πρώην ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Επίσης προστίθεται νέα περίπτωση η' αναφορικά με τους μισθωτούς οι οποίοι σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις έκαστου τομέα, υπάγονταν στην ασφάλιση του πρώην ΕΤΑΠ – ΜΜΕ. Προβλέπεται και για αυτούς ασφαλιστική εισφορά ποσοστού 20%

(ποσοστό 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και 13,33% σε βάρος των εργοδοτών) ενώ παράλληλα καταργείται κάθε άλλη αντίθετη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα.

Προσέτι με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 38 του ν. 4387/2016 η οποία προέβλεπε σταδιακή αναπροσαρμογή των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών σε βάρος των ασφαλισμένων και σε βάρος των εργοδοτών, ενώ δεν τροποποιείται η παράγραφος 5 η οποία προέβλεπε ότι παραμένουν σταθερά τα ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως βαρέα και ανθυγιεινά, εργόσημο, ασφάλιση στον κλάδο ατυχήματος.

Τέλος ρυθμίζεται το νομοθετικό κενό που είχε προκύψει για την εφαρμογή του άρθρου 141 παρ. 2 του ν.3655/2008 που αφορούν στην καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τις μητέρες που αποκτούν παιδί. Η εν λόγω ρύθμιση δεν είχε ούτε ρητά καταργηθεί ούτε είχε επαναληφθεί από τις διατάξεις του ν.4387/2016. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται ότι η εν λόγω διάταξη εξακολουθεί να εφαρμόζεται.

Με τη ρύθμιση του **άρθρου 35** προωθείται η ολιστική μεταρρύθμιση του συστήματος καταβολής εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων. Για πρώτη φορά προωθείται ένα σύστημα καταβολής εισφορών όπου η κατανομή ανάμεσα στη συλλογική και ατομική ευθύνη αποκτά δεσπόζουσα σημασία, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η σταθερότητα και η βιωσιμότητα του συστήματος. Μέσα από τη θέσπιση έξι ασφαλιστικών κατηγοριών, μία εκ των οποίων οφείλει να επιλέξει ο ασφαλισμένος υποχρεωτικά βάσει της οικονομικής του δυνατότητας και της προσδοκίας του για μελλοντική σύνταξη, υιοθετείται ένα καινοτόμο και απλό σύστημα, με αποτέλεσμα να απαλλάσσεται η διοίκηση από τα βάρη του παρελθόντος, να δημιουργείται ασφάλεια δικαίου και να επιλύονται οριστικά τα δυσεπίλυτα διαχειριστικά προβλήματα που προέκυψαν από την εφαρμογή του προηγούμενου καθεστώτος.

Ειδικότερα, θεσπίζονται έξι επίπεδα υποχρεωτικών ασφαλιστικών κατηγοριών (από το πρώτο κατώτατο έως το έκτο ανώτατο) ελεύθερης επιλογής, μέσα από τα οποία διασφαλίζεται ελευθερία και ευελιξία στον κάθε ασφαλισμένο να επιλέγει μία εκ των έξι ασφαλιστικών κατηγοριών, την οποία θα μπορεί να διαφοροποιεί ετησίως. Με τον τρόπο αυτό, διευκολύνεται ο επιχειρησιακός σχεδιασμός των επαγγελματιών σε βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο ορίζοντα και ενθαρρύνεται η ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

Το ύψος της χαμηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας, η οποία είναι και η μόνη υποχρεωτική, θεσπίζεται μέσα από το συνδυασμό δύο βασικά κριτηρίων: της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος και της διασφάλισης ενός αξιοπρεπούς επιπέδου σύνταξης.

Το ποσό των εισφορών κύριας σύνταξης προσαυξάνεται όσο υψηλότερη είναι η κατηγορία που επιλέγει ο ασφαλισμένος.

Σε περίπτωση που δεν επιλεγεί ασφαλιστική κατηγορία, γίνεται υποχρεωτική κατάταξη στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία. Οι εισφορές κύριας σύνταξης προσαυξάνονται έως και την έκτη κατηγορία.

Με το νέο σύστημα επιτυγχάνεται η υποστήριξη των νέων επιστημόνων και ελεύθερων επαγγελματιών, μέσω της λήψης ειδικής μέριμνας για τους νέους ασφαλισμένους έως πέντε έτη ασφάλισης (πρώην ΕΤΑΑ, πρώην ΟΑΕΕ) και της θέσπισης μίας επιπλέον ασφαλιστικής κατηγορίας που αντιστοιχεί σε 93 ευρώ για κύρια σύνταξη. Παράλληλα, διευρύνεται η ευνοϊκή μεταχείριση των νέων μέσω της θέσπισης ειδικής εισφοράς κάτω της πενταετίας σε όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες (και όχι μόνον στους αποφοίτους σχολών ανώτατης εκπαίδευσης, που είναι εγγεγραμμένοι σε επιστημονικούς συλλόγους ή επιμελητήρια) ενθαρρύνοντας την έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας σε νέους. Ταυτόχρονα, ενισχύεται η θέση των νέων μέσα από την κατάργηση της υποχρέωσης επιστροφής των ασφαλιστικών οφειλών για τους νέους επιστήμονες που δημιουργούνταν λόγω μειωμένων εισφορών για τα πρώτα πέντε έτη ασφάλισής τους.

Για την αποφυγή πολύπλοκων και δυσεπίλυτων διαδικασιών, προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία με αυτή της κύριας σύνταξης.

Επίσης προβλέπεται ότι η μεταβολή της ασφαλιστικής κατηγορίας δύναται να υποβληθεί οποτεδήποτε, σε κάθε περίπτωση όμως η μετάταξη θα γίνεται από την 1 Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης.

Ακόμα προβλέπεται ότι με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων τα ποσά εισφορών προσαυξάνονται από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατ' έτος κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 κατά το δείκτη μεταβολής μισθών. Σε περίπτωση αρνητικής τιμής του ως άνω ποσοστού το ποσόν της εισφοράς δεν μεταβάλλεται.

Επίσης στις παραγράφους 7 και 8 προσδιορίζονται οι κατηγορίες που έχουν υποχρέωση καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών των παραγράφων 1-6 του παρόντος άρθρου. Συγκεκριμένα, υπάγονται οι υγειονομικοί που αμείβονται κατά πράξη και περίπτωση, οι δικηγόροι που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης δικηγορίας, οι διαχειριστές των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών (ΙΚΕ), ο μοναδικός εταίρος Μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, οι ελεύθεροι επαγγελματίες (ασφαλισμένοι του πρώην ΟΑΕΕ, ΟΑΕΕ – ΤΑΝΤΠ και τα πρόσωπα του άρθρου 1 της ΥΑ Φ11321/59554/2170/27-12-2016, Β' 4569), (ασφαλισμένοι του πρώην ΕΤΑΑ) που υπάγονται υποχρεωτικά στους ανωτέρω πρώην φορείς, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση (παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι) και οι ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν.4276/2014 (Α'155) τα οποία λειτουργούν βάσει Ειδικού Σήματος Λειτουργίας είτε έχουν υπαχθεί στο καθεστώς γνωστοποίησης του ν.4442/2016 δυναμικότητας από 6 έως και 10 δωματίων σε όλη την επικράτεια, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που υπάγονται στις βραχυχρόνιες μισθώσεις ακινήτων στο πλαίσιο της οικονομίας του διαμοιρασμού, σε ολόκληρη την Επικράτεια, καθώς και το σύνολο των εταίρων σε περίπτωση ιδιοκτησίας ή εκμετάλλευσης τουριστικών καταλυμάτων από εταιρεία, οποιασδήποτε νομικής μορφής εκτός των ΙΚΕ, και σε περίπτωση ΑΕ τα μέλη του Δ.Σ. των ΑΕ που είναι μέτοχοι κατά ποσοστό 3% τουλάχιστον, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ.1β) του άρθρου 36 του παρόντος νόμου.

Ορίζεται δε ότι ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης θεωρείται χρόνος του πρώην ΟΑΕΕ.

Ακόμα προβλέπεται ότι, ειδικά για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών και για τους οποίους προκύπτει ότι το εισόδημά τους προέρχεται από την απασχόλησή τους σε ένα ή και δύο πρόσωπα (φυσικά και νομικά) διατηρείται η αναλογική εφαρμογή ως προς το ύψος, τον τρόπο υπολογισμού και τον υπόχρεο καταβολής της εισφοράς, των διατάξεων του άρθρου 38 του ν. 4387/2016.

Επίσης ορίζεται ότι, ειδικά για τους δικηγόρους, υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α., διατηρείται η καταβολή 20% επί της ελάχιστης αμοιβής ανά δικηγορική πράξη ή παράσταση, για την οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία έκδοση γραμματίου προείσπραξης, προβλέπεται δε ότι ο οικείος δικηγορικός Σύλλογος αποστέλλει στον Ε.Φ.Κ.Α. τη σχετική συγκεντρωτική κατάσταση ανά δικηγόρο, ενώ, για τους δικηγόρους που απασχολούνται με έμμισθη εντολή, τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέσω ενσήμων ή της ανωτέρω διαδικασίας που τα αντικαθιστά, αφαιρούνται από την εισφορά του ασφαλισμένου. Περαιτέρω προβλέπεται ότι, εάν τα ποσά που καταβάλλονται βάσει των ανωτέρω ρυθμίσεων υπολείπονται της εισφοράς, ο ασφαλισμένος καταβάλλει τη διαφορά σε χρήμα, εάν όμως τα ποσά που καταβλήθηκαν υπερβαίνουν τη μηνιαία εισφορά που οφείλεται, τότε δεν επιστρέφονται, αλλά συμψηφίζονται με την ετήσια ασφαλιστική οφειλή του αντίστοιχου έτους, εάν δε, οι καταβληθείσες εισφορές από τα γραμμάτια προείσπραξης υπερβαίνουν την ετήσια εισφορά, τα αντίστοιχα ποσά είτε επιστρέφονται ως αχρεωστήτως καταβληθέντα, είτε συμψηφίζονται με την επόμενη ή επόμενες χρήσεις.

Τέλος ρυθμίζεται το νομοθετικό κενό που είχε προκύψει για την εφαρμογή του άρθρου 141 παρ. 2 του ν.3655/2008 που αφορούν στην καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τις μητέρες που αποκτούν παιδί. Η εν λόγω ρύθμιση δεν είχε ούτε ρητά καταργηθεί ούτε είχε επαναληφθεί από τις διατάξεις του ν.4387/2016. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται ότι η εν λόγω διάταξη εξακολουθεί να εφαρμόζεται.

Με το άρθρο 36 τροποποιείται το άρθρο 40 του ν. 4387/2016.

Με την προτεινόμενη διάταξη μεταρρυθμίζεται το σύστημα καταβολής εισφορών των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ όπως οριζόταν στο άρθρο 40 του ν. 4387/2016 κατόπιν των αποφάσεων 1880/2019 και 1888/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες κρίθηκε ότι οι ενιαίοι κανόνες ασφαλιστικών εισφορών έχουν ως συνέπεια τη δυσμενή διάκριση των αυτοαπασχολούμενων, των ελευθέρων επαγγελματιών και των αγροτών έναντι των μισθωτών κατά την πρόσβασή τους στην κοινωνική ασφάλιση και την υπαγωγή τους στον ενιαίο ασφαλιστικό φορέα.

Για το λόγο αυτό με την προτεινόμενη ρύθμιση μεταρρυθμίζεται το σύστημα καταβολής εισφορών και οι ασφαλισμένοι του πρώην ΟΓΑ καταβάλλουν από 1.1.2020, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, εισφορές που αντιστοιχούν σε μία εκ των έξι προβλεπόμενων ασφαλιστικών κατηγοριών.

Τα ποσά των ανωτέρω ασφαλιστικών κατηγοριών προσαυξάνονται κατ' έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών. Σε περίπτωση που δεν επιλέξουν ασφαλιστική κατηγορία εντός δύο μηνών από την

εφαρμογή του παρόντος νόμου (έως 28.2.2020) κατατάσσονται υποχρεωτικά στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία.

Προβλέπεται ότι η μεταβολή της ασφαλιστικής κατηγορίας δύναται να υποβληθεί οποτεδήποτε, σε κάθε περίπτωση όμως η μετάταξη θα γίνεται από την 1 Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης.

Οι ανωτέρω ασφαλισμένοι κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κλάση με την κύρια σύνταξη.

Η πρώτη παύση της γεωργικής δραστηριότητας σε εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1096/88 του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 1988 σχετικά με την καθιέρωση κοινοτικού καθεστώτος για την ενθάρρυνση της παύσης της γεωργικής δραστηριότητας δεν αποτελεί λόγο διακοπής της ασφάλισης των αγροτών στον Ε.Φ.Κ.Α., τόσο για τους δικαιούχους όσο και τις συζύγους τους. Κατά τη διάρκεια εφαρμογής του μέτρου, και μέχρι συμπλήρωσης του 67ου έτους της ηλικίας τους, οι εντασσόμενοι σε αυτό αγρότες και οι σύζυγοί τους, λογίζονται ως ενεργοί αγρότες σε ό,τι αφορά στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη. Τα ανωτέρω ισχύουν ακόμα και σε περίπτωση που το μέτρο λήξει πριν τη συμπλήρωση του 67ου έτους ηλικίας των εντασσόμενων σε αυτό. Οι ασφαλισμένοι αυτοί υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων. Επίσης, προβλέπεται ότι από 1.1.2020 οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου στο Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας του ΟΓΑ καταβάλλουν εισφορά υπέρ αυτού, καταργούμενης της κρατικής επιχορήγησης. Η εισφορά βαρύνει τον ασφαλισμένο και το ποσό της εισφοράς ορίζεται πλέον σε σταθερό ποσό. Η εισφορά υπέρ Αγροτικής Εστίας συνεισπράττεται με τις εισφορές για τον κλάδο σύνταξης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές καταβάλλονται σε μηνιαία βάση, με καταληκτική ημερομηνία καταβολής την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα.

Τέλος ρυθμίζεται το νομοθετικό κενό που είχε προκύψει για την εφαρμογή του άρθρου 141 παρ. 2 του ν.3655/2008 που αφορούν στην καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τις μητέρες που αποκτούν παιδί και την κατάργηση των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 7 του ν.3227/2004 με την αρ. Φ.80000/οικ.61327/1484/30-12-2016 εγκύκλιο (ΑΔΑ: 7HM5465Θ1Ω-ΛΟ7). Η ρύθμιση του ν.3655/2008 και του ν.3227/2004 δεν είχε ούτε ρητά καταργηθεί ούτε είχε επαναληφθεί από τις διατάξεις του ν.4387/2016. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται ότι η διάταξη του ν.3655/2008 εφαρμόζεται και για τις ασφαλισμένες του πρώην ΟΓΑ.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 37** τροποποιείται το σύστημα καταβολής εισφορών υγείονομικής περίθαλψης. Ειδικότερα, μολονότι διατηρούνται σε ισχύ οι ασφαλιστικές εισφορές υγείονομικής περίθαλψης για τους μισθωτούς, για τους αυτοτελώς απασχολούμενους και τους ελεύθερους επαγγελματίες θεσπίζεται σταθερό ύψος ασφαλίστρων υγείας που εφαρμόζεται από το δεύτερο έως και το έκτο επίπεδο, γεγονός που δημιουργεί επιπλέον κίνητρο για την επιλογή υψηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας. Οι εισφορές υγείας διαμορφώνονται για την πρώτη κατηγορία στο ύψος των 55 ευρώ (50 ευρώ εισφορές για παροχές υγείας σε είδος και 5 ευρώ για παροχές σε χρήμα) και για τη δεύτερη κατηγορία στο ύψος των 66 ευρώ (60 ευρώ για παροχές σε είδος και 6 ευρώ για παροχές σε χρήμα). Με τον τρόπο αυτό εκτιμάται πως η επιλογή υψηλότερου επιπέδου εισφορών από τους μη μισθωτούς, οδηγεί σε σημαντικά υψηλότερη σύνταξη. Οι ασφαλισμένοι

κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία που επιλέγουν για τον κλάδο κύριας σύνταξης. Από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ο ασφαλισμένος μπορεί με αίτησή του να επιλέξει ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία από αυτή που υπάγεται υποχρεωτικά ή, εφόσον βρίσκεται σε ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία, να επιλέξει κατώτερη. Αίτηση για μεταβολή ασφαλιστικής κατηγορίας δύναται να υποβάλλεται οποτεδήποτε, σε κάθε περίπτωση όμως η μετάταξη από κατηγορία σε κατηγορία θα γίνεται από την πρώτη του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης.

Σε πρώτη εφαρμογή του παρόντος, οι ασφαλισμένοι επιλέγουν εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου την ασφαλιστική κατηγορία στην οποία επιθυμούν να υπαχθούν, άλλως κατατάσσονται στη πρώτη ασφαλιστική κατηγορία.

Για την υποστήριξη των νέων επιστημόνων και ελεύθερων επαγγελματιών (έναρξη δραστηριότητας για τα πρώτα πέντε έτη) θεσπίζεται ειδική κατώτατη κατηγορία για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών υγείας.

Επιπλέον, θεσπίζεται ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ για την πρώτη κατηγορία στο ύψος των 32 ευρώ (29 ευρώ για παροχές υγείας σε είδος και 3 ευρώ για παροχές υγείας σε χρήμα) και για τη δεύτερο κατηγορία στο ύψος των 38 ευρώ (35 ευρώ για παροχές σε είδος και 3 ευρώ για παροχές σε χρήμα).

Από 1.1.2023 έως 31.12.2024 τα κατά την προηγούμενη παράγραφο ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών προσαυξάνονται κατ' έτος με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών. Σε περίπτωση αρνητικής τιμής του ως άνω ποσοστού το ποσόν της εισφοράς παραμένει στα επίπεδα του προηγουμένου έτους.

Επιπρόσθετα με την παρούσα διάταξη τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 23 ν.4529/2018 σύμφωνα με την οποία για την χορήγηση ασφαλιστικής ικανότητας και παροχών υγειονομικής περίθαλψης στον άμεσα ασφαλισμένο και στα μέλη της οικογένειας του απαιτείται ο μισθωτός να έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 75 ημέρες εργασίας κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος ή κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την ημερομηνία προσέλευσης ή επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου και ο μη μισθωτός να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον 3 μήνες ασφάλισης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος ή κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την ημερομηνία προσέλευσης ή επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου και να έχουν καταβληθεί οι απαιτούμενες ασφαλιστικές εισφορές. Με την προτεινόμενη διάταξη εισάγεται ευνοϊκότερη ρύθμιση διότι από 1-1-2020 και εφεξής μειώνεται ο απαιτούμενος αριθμός ημερών εργασίας από εβδομήντα πέντε (75) σε πενήντα (50) για τους μισθωτούς και από τρεις (3) μήνες σε (2) για τους μη μισθωτούς.

Προβλέπεται ακόμα ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά γνώμη του Δ.Σ του Ε.Φ.Κ.Α ρυθμίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 38** αντικαθίσταται το άρθρο 42 του ν. 4387/2016 και επαναφέρονται τροποποιούμενες οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 3863/2010 προκειμένου

για την κατηγορία των εργατών γης, οι οποίοι, λόγω της μη θέσπισης του αναγκαίου κανονιστικού πλαισίου που προβλέπονταν με τις ισχύουσες διατάξεις, παραμένουν ασφαλιστικά ακάλυπτοι, να οριστεί συγκεκριμένος πλέον τρόπος αναγνώρισης και υπολογισμού των ασφαλιστικών τους εισφορών καθώς και του ασφαλιστικού τους χρόνου. Η αδυναμία εφαρμογής των διατάξεων του ισχύοντος άρθρου 42 του ν. 4387/2016 σε συνδυασμό με την κατάργηση, βάσει των υφιστάμενων διατάξεων του άρθρου 40 του ίδιου νόμου, των προβλεπόμενων από την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 ασφαλιστικών κατηγοριών, στέρησε στην συγκεκριμένη κατηγορία των ασφαλισμένων εργατών γης, καθ' όλο το διάστημα ισχύος των διατάξεων του ν. 4387/2016, την δυνατότητα υπολογισμού και αναγνώρισης του ασφαλιστικού τους χρόνου, δημιουργώντας πολλαπλά ζητήματα στην ασφάλισή τους με κυριότερο και πιο επιτακτικό την αδυναμία συνταξιοδότησής τους.

Με το προτεινόμενο άρθρο, το οποίο αφορά στη συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων και συνιστά μεταβατική διάταξη για τους εργάτες γης και για τα έτη 2017, 2018, 2019, προβλέπεται πλέον ο τρόπος και οι προϋποθέσεις εκκαθάρισης των ασφαλιστικών εισφορών ώστε να αποκατασταθεί ασφαλιστικά, για το χρόνο που, βάσει των ισχουσών διατάξεων του άρθρου 42 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, δεν κατέστη αυτό δυνατόν, η συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων εργατών γης, με την επαναφορά, κατόπιν των αναγκαίων τροποποιήσεων, των, μέχρι 31-12-2016, εφαρμοζόμενων διατάξεων, για τον υπολογισμό και την απεικόνιση, από 1-1-2017, του χρόνου ασφάλισης των εργατών γης καθώς και των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών τους, έως την έναρξη ισχύος των νέων ασφαλιστικών ρυθμίσεων για τη συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων.

Με το προτεινόμενο άρθρο τροποποιείται το άρθρο 42 του ν. 4387/2016 ως ισχύει και συγκεκριμένα οι διατάξεις του, αντικαθίστανται από τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, όπως αυτές τροποποιούνται με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου κατά τρόπο που αντικαθίσταται στο σύνολό του το ανωτέρω άρθρο 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίστανται οι παράγραφοι του άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει με τις εξής τροποποιήσεις ανά παράγραφο:

- 1) Με την διάταξη της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου καθορίζονται τα καλυπτόμενα από τη ρύθμιση πρόσωπα (οι απασχολούμενοι ως εργάτες γης σε εργασίες καλυπτόμενες από την ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2639/1998 αμείβονται με εργόσημο), με ορθή παραπομπή πλέον στην περίπτωση Γ της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3863/2010, όπως αυτό ισχύει με το άρθρο 20 του ν. 4144/2013, αντί της περίπτωσης Β που αναφέρεται στην αντίστοιχη παράγραφο του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863 ως ισχύει.
- 2) Με την διάταξη της παραγράφου 2 του προτεινόμενου άρθρου επαναλαμβάνεται η πρόβλεψη για παρακράτηση ύψους 10% επί της αμοιβής από το εργόσημο, για κύρια σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη και Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας (ΛΑΕ), και διατηρείται η πρόβλεψη για αναπροσαρμογή του ανωτέρω ποσοστού με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΦΚΑ. Καταργείται όμως η πρόβλεψη της αντίστοιχης παραγράφου του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, που αφορά στη δυνατότητα επιμερισμού του ανωτέρω ποσοστού ανά κλάδο ασφάλισης με απόφαση του Δ.Σ. του ασφαλιστικού οργανισμού.

3) Με την διάταξη της παραγράφου 3 του προτεινόμενου άρθρου επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις για τον καθορισμό του χρόνου ασφάλισης και παραλείπεται η πρόβλεψη της αντίστοιχης παραγράφου του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, που θέτει ως προϋπόθεση, προκειμένου να λάβουν τα υπακτέα στη ρύθμιση πρόσωπα τις παροχές ασθενείας και ΛΑΕ του ΟΓΑ, τη συμπλήρωση τουλάχιστον 150 ημερών εργασίας κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος ή το προηγούμενο δωδεκάμηνο, καθώς το θέμα αυτό έχει ρυθμιστεί με το άρθρο 23 παρ. 1δ του ν. 4529/2018.

4) Με την διάταξη της παραγράφου 4 του προτεινόμενου άρθρου επαναλαμβάνεται η πρόβλεψη της αντίστοιχης παραγράφου του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, για τη διαχείριση χρόνου ασφάλισης που προκύπτει σύμφωνα με την παρ. 3 και ειδικότερα την μη αξιοποίησή του στο τρέχον έτος και τη μη μεταφορά του σε άλλο έτος.

5) Με την διάταξη της παραγράφου 5 του προτεινόμενου άρθρου επαναλαμβάνεται η ρύθμιση που προβλέπει, σύμφωνα με την αντίστοιχη παράγραφο του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, την ασφάλιση για πλήρες έτος όσων έχουν χρόνο ασφάλισης σύμφωνα με την παρ. 3 άνω των 150 ημερών ασφάλισης και για μήνες όσων έχουν χρόνο ασφάλισης κάτω των 150 ημερών ασφάλισης. Απαλείφεται όμως το τελευταίο εδάφιο της αντίστοιχης παραγράφου του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει, που αφορά στην κατάταξη των ασφαλισμένων στη μεγαλύτερη δυνατή, βάσει των καταβληθεισών ασφαλιστικών εισφορών, ασφαλιστική κατηγορία, καθώς το θέμα των ασφαλιστικών εισφορών ρυθμίζεται στην παρ. 6 της προτεινόμενης ρύθμισης. Συνεπώς, στις περιπτώσεις παράλληλης άσκησης αγροτικής ή άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας (μισθωτής ή μη μισθωτής) και εργοσήμου, εάν το οφειλόμενο ποσό εισφοράς, όπως αυτό προκύπτει βάσει του εισοδήματος από την παράλληλα ασκούμενη επαγγελματική δραστηριότητα και το εργόσημο, υπερβαίνει την προβλεπόμενη κατά περίπτωση ελάχιστη εισφορά, είναι μικρότερο αυτού που έχει ήδη καταβληθεί από τον ασφαλισμένο, τότε η διαφορά θεωρείται ως αχρεωστήτως καταβληθείσα και επιστρέφεται στον ασφαλισμένο. 6) Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίσταται στο σύνολό της η παράγραφος 6Α του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν. 3863/2010 ως ισχύει και ρυθμίζονται τα θέματα εκκαθάρισης ασφαλιστικών εισφορών για τις περιπτώσεις:

- i) εργατών γης που αμείβονται μόνο με εργόσημο,
- ii) εργατών γης που αμείβονται με εργόσημο και παράλληλα ασκούν άλλη αγροτική δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ,
- iii) εργατών γης που αμείβονται με εργόσημο και παράλληλα ασκούν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, μισθωτή ή μη μισθωτή, υπακτέα στην ασφάλιση άλλου, πλην ΟΓΑ, φορέα ασφάλισης (π.χ. IKA – ETAM, ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ).

Σημειώνουμε ότι στην αντίστοιχη παρ. 6 του υπό αντικατάσταση άρθρου, 22 του ν. 3863/2010 προβλεπόταν επίσης η μη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του ν.1140/1981, στις περιπτώσεις των εργατών γης που αμείβονται με εργόσημο. Με το άρθρο 34 του ν.1140/1981 προβλέπεται η εξαίρεση από την ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ των ασφαλισμένων στο Δημόσιο και σε άλλους φορείς κύριας ασφάλισης. Η εν λόγω διάταξη όμως έχει ήδη καταργηθεί από 1/1/2017, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 9 του ν. 4387/2016, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4578/2018 (Α' 200).

7) Με την διάταξη της παραγράφου 7 του προτεινόμενου άρθρου επαναλαμβάνεται η πρόβλεψη της αντίστοιχης παραγράφου του υπό αντικατάσταση άρθρου 22 του ν.

3863/2010 ως ισχύει για έκδοση Υπουργικής Απόφασης που να ρυθμίζει την έναρξη πληρωμής των ανωτέρω προσώπων με εργόσημο, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ύστερα από γνώμη του ΔΣ του ΕΦΚΑ.

Επίσης προβλέπεται ρητά ότι εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή οι ήδη εκδοθείσες Υπουργικές Αποφάσεις 14913/343/Φ10034/27.6.2011 (Β' 1586) με θέμα «Προδιαγραφές Εργοσήμου», και Φ.10034/4148/133/5.3.2013 (Β' 540) με θέμα «Ένταξη στα Μητρώα Ασφαλισμένων ΟΓΑ των εργατών γης και έναρξη εφαρμογής εργοσήμου για τον ΟΓΑ». 8) τέλος με τη διάταξη της παραγράφου 8 προβλέπεται ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 6 του προτεινόμενου άρθρου εφαρμόζονται για περιόδους ασφάλισης που αφορούν τα έτη 2017,2018,2019.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 39** θεσπίζεται εξαίρεση από τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης για τους δικαιούχους σύνταξης που συγχρόνως λαμβάνουν εξαιρυματικό επίδομα ή απολύτου αναπτηρίας ή τυφλότητας. Στις περιπτώσεις αυτές ορίζεται ρητά ότι δεν υπολογίζεται εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί των ανωτέρω επιδομάτων.

Με το **άρθρο 40** τροποποιείται το άρθρο 48 του ν. 4387/2016. Συγκεκριμένα με το προτεινόμενο άρθρο τροποποιείται η παράγραφος 2 άρθρου 48 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την οποία αντικαταστάθηκε η παράγραφος 4 α του άρθρου 40 του π.δ. 422/1981 (Α' 114). Σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση του εδαφίου α' της παρ.4 του άρθρου 40 του π.δ/τος 422/1981 όπως προστέθηκε με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 48 του ν. 4387/2016, δόθηκε το δικαίωμα σε μέτοχο που έχει συνταξιοδοτηθεί και άρα έχει δικαιωθεί κύριας σύνταξης, να του επιστραφούν εφάπαξ οι ατομικές του κρατήσεις, προτού συμπληρώσει το ελάχιστο όριο συμμετοχής στο Ταμείο και άρα πριν να συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε αυτό, εφόσον όμως στο πρόσωπό του συντρέχουν επιπλέον και οι εξής προϋποθέσεις: α) έχει ελάχιστο όριο συμμετοχής στο Ταμείο τουλάχιστον τριών (3) ετών, β) δεν έχει αναγνωρίσει ή εξαγοράσει το υπόλοιπο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελάχιστου ορίου συμμετοχής και γ) δεν έχει επιτύχει την απονομή συντάξεως ή μερίσματος με την εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 4201/1961 (και του ν. 3232/2004, όπως ισχύουν με το ΜΤΠΥ είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό. Περαιτέρω δε προβλέπονταν ότι, μετά την είσπραξη των κρατήσεων από το μέτοχο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αναγνώρισης και εξαγοράς (Α' 48) με το Μ.Τ.Π.Υ. είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό. Από τα οριζόμενα στη συγκεκριμένη διάταξη προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής της καταλαμβάνει και αφορά και σε πρόσωπα- μετόχους οι οποίοι θα μπορούσαν να διεκδικήσουν την εξαγοράσουν το απαιτούμενο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελαχίστου ορίου συμμετοχής τους στο Ταμείο ακόμα και κατόπιν εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175) και του ν. 3232/2004 (που αφορούν στην διαδοχική ασφάλιση) όπως ισχύουν. Επειδή το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις καταθέσεις των μετόχων του και από τα περιουσιακά του στοιχεία, λόγω δε του ότι

ο χαρακτήρας του, όπως σε όλα τα μετοχικά ταμεία είναι ανακεφαλαιοποιητικός και όχι αναδιανεμητικός, τα χορηγούμενα μερίσματα οφείλουν να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις καταθέσεις του μετόχου, ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία ελλειμάτων. Επειδή οι υπαγόμενοι εκ του νόμου λόγω της ιδιότητας τους στο ΜΤΠΥ καθίστανται άνευ ετέρου δε χώρα με αντίστοιχη παρακράτηση από το μισθό τους υπολογιζόμενη σύμφωνα με τα μέτοχοι σε αυτό (το ταμείο) και η καταθέση της εισφοράς τους είναι υποχρεωτική, λαμβάνει οριζόμενα κάθε φορά από διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης. Επειδή η υποχρεωτικότητα της εισφοράς εκ μέρους εκάστου μετόχου, η αναγκαιότητα διατήρησης της αντιστοιχίας μερισμάτων και καταθέσεων σε συνδυασμό με την διατήρηση της εύρυθμης ταμειακής λειτουργίας του επιβάλει σε όσες περιπτώσεις τίθεται ζήτημα επιστροφής των καταθέσεων του εκάστοτε μετόχου, την θέσπιση προϋποθέσεων που θα πρέπει να συντρέχουν για να είναι δυνατή η επιστροφή αυτή, προκειμένου να μην τεθούν υπό διακινδύνευση, η εύρυθμη οικονομική λειτουργία του Ταμείου και κατ' επέκταση τα συμφέροντα της ευρύτερης πλειοψηφίας των μετόχων του στο παρόν και το μέλλον.

Με σκοπό την καλύτερη και πιο αποτελεσματική εξυπηρέτηση των σκοπών αυτών με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται ένα πιο αυστηρό πλαίσιο καθόσον αφορά στις απαιτούμενες προϋποθέσεις που θα πρέπει να συντρέχουν για να είναι δυνατή η επιστροφή των ατομικών κρατήσεων μετόχου και συγκεκριμένα με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς όταν μέτοχος έχει δικαίωμα να αναγνωρίσει ή να εξαγοράσει το απαιτούμενο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελαχίστου ορίου συμμετοχής του στο Ταμείο ακόμα και κατόπιν εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 και του ν. 3232/2004 (που αφορούν στην διαδοχική ασφάλιση) όπως ισχύουν, προκειμένου ο μέτοχος να δικαιωθεί μέρισμα.

Επίσης Στην συνέχεια με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης διάταξης τροποποιείται αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981, όπως έχει αντικατασταθεί και ισχύει με τις διατάξεις της παραγράφου που είχε αντικατασταθεί με την παράγραφο 4 του άρθρου 48 του ν. 4387/2016.

Σύμφωνα με την ισχύουσα διάταξη ο/η χήρος/χήρα δικαιούται μέρισμα ειφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του μετόχου. Ειφόσον έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών, μετά την πάροδο των οποίων η καταβολή μερίσματος αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας του/της. Ειφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών. Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται ειφόσον και για όσο χρόνο ο/η χήρος/χήρα, κατά τον ως άνω χρόνο, έχει τέκνο ή τέκνα που υπάγονται στις παραγράφους 5 και 6 του παρόντος άρθρου όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν ή είναι ανίκανος για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω. Η καταβολή του μερίσματος παύει αν ο/η χήρος/χήρα τελέσει νέο γάμο.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται για τον/την χήρο/α, το απαιτούμενο κατά το χρόνο θανάτου μερισματούχου, ηλικιακό όριο των 52 ετών που είχε τεθεί προκειμένου να επαναχορηγηθεί το μέρισμα από το ΜΤΠΥ, λόγω θανάτου, στον/στην χήρο/α, όταν αυτοί θα έφθαναν στο 67ο έτος της ηλικίας τους. Λαμβάνοντας υπόψη τον πλήρως ανταποδοτικό χαρακτήρα του Μ.Τ.Π.Υ., την ανάγκη προστασίας του ασφαλιστικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με την ανάγκη επανάκτησης της εμπιστοσύνης των μετόχων- ασφαλισμένων στο Ταμείο και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, κρίθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί η

επαναχορήγηση του μερίσματος σε όλους τους χήρους και όλες τις χήρες, με την συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας τους, ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας τους κατά την ημερομηνία θανάτου του μερισματούχου.

Τέλος, , αντικαθίσταται η διάταξη της παρ. 14 του ν. 4387/2016 που είχε προστεθεί με το με το άρθρο 42 του ν. 4578/2018 (Α' 200).

Η ισχύουσα διάταξη ορίζει ότι ο εκάστοτε μερισματούχος του ΜΤΠΥ, ο οποίος διορίζεται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, δεν έχει υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του ΜΤΠΥ και περαιτέρω προβλέπονταν ότι το δικαιούμενο μέρισμα δεν διακόπτεται, αλλά εξακολουθεί να καταβάλλεται.

Επειδή ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής της ισχύουσας διάταξης κρίθηκε αναγκαίος προκειμένου να μη τεθούν υπό διακινδύνευση τα συμφέροντα του Ταμείου, για τους λόγους αυτούς με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι, μόνο όσοι μερισματούχοι του ταμείου έχουν διορισθεί μέχρι την 12/5/2016 ή διορίζονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής σε οποιαδήποτε οργανική θέση μετακλητού υπαλλήλου, δεν υπάγονται στην ασφάλιση του ΜΤΠΥ και συνεχίζεται η καταβολή του μερίσματός τους.

Εκ του περιεχομένου της προκύπτει ο σκοπός θέσπισης της διάταξης αυτής, ο οποίος είναι να περιοριστεί η εφαρμογή της σε μικρό αριθμό μερισματούχων, δηλαδή μόνο στους μερισματούχους του ταμείου που κατέχουν οργανική θέση μετακλητού υπαλλήλου και όχι σε όλους τους μερισματούχους του Ταμείου που διορίζονται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, όπως αυτό οριζόταν με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4578/2018.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 41** τροποποιείται το άρθρο 37 του ν. 4052/2012 όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 76 του ν. 4387/2016 και συγκεκριμένα αντικαθίσταται η παράγραφος 3 αυτού και προστίθενται παράγραφος 5 με υποπαραγράφους α και β.

Συγκεκριμένα με το προτεινόμενο άρθρο η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 37 του ν. 4052/2012, όπως ίσχε μετά την τροποποίηση του άρθρου αυτού με το άρθρο 76 του ν. 4387/2016, αντικαθίσταται με νέα που περιέχει ρυθμίσεις με τις οποίες, δίδεται για πρώτη φορά η δυνατότητα από 1.1.2021, στους υγειονομικούς αυτοαπασχολούμενους, στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην Ο.Γ.Α. καθώς και σε όσα πρόσωπα βάσει ειδικής ή γενικής διάταξης δεν έχουν υποχρέωση υπαγωγής για επικουρική ασφάλιση, να υπαχθούν προαιρετικά στον Κλάδο του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Με το δεδομένο ότι, για τα εν λόγω πρόσωπα δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη για επικουρική ασφάλιση, κρίθηκε αναγκαία η εν λόγω ρύθμιση για λόγους ίσης μεταχείρισης με τους λοιπούς σφαλισμένους του Κλάδου του ΕΤΕΑΕΠ, ώστε να μπορούν να υπαχθούν στην ασφάλιση του εν λόγω Κλάδου, εφόσον το επιθυμούν μετά από αίτησή τους. Άλλωστε, κατά τον υπολογισμό της επικουρικής τους σύνταξης, σύμφωνα με το σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης λαμβάνεται υπόψη το ύψος των συσσωρευμένων ασφαλιστικών εισφορών στην ατομική μερίδα του κάθε ασφαλισμένου καθώς και το προσδόκιμο ζωής κατά τη συνταξιοδότηση. Περαιτέρω ορίζεται ρητώς ότι μετά την προαιρετική υπαγωγή στην ασφάλιση ισχύουν και εφαρμόζονται όλοι οι κανόνες της υποχρεωτικής ασφάλισης.

Επίσης με το προτεινόμενο άρθρο προστίθεται νέα παράγραφος 5 με υποπαραγράφους α και β στις οποίες ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση.

Συγκεκριμένη με την υποπαραγράφο α' της παραγράφου 5 προβλέπεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. από 1-1-2021, όλων των προσώπων που δεν ασφαλίζονται για εφάπαξ παροχή. Ειδικότερα, σε όλους τους μισθωτούς, τους αυτοτελώς απασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες που δεν ασφαλίζονται σε κάποιον άλλο φορέα (ΝΠΙΔ, επαγγελματικό ταμείο, κ.α.) για την χορήγηση εφάπαξ παροχής, δίνεται η δυνατότητα υπαγωγής στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Ανάλογη δυνατότητα παρέχεται και στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ.

Η ρύθμιση αφορά στα πρόσωπα που από 1-1-2021 αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία - απασχόληση ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα, για την οποία ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε φορέα κύριας ασφάλισης και καταλαμβάνει όσους δεν ανήκουν στα ασφαλιστέα πρόσωπα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., και για τα οποία δεν προβλέπεται η ασφάλισή τους για εφάπαξ παροχή από τις καταστατικές διατάξεις των πρώην φορέων που εντάχθηκαν στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών με το άρθρο 75 του ν. 4387/2016.

Καθώς ο τρόπος υπολογισμού γίνεται με βάση την αρχή της ισοδυναμίας και τηρείται η αρχή της ανταποδοτικότητας, το ποσό της εφάπαξ παροχής των εν λόγω προσώπων ισούται με τη συσσωρευμένη αξία των εισφορών τους που έχουν συγκεντρωθεί στην ατομική τους μερίδα κατά την ημερομηνία αποχώρησης. Περαιτέρω και καθόσον αφορά την Εφάπαξ Παροχή ορίζεται ρητώς ότι μετά την προαιρετική υπαγωγή στην συγκεκριμένη ασφάλιση ισχύουν και εφαρμόζονται όλοι οι κανόνες της υποχρεωτικής ασφάλισης. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5β προβλέπεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής όλου του μόνιμου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικών, συνοριοφυλάκων, ειδικών φρουρών και του πολιτικού προσωπικού ασφαλισμένου στο ΤΠΥΑΠ) καθώς και όλου του μόνιμου προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος στην ασφάλιση του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π, με την προϋπόθεση ότι είναι ασφαλισμένοι για εφάπαξ παροχή στο ΤΕΑΠΑΣΑ. Το προσωπικό αυτό έχει ήδη υπαχθεί υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.).

Περαιτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι μέχρι σήμερα υπάρχει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των μελών του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικοί, συνοριοφύλακες και ειδικοί φρουροί) και του Πυροσβεστικού Σώματος, ως προς την υπαγωγή τους στην ασφάλιση για εφάπαξ παροχή.

Ειδικότερα, μετά την κατάργηση της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων (ν. 1481/1984), οι αστυνομικοί, κατά την εισαγωγή τους στην Ελληνική Αστυνομία, ασφαλίζονται στα ταμεία της πρώην Χωροφυλακής ή της πρώην Αστυνομίας Πόλεων, μέσω του μαθηματικού τύπου του άρθρου 1 του ΠΔ 485/1987 (Α' 223) και κατ' επέκταση υποχρεωτικά ή προαιρετικά στο πρ. ΤΠΔΥ:

οι προσληφθέντες μετά το 1993 ασφαλισμένοι του πρ. ΤΑΑΣ, νυν Τομέα Πρόνοιας Αστυνομικών (ΤΠΑΣ) του ΤΕΑΠΑΣΑ, ασφαλίζονται προαιρετικά στο πρ. ΤΠΔΥ,
οι ασφαλισμένοι στον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΤΠΥΑΠ) του ΤΕΑΠΑΣΑ (πρ. ΕΤΥΑΠ), ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο πρ. ΤΠΔΥ (αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό),

στον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος (ΤΠΥΠΣ) του ΤΕΑΠΑΣΑ, υπάγονται υποχρεωτικά το μόνιμο (ένστολο και πολιτικό) προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος Ν.Δ. 2492/53 (201/3-6-53).

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται ενιαία ρύθμιση και καταργούνται όλες οι προγενέστερες επιμέρους διατάξεις που ίσχυαν, καθόσον αντιμετώπιζαν όμοιες περιπτώσεις εργαζομένων με διαφορετικό τρόπο και εντελώς τυχαία κάποιοι από το προσωπικό αυτό, είχαν τη δυνατότητα να ασφαλισθούν σε δεύτερο Κλάδο Πρόνοιας και ως εκ τούτου να δικαιωθούν και δεύτερη εφάπαξ παροχή κατά την αποχώρησή τους από την εργασία, ενώ κάποιοι δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα.

Επισημαίνεται ότι ο σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η απλούστευση και η ενιαίοποίηση των προϋποθέσεων υπαγωγής στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. για όλο το μόνιμο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος. Η ενιαία αυτή ρύθμιση προσφέρει απλοποίηση της διαδικασίας ασφάλισης, ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων, καθώς και ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ όλων των εργαζομένων της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικών, συνοριοφυλάκων και ειδικών φρουρών) και του Πυροσβεστικού Σώματος και επιπλέον, δίνει τη δυνατότητα της ελεύθερης επιλογής του ίδιου του ασφαλισμένου για διπλή ασφάλιση για εφάπαξ παροχή με καταβολή αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών και δικαιώση δεύτερης παροχής κατά την αποχώρησή του από την υπηρεσία.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 42** παρίσταται αναγκαία, διότι η εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 40 του ν. 3996/2011, η οποία εφαρμόζεται στην κύρια σύνταξη και προβλέπει εξόφληση του ποσού της εξαγοράς του πλασματικού χρόνου με παρακράτηση ποσού που αντιστοιχεί στο ένα τέταρτο ($\frac{1}{4}$) του συνολικού ποσού της σύνταξης, καθίσταται αλυσιτελής εν προκειμένω, δοθέντος ότι αφενός το ποσό της επικουρικής σύνταξης είναι μικρότερο του ποσού της κύριας και αφετέρου το χρονικό διάστημα εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού της εξαγοράς επιμηκύνεται και ως εκ τούτου ελλοχεύει ο κίνδυνος της μη εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού.

Επιπροσθέτως, δοθέντος ότι στην περίπτωση προσώπων που κατέβαλαν εισφορές για εύλογο χρόνο, ενώ δεν είχαν υποχρέωση ασφάλισης, δημιουργήθηκε η εύλογη πεποίθηση σε ασφαλισμένους και εργοδότες, ότι η ασφάλιση είναι νόμιμη, παρίσταται αναγκαία η ρύθμιση της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του **άρθρου 42**. Ειδικότερα, παρέχεται η δυνατότητα αφενός στους ασφαλισμένους, οι οποίοι επιθυμούν τη συνέχιση της ασφάλισής τους να επιλέξουν τη συνέχιση της, υποβάλλοντας σχετική αίτηση στο Ενιαίο Ταμείο και Εφάπαξ Παροχών (Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.) εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από την διαπίστωση της μη υποχρέωσης υπαγωγής τους ή από την διακοπή της ασφάλισής τους ή την δημοσίευση του παρόντος και αφετέρου σε όλους όσοι δεν επιθυμούν την συνέχιση της ασφάλισής τους, να λάβουν τις ασφαλιστικές εισφορές που είχαν καταβάλει, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής, όπως ισχύουν, εφόσον υποβάλλουν αίτηση διαγραφής και επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών από το Ταμείο.

Με την παρούσα ρύθμιση του **άρθρου 43** τροποποιείται το άρθρο 80 του ν.4387/2016 και προστίθεται δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 43 του Ν. 4052/2012 (Α' 41).

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 80 του ν.4387/2016, όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 4445/2016, δόθηκε η δυνατότητα να συσταθούν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Διοικητικές Επιτροπές με αρμοδιότητα, εκτός των άλλων, της εξέτασης ενδικοφανών και λοιπών διοικητικών προσφυγών.

Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής εκδόθηκε η αριθμ. Δ9/31036/9508/6-12-2017 (Β' 4416) Υπουργική απόφαση και συστήθηκαν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. δύο Διοικητικές Επιτροπές, μία για θέματα επικουρικής ασφάλισης και μία για θέματα Εφάπαξ Παροχών.

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον αρμόδιο Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., να ασκεί προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, κατά αποφάσεων των Διοικητικών Επιτροπών, για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των 2.000 ευρώ, καθώς και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες.

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζονται τα έσοδα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. στις περιπτώσεις διαφωνίας ανάμεσα στις Διοικητικές Επιτροπές και τις υπηρεσίες του Ταμείου και τίθενται οι υποθέσεις στην αμερόληπτη δικαιοδοτική κρίση.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 44** αντικαθίσταται το άρθρο 96 του ν. 4387/2016, με σκοπό τη συμμόρφωση στις 1889/2019 και 1890/2019 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, οι οποίες ακύρωσαν τις ΥΑ οικ.23123/785/7.6.2016 (Β'1604) «Καθορισμός των τεχνικών παραμέτρων σχετικά με τις παροχές του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης» και οικ.25900/470/7.6.2016 (Β'1605, διόρθωση σφάλματος Β' 1623) «Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης». Οι εν λόγω αποφάσεις έκριναν αντισυνταγματικές τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 96, λόγω της ελλείψεως αναλογιστικής μελέτης, εκπονηθείσας πριν από τη ψήφιση του ν. 4387/2016, που να τεκμηριώνει αφενός μεν τη βιωσιμότητα του Κλάδου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αφετέρου την επάρκεια των παροχών του και να προκύπτει ότι τα συμπεράσματα της μελέτης ελήφθησαν υπόψη κατά την ψήφιση των ρυθμίσεων του ν. 4387/2016 (Α' 85) για τον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων για τους μελλοντικούς συνταξιούχους και τον επανυπολογισμό – αναπροσαρμογή των ήδη καταβαλλόμενων. Οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας των ανωτέρω νομοθετικών διατάξεων και της ακύρωσης των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθεισών υπουργικών αποφάσεων επέρχονται από τη δημοσίευση των σχετικών αποφάσεων του ΣτΕ, ήτοι από 4.10.2019.

Με την με αριθ. 1890/2019 απόφαση του ΣτΕ (Ολομ.) έγινε ακόμη δεκτό ότι «αιτιολογείται επαρκώς η επιλογή ως βάσης επανυπολογισμού των επικουρικών συντάξεων που καταβάλλονταν στους ήδη συνταξιούχους κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 (Α'85), του ύψους στο οποίο οι συντάξεις αυτές είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, δηλαδή με τις επελθούσες και κριθείσες ως αντισυνταγματικές, με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου περικοπές των ν. 4051/2012 και 4093/2012». Ωστόσο κρίθηκε ότι αντίκειται στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας το προβλεπόμενο στα άρθρα 96 παρ. 4 του ν. 4387/2016 (Α' 85) και 6 της ακυρωθείσας ΥΑ οικ.25909/470/7.6.2016 (Β' 1605, διόρθωση σφάλματος Β'1623) όριο του ποσού των 1.300 ευρώ, του οποίου δεν επιτρέπεται να υπολείπεται, μετά την αναπροσαρμογή της επικουρικής συντάξεως, το άθροισμα της καταβαλλόμενης σε αυτούς κύριας και επικουρικής συντάξεως.

Κατόπιν αυτού, εκπονήθηκε αναλογιστική μελέτη από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή πριν την κατάρτιση του προτεινόμενου νομοσχεδίου, βάσει της οποίας επαναθεσπίζονται οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 96 για τον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων από 1.1.2015 και απαλείφονται οι ρυθμίσεις επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των ήδη καταβαλλόμενων ή καταβλητέων κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 (Α'85) επικουρικών συντάξεων, που έχουν εκδοθεί με προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομικό πλαίσιο.

Ειδικότερα, με την προτεινόμενη παρ. 1 κωδικοποιείται το άρθρο 42 του ν. 4052/2012, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 12 παρ.2 της από 31.12.2012 Π.Ν.Π. (Α' 256), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.4147/2013 (Α' 98), το άρθρο πρώτο υποπαρ.ΙΑ.2. περ.3Β του ν.4254/2014 (Α' 85), το άρθρο 96 παρ.1 του ν.4387/2016 (Α' 85), το άρθρο δεύτερο παρ. 11 του ν. 4393/2016 (Α'106) και το άρθρο 16 του ν. 4488/2016 (Α'85), για τον καθορισμό του ποσού της επικουρικής σύνταξης για όσους καταθέτουν αίτηση και συγχρόνως συνταξιοδοτούνται από 1.1.2015 και μετά.

Με την παρ. 2 προβλέπεται η αναλογική εφαρμογή στον Κλάδο των ρυθμίσεων του ν. 4387/2016 (Α'85) που αφορούν την κύρια σύνταξη και αναφέρονται στην αναγνώριση των πλασματικών χρόνων, την παράλληλη ασφάλιση, την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης, την προσαύξηση της σύνταξης για όσους κατέβαλλαν αυξημένες εισφορές και την τυπική ασφάλιση.

Με την παρ. 3 προβλέπεται ότι οι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 (Α'85) αιτήσεις συνταξιοδότησης κρίνονται με βάση το νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής τους.

Με την προτεινόμενη παρ. 4 προβλέπεται ότι οι ήδη καταβαλλόμενες επικουρικές συντάξεις έως 30 Σεπτεμβρίου 2019 που αφορούν αιτήσεις που είχαν υποβληθεί έως 31 Δεκεμβρίου 2014, οι οποίες έχουν εκδοθεί με προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομικό πλαίσιο, συνεχίζουν να καταβάλλονται από 1η Οκτωβρίου 2019 στο ύψος του ποσού που είχαν διαμορφωθεί, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις στις 31.12.2014, το δε καταβαλλόμενο προ φόρου ποσόν δεν μπορεί να υπολείπεται του προ φόρου καταβαλλόμενου ποσού στις 30 Σεπτεμβρίου 2019. Η ρύθμιση αυτή έχει αναλογική εφαρμογή και στις εκκρεμείς αιτήσεις που είχαν υποβληθεί έως 31 Δεκεμβρίου 2014 που διέπονται από το προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομικό πλαίσιο.

Με την παρ. 5 αποσαφηνίζεται ότι, από 13.5.2016 -ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4387/2016 - η επικουρική σύνταξη υπολογίζεται αποκλειστικά σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 96 του ν. 4387/2016 και το άρθρο 42 του ν. 4052/2012 και καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν κατώτατα όρια επικουρικών συντάξεων ή χορήγηση άλλων παροχών (π.χ. έξοδα κηδείας) ή επιδομάτων (π.χ. οικογενειακών βαρών ή απολύτου αναπηρίας). Σχετικές οδηγίες έχουν ήδη δοθεί με τη Φ21250/οικ.7262/Δ15.110/16.6.2017 (ΑΔΑ:ΩΓΣ7465Θ1Ω-216) εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Με την παρ. 6 παρέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης για τον καθορισμό της ημέρας καταβολής της μηνιαίας επικουρικής σύνταξης και κάθε αναγκαίου θέματος για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, απαλείφοντας την εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση ΥΑ επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των επικουρικών συντάξεων.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 45** τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 97 ν. 4387/2016 ως ισχύει, προστίθενται νέες και επί της ουσίας αντικαθίσταται το άρθρο 97 του ν. 4387/2016 (Α'85) ως ισχύει. Με τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις στο άρθρο 97 του ν. 4387/2016 αποσυνδέεται η εισφορά για την επικουρική ασφάλιση από τον κατώτατο βασικό μισθό μισθωτού και θεσπίζεται ένα σύστημα εισφορών, απλό και ευέλικτο που βασίζεται στην δυνατότητα του εκάστοτε ασφαλισμένου να επιλέξει ελεύθερα την ασφαλιστική κατηγορία που θα υπαχθεί και επιπλέον, απλοποιείται σε σημαντικό βαθμό ο τρόπος καταβολής της ασφαλιστικής εισφοράς υπέρ του κλάδου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Συγκεκριμένα: Αρχικά τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 97 ν. 4387/2016 ως ισχύει, η τροποποίηση δε αυτή αφορά την υποπαράγραφο της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού η οποία γίνεται παράγραφος 2 στο προτεινόμενο άρθρο χωρίς όμως αλλαγή στο περιεχόμενό της. Στη συνέχεια η παράγραφος 2 του άρθρου 97 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, αναριθμείται σε παράγραφο 3 του προτεινόμενου άρθρου και τροποποιείται ως προς το περιεχόμενό της. Ειδικότερα με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται νέο πλαίσιο καταβολής ασφαλιστικών εισφορών υπέρ για τους αυτοαπασχολουμένους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους έμμισθους δικηγόρους,. Συγκεκριμένα τα εν λόγω πρόσωπα από την 1.1.2020 και εφεξής κατατάσσονται σε τρεις (3) ασφαλιστικές κατηγορίες καταβάλλοντας τα αντίστοιχα σταθερά ποσά μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς. Με τη ρύθμιση αυτή δημιουργείται ένα σύστημα απλό, κατανοητό και φιλικό προς τους ασφαλισμένους, το οποίο αποσυνδέεται από ύψος αποδοχών ενώ παράλληλα διατηρείται η εισφορά που αντιστοιχεί στην 1η κατώτατη ασφαλιστική κατηγορία για επικουρική στο ίδιο ποσό που ίσχυε πρωθύστερα.

Τα ποσά των ανωτέρω ασφαλιστικών κατηγοριών προσαυξάνονται κατ' έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών.

Στη συνέχεια η παράγραφος 3 του άρθρου 97 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, τροποποιείται ως προς το περιεχόμενό της και αναριθμείται σε παράγραφο 4 του προτεινόμενου άρθρου. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται η ελεύθερη επιλογή ασφαλιστικής κατηγορίας σε μία από τις προβλεπόμενες κατηγορίες και σε περίπτωση μη επιλογής η υπαγωγή στην κατώτερη, καθώς και η δυνατότητα υπαγωγής σε ανώτερη ή κατώτερη κατηγορία κατόπιν αίτησης του ασφαλισμένου, η οποία μπορεί να υποβληθεί και ηλεκτρονικά, οποτεδήποτε, όμως η μετάταξη από κατηγορία σε κατηγορία θα γίνεται από την 1η του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης. Επίσης προβλέπεται ότι κατά την πρώτη εφαρμογή και εντός δυο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου οι ασφαλισμένοι θα πρέπει να επιλέξουν την ασφαλιστική κατηγορία που θέλουν να υπαχθούν, άλλως κατατάσσονται στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία. Περαιτέρω ορίζεται ότι ειδικά για τους έμμισθους δικηγόρους, τα ποσά της μηνιαίας εισφοράς επιμερίζονται κατά 50% στον εντολέα τους και κατά 50% για τους ίδιους.

Ακολούθως με το προτεινόμενο άρθρο προστίθεται παράγραφος 5 στο άρθ. 97 ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την οποία προβλέπεται η από 1-1-2023, κατ' έτος, προσαύξηση των ποσών των θεσπιζόμενων ασφαλιστικών κατηγοριών, με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με βάση συντελεστή που θα προκύπτει κατά τον ρητώς οριζόμενο στη συγκεκριμένη διάταξη τρόπο.

Στη συνέχεια με το προτεινόμενο άρθρο προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 97 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την οποία ρυθμίζεται το ζήτημα των εισφορών για τους προαιρετικά ασφαλισμένους. Συγκεκριμένα σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη τα πρόσωπα του άρθρου 76 παρ. 3 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, που ασφαλίζονται από 1-1-2021 προαιρετικά καταβάλουν τις εισφορές της παρ. 1 σε περίπτωση μισθωτής απασχόλησης ή της προτεινόμενης παρ. 3 εφόσον είναι υγειονομικοί αυτοαπασχολούμενοι ή ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ.

Τέλος με το προτεινόμενο άρθρο η παράγραφος 4 του άρθρου 97 του ν. 4387/2016 (Α'85) ως ισχύει, με την οποία ορίζεται ότι εισφορές που καταβλήθηκαν δεν επιστρέφονται, παραμένει ως περιεχόμενο ως έχει αλλά αναριθμείται σε παράγραφο 7.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 46** παρίσταται αναγκαία προκειμένου να ρυθμιστεί με ενιαίο τρόπο για όλους τους ασφαλισμένους και υποψήφιους συνταξιούχους του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.), η δυνατότητα συμψηφισμού οφειλών προς το φορέα με παρακράτηση ποσού από τη σύνταξη και την εφάπαξ παροχή που δικαιούνται από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Το πρόβλημα που εγείρεται δεν επιλύεται με τη διάταξη του άρθρου 7Α του Κανονισμού Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. (Β' 4524), η οποία επιτρέπει συμψηφισμό οποιασδήποτε οφειλής προς το Ταμείο με το σύνολο των χορηγούμενων παροχών, διότι ο Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. δεν συνιστά τον προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 του άρθρου 47 ν. 4052/2012, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 84 του ν. 4387/2016, Κανονισμό Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Επιπροσθέτως, ο Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ως Υπουργική Απόφαση, δεν δύναται να καταργήσει τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 84 του ν. 4387/2016, η οποία ρητά προβλέπει ότι οι καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι συμψηφίζονται μόνο οφειλές προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. με ποσό από τη σύνταξη και το εφάπαξ που δικαιούνται οι οφειλέτες. Διευκρινίζεται ότι σχετικά με τις οφειλές προς τρίτους (Δημόσιο, κ.λπ.) εξακολουθούν να ισχύουν οι ισχύουσες διατάξεις. Προσέτι με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, οφειλές του αποβιώσαντος προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. αποσβένονται με συμψηφισμό αυτών με ποσό από τη σύνταξη και το εφάπαξ που δικαιούνται από το φορέα τα μέλη της οικογένειάς του ή οι κληρονόμοι του.

Η προσθήκη των κληρονόμων καθίσταται αναγκαία προκειμένου να συμπεριληφθούν περιπτώσεις, όπως η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016, στις οποίες δικαιούχοι των παροχών δύνανται να είναι κληρονόμοι, οι οποίοι δεν είναι μέλη της οικογένειας. Εξάλλου, ο προβλεπόμενος συμψηφισμός των οφειλών προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. τόσο με ποσό από τη σύνταξη, όσο και την εφάπαξ παροχή δεν αντίκειται στην αυτοτέλεια των κλάδων και εφάπαξ παροχών, διότι γίνεται λογιστικά.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 47** ορίζεται ότι από 1/1/2020 στον ετήσιο κοινωνικό προϋπολογισμό εγγράφεται δαπάνη ύψους 0,5% του ΑΕΠ, από την οποία καλύπτεται κατά πρώτον η δαπάνη που δημιουργείται ετησίως σε εφαρμογή των με αριθ. 1890/2019 και 1891/2019 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και κατά δεύτερον η δαπάνη πολιτικών πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Η δαπάνη των πολιτικών αυτών χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και εγγράφεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Για το έτος 2020 η δαπάνη της παραγράφου 1 καλύπτεται από τις ήδη εγγεγραμμένες πιστώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού.

Τα ποσά που διατίθενται για τις ανωτέρω πολιτικές καθορίζονται ετησίως με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Οικονομικών λαμβάνοντας υπόψη τις αναλογιστικές προβολές, τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους, κ.α. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η ανθεκτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος αλλά και ο ανταποδοτικός και αναδιανεμητικός του χαρακτήρας.

Πιο συγκεκριμένα, εξαιτίας της άρσης των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις και της αύξησης των ποσοστών αναπλήρωσης, προκαλείται αύξηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης. Κατά συνέπεια προκαλείται δαπάνη από την εισαγωγή των αναμορφώσεων στο συνταξιοδοτικό σύστημα, η οποία θα πρέπει να είναι συμβατή με τα εγκεκριμένα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας δηλαδή δεν πρέπει να επιδεινώσει τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους της χώρας.

Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψιν την πρόσφατη θεσμοθέτηση του άρθρου 120 του ν. 4611/2019, το ετήσιο κόστος της οποίας εκτιμάται στο 0,5% του ΑΕΠ και έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, το κόστος των νέων πολιτικών θα καλυφθεί από την προβλεπόμενη αυτή δαπάνη. Ειδικότερα από την ανωτέρω ετήσια δαπάνη που έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, ένα μέρος της θα καλύπτει τις νέες πολιτικές που προτείνονται δηλαδή την άρση των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις, την αυξημένη δαπάνη κύριων συντάξεων λόγω των αυξημένων νέων ποσοστών αναπλήρωσης κ.λπ. ενώ μέρος της δαπάνης θα καλύψει πολιτικές κοινωνικού κράτους (πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης, υγείας).

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι από το 2020 και εφεξής το 0,5% του ΑΕΠ διατίθεται ετησίως υπέρ του κοινωνικού κράτους, διανέμεται κατά προτεραιότητα με βάση τους θεσμοθετημένους ασφαλιστικούς κανόνες του συστήματος, διασφαλίζοντας ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ των συνταξιούχων, αποκαθιστώντας τη συμμόρφωση του συστήματος με τις συνταγματικές αρχές.

Παράλληλα, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ετήσιο κόστος των νέων πολιτικών εκτιμάται ότι έως το έτος 2047 θα είναι χαμηλότερο του 0,5% του ΑΕΠ, προκύπτει ετησίως δαπάνη που θα διατίθεται για πολιτικές πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Συνεπώς διατηρούμε την επί πλέον δαπάνη του 0,5% του ΑΕΠ ετησίως προς όφελος του κοινωνικού κράτους και την αναδιανέμουμε με βάση ασφαλιστικούς κανόνες αλλά και για την ενίσχυση γενικότερων κοινωνικών πολιτικών.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 48** στην ουσία εξασφαλίζεται άμεσα αύξηση στις αποδοχές των εργαζομένων – μισθωτών, που θα προκύψει από την ποσοστιαία μείωση των

ασφαλίστρων στους συγκεκριμένους κλάδους, χωρίς κόστος για τους εργοδότες (επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα), οι οποίοι ταυτόχρονα ωφελούνται από τις προβλεπόμενες μειώσεις καθώς γι' αυτούς μειώνεται το μη μισθολογικό κόστος ανά απασχολούμενο, πράγμα που οδηγεί σε απελευθέρωση κεφαλαίου, διαθέσιμου να επανεπενδυθεί προς όφελος όχι μόνο της επιχείρησής τους αλλά και εν γένει της οικονομίας. Περαιτέρω εκτιμάται ότι το μέτρο θα αποτελέσει αντικίνητρο για τον περιορισμό των ευέλικτων μορφών απασχόλησης καθώς αφορά μόνο μισθωτούς- εργαζόμενους με πλήρη απασχόληση.

Τέλος, είναι κρίσιμο και πρέπει να επισημανθεί ότι οι προβλεπόμενες μειώσεις, αφορούν στις συνεισπραττόμενες εισφορές- κρατήσεις υπέρ ανεργίας, εργατικής κατοικίας και εργατικής εστίας και δεν αφορούν στις εισφορές για την κύρια σύνταξη, συνεπώς, με τις προβλεπόμενες μειώσεις δεν επηρεάζεται και δεν τίθεται σε κίνδυνο το ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων εξαιτίας των μειώσεων αυτών.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 49** προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από γνώμη του Δ.Σ. του e-Ε.Φ.Κ.Α που εκδίδεται μέχρι δύο έτη από τη δημοσίευση του παρόντος, καταρτίζεται ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του e-Ε.Φ.Κ.Α, με τον οποίο ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση για παροχές ασθενείας σε είδος και σε χρήμα, καθώς επίσης και το είδος, η έκταση, το ύψος, οι δικαιούχοι, η διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα και κάθε άλλο ζήτημα εντός του υλικού πεδίου του Κανονισμού καθώς και κάθε άλλη αναγκαία διάταξη για την εφαρμογή του.

1.3. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης» συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τος πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Στο προτεινόμενο **άρθρο 23** το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών ορίζεται στα 6.500 ευρώ, ποσό που αναπροσαρμόζεται κάθε έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών.

Επίσης αποσαφηνίζεται ότι αρμόδιος για την έκδοση αποφάσεων επί συνταξιοδοτικών θεμάτων τα οποία πλέον ανάγονται στην αρμοδιότητα του πρώην ΓΛΚ είναι ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ενώ προβλέπεται συναρμοδιότητα Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων στις περιπτώσεις όπου απαιτείται εφαρμογή μισθολογικών διατάξεων ασφαλισμένων του δημοσίου σε συνταξιούχους κατά το πδ 169/2007.

Τέλος θεσπίζονται οι κανόνες αναφορικά με την Ασφάλιση Εξωκοινοβουλευτικών και Μετακλητών Υπαλλήλων και αποσαφηνίζεται πλέον το νομοθετικό πλαίσιο που αφορά την συγκεκριμένη κατηγορία.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 24** θεσπίζονται κανόνες που εξασφαλίζουν αυξημένη ανταποδοτικότητα μεταξύ των συνταξιοδοτικών παροχών και εισφορών καθόλη την διάρκεια του ασφαλιστικού βίου των ασφαλισμένων, δημιουργώντας παράλληλα κίνητρα για την παραμονή στην εργασία πέραν από τα 30 χρόνια ασφάλισης.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 25** εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν στα ποσοστά αναπλήρωσης στις κύριες συντάξεις ώστε οι δικαιούχοι μετά και την τυχόν αναπροσαρμογή των συντάξεων τους βάσει των νέων ρυθμίσεων να μην βληθούν.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 26** μειώνεται ο χρόνος ασφάλισης που απαιτείται για την πλήρωση των προϋποθέσεων κρίσης αρμοδιότητας, γεγονός που καθιστά ευχερέστερη τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης. Επιπροσθέτως, επηρεάζει θετικά και το ότι πλέον εξετάζεται η αίτηση για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τις προϋποθέσεις άλλων ενταχθέντων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, έτσι ώστε να εξαντληθούν όλες οι δυνατότητες απονομής σύνταξης με τη σειρά που καθορίζουν οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 27** θεσπίζονται ρυθμίσεις για την καταβαλλόμενη σύνταξη των συνταξιούχων εκείνων, που θα αναλάβουν απασχόληση και μετά την συνταξιοδότησή τους, και η περαιτέρω ασφάλισή τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη **του άρθρου 28** αποσαφηνίζεται ο τρόπος υπολογισμού της ανταποδοτικής σύνταξης των αυτοαπασχολούμενων, των ελεύθερων επαγγελματιών και των ασφαλισμένων στον πρώην ΟΓΑ για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2016, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2018 και για το χρονικό διάστημα από 1.1.2019 και εφεξής.

Με την προτεινόμενη διάταξη **του άρθρου 29** προβλέπεται η εφαρμογή των νέων ποσοστών αναπλήρωσης στις ήδη καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις, καθώς επίσης σε αυτές των οποίων εκκρεμεί ο υπολογισμός τους και σε αυτές που έχουν επανυπολογιστεί έτσι ώστε οι δικαιούχοι όλων των ανωτέρω συντάξεων να δουν στις συντάξεις τους τις τυχόν αυξήσεις, οι οποίες θα προκύψουν από την αναπροσαρμογή των ποσοστών αναπλήρωσης και εν τέλει καμία σύνταξη να μην μειωθεί. Ως εκ τούτου η συγκεκριμένη πρόβλεψη στοχεύει στο σεβασμό της θεμελιώδους αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και την προστασία όλων των συνταξιούχων, διαμορφώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ένα συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό νομικό πλαίσιο, το οποίο θα διασφαλίσει την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Με την προτεινόμενη διάταξη **του άρθρου 30** επιλύονται μείζονα χρονίζοντα ζητήματα.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 31** θεσπίζονται ένα απλό, κατανοητό και φιλικό προς τους ασφαλισμένους σύστημα για την ασφάλισή τους προκειμένου να λάβουν εφάπαξ παροχή.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 32** εισάγεται ένα απλό ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο διαπνέεται από ελευθερία επιλογής και συμβάλλει καταλυτικά στην επίλυση όλων των διαχειριστικών και ουσιαστικών ζητημάτων που ανέκυψαν από το προϊσχύσαν νομοθετικό πλαίσιο. Παρέχεται για πρώτη φορά η ελευθερία και η ευελιξία στον ασφαλισμένο να επιλέγει την ασφαλιστική κατηγορία, στην οποία επιθυμεί ο ίδιος να υπαχθεί, κατόπιν στάθμισης της οικονομικής του δυνατότητας.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 33** αποσαφηνίζεται ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες (ασφαλισμένοι του πρώην ΟΑΕΕ), οι αυτοτελώς απασχολούμενοι (ασφαλισμένοι του πρώην ΕΤΑΑ) και τα υπαγόμενα πρόσωπα στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ θα καταβάλλουν για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισή τους την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 του άρθρου 39 και παράγραφο 1 του άρθρου 40 του ν. 4387/2016 ασφαλιστική εισφορά, την οποία επιλέγουν σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 34** επέρχεται απλούστευση του συστήματος των εισφορών των μισθωτών μέσω της αποσύνδεσης από τον κατώτατο μισθό και του ορισμού συγκεκριμένου ποσού, αποσαφηνίζονται θέματα που δημιουργούσαν διοικητικό βάρος και αποκαθίσταται η αδικία που λάμβανε χώρα εις βάρος των μελών Διοικητικού Συμβουλίου.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 35** διευκολύνεται ο επιχειρησιακός σχεδιασμός των επαγγελματιών σε βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο ορίζοντα και ενθαρρύνεται η ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων τους. Το ύψος της χαμηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας, η οποία είναι και η μόνη υποχρεωτική, θεσπίζεται μέσα από το συνδυασμό δύο βασικά κριτηρίων: της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος και της διασφάλισης ενός αξιοπρεπούς επιπέδου σύνταξης. Το ποσό των εισφορών προσαυξάνεται όσο υψηλότερη είναι η κατηγορία που επιλέγει ο ασφαλισμένος. Σε περίπτωση που δεν επιλεγεί ασφαλιστική κατηγορία, γίνεται υποχρεωτική κατάταξη στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία. Οι εισφορές κύριας σύνταξης προσαυξάνονται έως και την έκτη κατηγορία. Επιπροσθέτως, με το νέο σύστημα επιτυγχάνεται η υποστήριξη των νέων επιστημόνων και ελεύθερων επαγγελματιών, μέσω της λήψης ειδικής μέριμνας για τους νέους ασφαλισμένους έως πέντε έτη ασφάλισης (πρώην ΕΤΑΑ, πρώην ΟΑΕΕ) και της θέσπισης μίας επιπλέον ασφαλιστικής κατηγορίας που αντιστοιχεί σε 93 ευρώ για κύρια σύνταξη. Παράλληλα, διευρύνεται η ευνοϊκή μεταχείριση των νέων μέσω της θέσπισης ειδικής εισφοράς κάτω της πενταετίας σε όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες (και όχι μόνον στους αποφοίτους σχολών ανώτατης εκπαίδευσης, που είναι εγγεγραμμένοι σε επιστημονικούς συλλόγους ή επιμελητήρια) ενθαρρύνοντας την έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας σε νέους. Ταυτόχρονα, ενισχύεται η θέση των νέων μέσα από την κατάργηση της υποχρέωσης επιστροφής των ασφαλιστικών οφειλών για τους νέους επιστήμονες που δημιουργούνται λόγω μειωμένων εισφορών για τα πρώτα πέντε έτη ασφάλισής τους.

Με το άρθρο 36 τροποποιείται το άρθρο 40 του ν. 4387/2016.

Με την προτεινόμενη διάταξη μεταρρυθμίζεται το σύστημα καταβολής εισφορών των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ όπως οριζόταν στο άρθρο 40 του ν. 4387/2016 κατόπιν των αποφάσεων 1880/2019 και 1888/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες κρίθηκε ότι οι ενιαίοι κανόνες ασφαλιστικών εισφορών έχουν ως συνέπεια τη δυσμενή διάκριση των αυτοαπασχολούμενων, των ελευθέρων επαγγελματιών και των αγροτών έναντι των μισθωτών κατά την πρόσβασή τους στην κοινωνική ασφάλιση και την υπαγωγή τους στον ενιαίο ασφαλιστικό φορέα.

Για το λόγο αυτό με την προτεινόμενη ρύθμιση μεταρρυθμίζεται το σύστημα καταβολής εισφορών και οι ασφαλισμένοι του πρώην ΟΓΑ καταβάλλουν από 1.1.2020, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, εισφορές που αντιστοιχούν σε μία εκ των έξι προβλεπόμενων ασφαλιστικών κατηγοριών.

Τα ποσά των ανωτέρω ασφαλιστικών κατηγοριών προσαυξάνονται κατ' έτος από 1.1.2023 έως 31.12.2024 κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών.

Σε περίπτωση που δεν επιλέξουν ασφαλιστική κατηγορία εντός δύο μηνών από την εφαρμογή του παρόντος νόμου (έως 28.2.2020) κατατάσσονται υποχρεωτικά στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία.

Προβλέπεται ότι η μεταβολή της ασφαλιστικής κατηγορίας δύναται να υποβληθεί οποτεδήποτε, σε κάθε περίπτωση όμως η μετάταξη θα γίνεται από την 1 Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης.

Οι ανωτέρω ασφαλισμένοι κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κλάση με την κύρια σύνταξη.

Η πρώιμη παύση της γεωργικής δραστηριότητας σε εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1096/88 του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 1988 σχετικά με την καθιέρωση κοινοτικού καθεστώτος για την ενθάρρυνση της παύσης της γεωργικής δραστηριότητας δεν αποτελεί λόγο διακοπής της ασφάλισης των αγροτών στον Ε.Φ.Κ.Α., τόσο για τους δικαιούχους όσο και τις συζύγους τους. Κατά τη διάρκεια εφαρμογής του μέτρου, και μέχρι συμπλήρωσης του 67ου έτους της ηλικίας τους, οι εντασσόμενοι σε αυτό αγρότες και οι σύζυγοί τους, λογίζονται ως ενεργοί αγρότες σε ό,τι αφορά στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη. Τα ανωτέρω ισχύουν ακόμα και σε περίπτωση που το μέτρο λήξει πριν τη συμπλήρωση του 67ου έτους ηλικίας των εντασσόμενων σε αυτό. Οι ασφαλισμένοι αυτοί υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

Επίσης προβλέπεται ότι από 1.1.2020 οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου στο Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας του ΟΓΑ καταβάλλουν εισφορά υπέρ αυτού, καταργούμενης της κρατικής επιχορήγησης. Η εισφορά βαρύνει τον ασφαλισμένο και το ποσό της εισφοράς ορίζεται πλέον σε σταθερό ποσό. Η εισφορά υπέρ Αγροτικής Εστίας συνεισπράττεται με τις εισφορές για τον κλάδο σύνταξης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές καταβάλλονται σε μηνιαία βάση, με καταληκτική ημερομηνία καταβολής την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 37** τροποποιείται το σύστημα καταβολής εισφορών υγειονομικής περίθαλψης. Ειδικότερα, μολονότι διατηρούνται σε ισχύ οι ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης για τους μισθωτούς, για τους αυτοτελώς απασχολούμενους και τους ελεύθερους επαγγελματίες θεσπίζεται σταθερό ύψος ασφαλίστρων υγείας που εφαρμόζεται από το δεύτερο έως και το έκτο επίπεδο, γεγονός που δημιουργεί επιπλέον κίνητρο για την επιλογή υψηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας. Οι εισφορές υγείας διαμορφώνονται για την πρώτη κατηγορία στο ύψος των 55 ευρώ (50 ευρώ εισφορές για παροχές υγείας σε είδος και 5 ευρώ για παροχές σε χρήμα) και για τη δεύτερη κατηγορία στο ύψος των 66 ευρώ (60 ευρώ για παροχές σε είδος και 6 ευρώ για παροχές σε χρήμα). Με τον τρόπο αυτό εκτιμάται πως η επιλογή υψηλότερου επιπέδου εισφορών από τους μη μισθωτούς, οδηγεί σε σημαντικά υψηλότερη σύνταξη. Οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται υποχρεωτικά για τον κλάδο υγείας στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία που επιλέγουν για τον κλάδο κύριας σύνταξης.

Από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ο ασφαλισμένος μπορεί με αίτησή του να επιλέξει ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία από αυτή που υπάγεται υποχρεωτικά ή, εφόσον βρίσκεται σε ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία, να επιλέξει κατώτερη. Αίτηση για μεταβολή ασφαλιστικής κατηγορίας δύναται να υποβάλλεται οποτεδήποτε, σε κάθε περίπτωση όμως η μετάταξη από κατηγορία σε κατηγορία θα γίνεται από την πρώτη του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης.

Επίσης προβλέπεται ότι σε πρώτη εφαρμογή του παρόντος, οι ασφαλισμένοι επιλέγουν εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου την ασφαλιστική κατηγορία στην οποία επιθυμούν να υπαχθούν, άλλως κατατάσσονται στη πρώτη ασφαλιστική κατηγορία.

Για την υποστήριξη των νέων επιστημόνων και ελεύθερων επαγγελματιών (έναρξη δραστηριότητας για τα πρώτα πέντε έτη) θεσπίζεται ειδική κατώτατη κατηγορία για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών υγείας.

Επιπλέον, θεσπίζεται ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης των ασφαλισμένων του πρώην ΟΓΑ για την πρώτη κατηγορία στο ύψος των 32 ευρώ (29 ευρώ για παροχές υγείας σε είδος και 3 ευρώ για παροχές υγείας σε χρήμα) και για τη δεύτερη κατηγορία στο ύψος των 38 ευρώ (35 ευρώ για παροχές σε είδος και 3 ευρώ για παροχές σε χρήμα).

Από 1-1^{ου}-2023 έως 31.12.2024 τα προβλεπόμενα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών προσαυξάνονται κατ' έτος με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κατά το ποσοστό μεταβολής του μέσου ετήσιου γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και από 1.1.2025 και εφεξής κατά το δείκτη μεταβολής μισθών. Σε περίπτωση αρνητικής τιμής του ως άνω ποσοστού το ποσόν της εισφοράς παραμένει στα επίπεδα του προηγουμένου έτους.

Προβλέπεται ακόμα ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά γνώμη του Δ.Σ του Ε.Φ.Κ.Α ρυθμίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 38** αντικαθίσταται το άρθρο 42 του ν. 4387/2016 και επαναφέρονται τροποποιούμενες οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 3863/2010 προκειμένου για την κατηγορία των εργατών γης, οι οποίοι, λόγω της μη θέσπισης του αναγκαίου κανονιστικού πλαισίου που προβλέπονταν με τις ισχύουσες διατάξεις, παραμένουν

ασφαλιστικά ακάλυπτοι, να οριστεί συγκεκριμένος πλέον τρόπος αναγνώρισης και υπολογισμού των ασφαλιστικών τους εισφορών καθώς και του ασφαλιστικού τους χρόνου. Η αδυναμία εφαρμογής των διατάξεων του ισχύοντος άρθρου 42 του ν. 4387/2016 σε συνδυασμό με την κατάργηση, βάσει των υφιστάμενων διατάξεων του άρθρου 40 του ιδίου νόμου, των προβλεπόμενων από την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 ασφαλιστικών κατηγοριών, στέρησε στην συγκεκριμένη κατηγορία των ασφαλισμένων εργατών γης, καθ' όλο το διάστημα ισχύος των διατάξεων του ν. 4387/2016, την δυνατότητα υπολογισμού και αναγνώρισης του ασφαλιστικού τους χρόνου, δημιουργώντας πολλαπλά ζητήματα στην ασφάλισή τους με κυριότερο και πιο επιτακτικό την αδυναμία συνταξιοδότησής τους.

Με το προτεινόμενο άρθρο, το οποίο αφορά στη συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων και συνιστά μεταβατική διάταξη για τους εργάτες γης και για τα έτη 2017, 2018, 2019, προβλέπεται πλέον ο τρόπος και οι προϋποθέσεις εκκαθάρισης των ασφαλιστικών εισφορών ώστε να αποκατασταθεί ασφαλιστικά, για το χρόνο που, βάσει των ισχουσών διατάξεων του άρθρου 42 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, δεν κατέστη αυτό δυνατόν, η συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων εργατών γης, με την επαναφορά, κατόπιν των αναγκαίων τροποποιήσεων, των, μέχρι 31-12-2016, εφαρμοζόμενων διατάξεων, για τον υπολογισμό και την απεικόνιση, από 1-1-2017, του χρόνου ασφάλισης των εργατών γης καθώς και των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών τους, έως την έναρξη ισχύος των νέων ασφαλιστικών ρυθμίσεων για τη συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλισμένων.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 39 τροποποιείται το άρθρο 44 του ν. 4387/2016 και προστίθεται ρύθμιση με την οποία θεσπίζεται εξαίρεση από τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης για τους δικαιούχους σύνταξης που συγχρόνως λαμβάνουν εξωιδρυματικό επίδομα ή απολύτου αναπηρίας ή τυφλότητας.

Στις περιπτώσεις αυτές ορίζεται ρητά ότι δεν υπολογίζεται εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί των ανωτέρω επιδομάτων.

Με το άρθρο 40 τροποποιείται το άρθρο 48 του ν. 4387/2016.

Συγκεκριμένα με το προτεινόμενο- άρθρο τροποποιείται η παράγραφος 2 άρθρου 48 του ν. 4387/2016 ως ισχύει, με την οποία αντικαταστάθηκε η παράγραφος 4^α του άρθρου 40 του π.δ. 422/1981 (Α' 114).

Σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση του εδαφίου α' της παρ.4 του άρθρου 40 του π.δ/τος 422/1981 όπως προστέθηκε με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 48 του ν. 4387/2016, δόθηκε το δικαίωμα σε μέτοχο που έχει συνταξιοδοτηθεί και άρα έχει δικαιωθεί κύριας σύνταξης, να του επιστραφούν εφάπαξ οι ατομικές του κρατήσεις, προτού συμπληρώσει το ελάχιστο όριο συμμετοχής στο Ταμείο και άρα πριν να συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε αυτό, εφόσον όμως στο πρόσωπό του συντρέχουν επιπλέον και οι εξής προϋποθέσεις: α) έχει ελάχιστο όριο συμμετοχής στο Ταμείο τουλάχιστον τριών (3) ετών, β) δεν έχει αναγνωρίσει ή εξαγοράσει το υπόλοιπο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελάχιστου ορίου συμμετοχής και γ) δεν έχει επιτύχει την απονομή συντάξεως ή μερίσματος με την εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 4201/1961 (και του ν. 3232/2004, όπως ισχύουν με το ΜΤΠΥ είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό. Περαιτέρω δε προβλέπονταν ότι, μετά την είσπραξη των

κρατήσεων από το μέτοχο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αναγνώρισης και εξαγοράς χρόνου συμμετοχής στο Μ.Τ.Π.Υ. και οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (Α'114) και του ν. 3232/2004 (Α'48) με το Μ.Τ.Π.Υ. είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό.

Από τα οριζόμενα στη συγκεκριμένη διάταξη προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής της καταλαμβάνει και αφορά και σε πρόσωπα- μετόχους οι οποίοι θα μπορούσαν να διεκδικήσουν την καταβολή μερίσματος από το Ταμείο διότι είχαν δικαίωμα να αναγνωρίσουν ή να εξαγοράσουν το απαιτούμενο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελαχίστου ορίου συμμετοχής τους στο Ταμείο ακόμα και κατόπιν εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175) και του ν. 3232/2004 (Α' 48) (που αφορούν στην διαδοχική ασφάλιση) όπως ισχύουν.

Επειδή το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις καταθέσεις των μετόχων του και από τα περιουσιακά του στοιχεία, λόγω δε του ότι ο χαρακτήρας του, όπως σε όλα τα μετοχικά ταμεία είναι ανακεφαλαιοποιητικός και όχι αναδιανεμητικός, τα χορηγούμενα μερίσματα οφείλουν να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις καταθέσεις του μετόχου, ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία ελλειμάτων,

Επειδή οι υπαγόμενοι εκ του νόμου λόγω της ιδιότητας τους στο ΜΤΠΥ καθίστανται άνευ ετέρου μέτοχοι σε αυτό (το ταμείο) και η κατάθεση της εισφοράς τους είναι υποχρεωτική, λαμβάνει δε χώρα με αντίστοιχη παρακράτηση από το μισθό τους υπολογιζόμενη σύμφωνα με τα οριζόμενα κάθε φορά από διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης,

Επειδή η υποχρεωτικότητα της εισφοράς εκ μέρους εκάστου μετόχου, η αναγκαιότητα διατήρησης της αντιστοιχίας μερισμάτων και καταθέσεων σε συνδυασμό με την διατήρηση της εύρυθμης ταμειακής λειτουργίας του επιβάλει σε όσες περιπτώσεις τίθεται ζήτημα επιστροφής των καταθέσεων του εκάστοτε μετόχου, την θέσπιση προϋποθέσεων που θα πρέπει να συντρέχουν για να είναι δυνατή η επιστροφή αυτή, προκειμένου να μην τεθούν υπό διακινδύνευση, η εύρυθμη οικονομική λειτουργία του Ταμείου και κατ' επέκταση τα συμφέροντα της ευρύτερης πλειοψηφίας των μετόχων του στο παρόν και το μέλλον,

Με σκοπό την καλύτερη και πιο αποτελεσματική εξυπηρέτηση των σκοπών αυτών με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται ένα πιο αυστηρό πλαίσιο καθόσον αφορά στις απαιτούμενες προϋποθέσεις που θα πρέπει να συντρέχουν για να είναι δυνατή η επιστροφή των ατομικών κρατήσεων μετόχου και συγκεκριμένα με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς όταν μέτοχος έχει δικαίωμα να αναγνωρίσει ή να εξαγοράσει το απαιτούμενο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελαχίστου ορίου συμμετοχής του στο Ταμείο ακόμα και κατόπιν εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 και του ν. 3232/2004 (που αφορούν στην διαδοχική ασφάλιση) όπως ισχύουν, προκειμένου ο μέτοχος να δικαιωθεί μέρισμα.

Επίσης αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981, όπως έχει αντικατασταθεί και ισχύει με τις διατάξεις της παραγράφου ο 4 του άρθρου 48 του ν. 4387/2016.

Σύμφωνα με την ισχύουσα διάταξη ο/η χήρος/χήρα δικαιούται μέρισμα εφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του μετόχου. Εφόσον έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών, μετά την πάροδο των οποίων η καταβολή μερίσματος αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας του/της. Εφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών. Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται εφόσον και για όσο

χρόνο ο/η χήρος/χήρα, κατά τον ως άνω χρόνο, έχει τέκνα που υπάγονται στις παραγράφους 5 και 6 του παρόντος άρθρου όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν ή είναι ανίκανος για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω. Η καταβολή του μερίσματος παύει αν ο/η χήρος/χήρα τελέσει νέο γάμο.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται για τον/την χήρο/α, το απαιτούμενο κατά το χρόνο θανάτου μερισματούχου, ηλικιακό όριο των 52 ετών που είχε τεθεί προκειμένου να επαναχορηγηθεί το μέρισμα από το ΜΤΠΥ, λόγω θανάτου, στον/στην χήρο/α, όταν αυτοί θα έφθαναν στο 67ο έτος της ηλικίας τους. Λαμβάνοντας υπόψη τον πλήρως ανταποδοτικό χαρακτήρα του Μ.Τ.Π.Υ., την ανάγκη προστασίας του ασφαλιστικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με την ανάγκη επανάκτησης της εμπιστοσύνης των μετόχων- ασφαλισμένων στο Ταμείο και για λόγους κοινωνικής δικαιοισύνης, κρίθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί η επαναχορήγηση του μερίσματος σε όλους τους χήρους και όλες τις χήρες, με την συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας τους, ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας τους κατά την ημερομηνία θανάτου του μερισματούχου.

Τέλος, , αντικαθίσταται η διάταξη της παρ. 14 του ν. 4387/2016 που είχε προστεθεί με το με το άρθρο 42 του ν. 4578/2018 (Α' 200).

Η ισχύουσα διάταξη ορίζει ότι ο εκάστοτε μερισματούχος του ΜΤΠΥ, ο οποίος διορίζεται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, δεν έχει υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του ΜΤΠΥ και περαιτέρω προβλέπονταν ότι το δικαιούμενο μέρισμα δεν διακόπτεται, αλλά εξακολουθεί να καταβάλλεται.

Επειδή ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής της ισχύουσας διάταξης κρίθηκε αναγκαίος προκειμένου να μη τεθούν υπό διακινδύνευση τα συμφέροντα του Ταμείου, για τους λόγους αυτούς με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι, μόνο όσοι μερισματούχοι του ταμείου έχουν διορισθεί μέχρι την 12/5/2016 ή διορίζονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής σε οποιαδήποτε οργανική θέση μετακλητού υπαλλήλου, δεν υπάγονται στην ασφάλιση του ΜΤΠΥ και συνεχίζεται η καταβολή του μερίσματός τους.

Εκ του περιεχομένου της προκύπτει ο σκοπός θέσπισης της διάταξης αυτής, ο οποίος είναι να περιοριστεί η εφαρμογή της σε μικρό αριθμό μερισματούχων, δηλαδή μόνο στους μερισματούχους του ταμείου που κατέχουν οργανική θέση μετακλητού υπαλλήλου και όχι σε όλους τους μερισματούχους του Ταμείου που διορίζονται σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, όπως αυτό οριζόταν με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4578/2018.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 41** τροποποιείται το άρθρο 37 του ν. 4052/2012, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 76 του ν. 4387/2016 και συγκεκριμένα αντικαθίσταται η παράγραφος 3 αυτού και προστίθενται παράγραφος 5 με υποπαραγράφους α και β.

Συγκεκριμένα με το προτεινόμενο άρθρο η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 37 του ν. 4052/2012, όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση του άρθρου αυτού με το άρθρο 76 του ν. 4387/2016, αντικαθίσταται με νέα που περιέχει ρυθμίσεις με τις οποίες, δίδεται για πρώτη φορά η δυνατότητα από 1.1.2021, στους υγειονομικούς αυτοαπασχολούμενους, στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην Ο.Γ.Α. καθώς και σε όσα πρόσωπα βάσει ειδικής ή γενικής διάταξης δεν έχουν υποχρέωση υπαγωγής για επικουρική ασφάλιση, να υπαχθούν προαιρετικά στον Κλάδο του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Με το δεδομένο ότι, για τα εν λόγω πρόσωπα δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη για επικουρική ασφάλιση, κρίθηκε αναγκαία η εν λόγω ρύθμιση για λόγους ίσης μεταχείρισης με τους λοιπούς σφαλισμένους του Κλάδου του ΕΤΕΑΕΠ, ώστε να μπορούν να υπαχθούν στην ασφάλιση του εν λόγω Κλάδου, εφόσον το επιθυμούν μετά από αίτησή τους. Άλλωστε, κατά τον υπολογισμό της επικουρικής τους σύνταξης, σύμφωνα με το σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης λαμβάνεται υπόψη το ύψος των συσσωρευμένων ασφαλιστικών εισφορών στην ατομική μερίδα του κάθε ασφαλισμένου καθώς και το προσδόκιμο ζωής κατά τη συνταξιοδότηση. Περαιτέρω ορίζεται ρητώς ότι μετά την προαιρετική υπαγωγή στην ασφάλιση ισχύουν και εφαρμόζονται όλοι οι κανόνες της υποχρεωτικής ασφάλισης.

Επίσης με το προτεινόμενο άρθρο προστίθεται νέα παράγραφος 5 με υποπαραγράφους α και β στις οποίες ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση.

Συγκεκριμένη με την υποπαραγράφο α της παραγράφου 5 προβλέπεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. από 1-1-2021, όλων των προσώπων που δεν ασφαλίζονται για εφάπαξ παροχή. Ειδικότερα, σε όλους τους μισθωτούς, τους αυτοτελώς απασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες που δεν ασφαλίζονται σε κάποιον άλλο φορέα (ΝΠΙΔ, επαγγελματικό ταμείο, κ.α.) για την χορήγηση εφάπαξ παροχής, δίνεται η δυνατότητα υπαγωγής στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Ανάλογη δυνατότητα παρέχεται και στα πρόσωπα που ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο στην ασφάλιση του πρώην ΟΓΑ.

Η ρύθμιση αφορά στα πρόσωπα που από 1-1-2021 αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία - απασχόληση ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα, για την οποία ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε φορέα κύριας ασφάλισης και καταλαμβάνει όσους δεν ανήκουν στα ασφαλιστέα πρόσωπα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., και για τα οποία δεν προβλέπεται η ασφάλισή τους για εφάπαξ παροχή από τις καταστατικές διατάξεις των πρώην φορέων που εντάχθηκαν στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών με το άρθρο 75 του ν. 4387/2016.

Καθώς ο τρόπος υπολογισμού γίνεται με βάση την αρχή της ισοδυναμίας και τηρείται η αρχή της ανταποδοτικότητας, το ποσό της εφάπαξ παροχής των εν λόγω προσώπων ισούται με τη συσσωρευμένη αξία των εισφορών τους που έχουν συγκεντρωθεί στην ατομική τους μερίδα κατά την ημερομηνία αποχώρησης. Περαιτέρω και καθόσον αφορά την Εφάπαξ Παροχή ορίζεται ρητώς ότι μετά την προαιρετική υπαγωγή στην συγκεκριμένη ασφάλιση ισχύουν και εφαρμόζονται όλοι οι κανόνες της υποχρεωτικής ασφάλισης.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5β προβλέπεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής όλου του μόνιμου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικών, συνοριοφυλάκων, ειδικών φρουρών και του πολιτικού προσωπικού ασφαλισμένου στο ΤΠΥΑΠ) καθώς και όλου του μόνιμου προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος στην ασφάλιση του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π, με την προϋπόθεση ότι είναι ασφαλισμένοι για εφάπαξ παροχή στο ΤΕΑΠΑΣΑ.

Το προσωπικό αυτό έχει ήδη υπαχθεί υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.).

Περαιτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι μέχρι σήμερα υπάρχει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των μελών του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικοί, συνοριοφύλακες και ειδικοί φρουροί) και του Πυροσβεστικού Σώματος, ως προς την υπαγωγή τους στην ασφάλιση για εφάπαξ παροχή.

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται ενιαία ρύθμιση και καταργούνται όλες οι προγενέστερες επιμέρους διατάξεις που ίσχυαν, καθόσον αντιμετώπιζαν όμοιες περιπτώσεις

εργαζομένων με διαφορετικό τρόπο και εντελώς τυχαία κάποιοι από το προσωπικό αυτό, είχαν τη δυνατότητα να ασφαλισθούν σε δεύτερο Κλάδο Πρόνοιας και ως εκ τούτου να δικαιωθούν και δεύτερη εφάπαξ παροχή κατά την αποχώρησή τους από την εργασία, ενώ κάποιοι δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα.

Επισημαίνεται ότι ο σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η απλούστευση και η ενιαίοποίηση των προϋποθέσεων υπαγωγής στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. για όλο το μόνιμο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος. Η ενιαία αυτή ρύθμιση προσφέρει απλοποίηση της διαδικασίας ασφάλισης, ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων, καθώς και ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ όλων των εργαζομένων της Ελληνικής Αστυνομίας (αστυνομικών, συνοριοφυλάκων και ειδικών φρουρών) και του Πυροσβεστικού Σώματος και επιπλέον, δίνει τη δυνατότητα της ελεύθερης επιλογής του ίδιου του ασφαλισμένου για διπλή ασφάλιση για εφάπαξ παροχή με καταβολή αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών και δικαίωση δεύτερης παροχής κατά την αποχώρησή του από την υπηρεσία.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 42** επιλύονται μείζονα χρονίζοντα ζητήματα και παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους, οι οποίοι επιθυμούν τη συνέχιση της ασφάλισης τους, ενώ κατέβαλαν εισφορές χωρίς να έχουν υποχρέωση ασφάλισης, να επιλέξουν τη συνέχισή της, υποβάλλοντας σχετική αίτηση στο Ενιαίο Ταμείο και Εφάπαξ Παροχών (Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.) εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από την διαπίστωση της μη υποχρέωσης υπαγωγής τους ή από την διακοπή της ασφάλισής τους ή την δημοσίευση του παρόντος και αφετέρου σε όλους όσοι δεν επιθυμούν την συνέχιση της ασφάλισής τους, να λάβουν τις ασφαλιστικές εισφορές που είχαν καταβάλει, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής, όπως ισχύουν, εφόσον υποβάλλουν αίτηση διαγραφής και επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών από το Ταμείο.

Με τη ρύθμιση του **άρθρου 43** τροποποιείται το άρθρο 80 του ν.4387/2016 και προστίθεται δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 43 του Ν. 4052/2012 (Α' 41).

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 80 του ν.4387/2016, όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 4445/2016, δόθηκε η δυνατότητα να συσταθούν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Διοικητικές Επιτροπές με αρμοδιότητα, εκτός των άλλων, της εξέτασης ενδικοφανών και λοιπών διοικητικών προσφυγών.

Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής εκδόθηκε η αριθμ. Δ9/31036/9508/6-12-2017 (Β' 4416) Υπουργική απόφαση και συστήθηκαν στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. δύο Διοικητικές Επιτροπές, μία για θέματα επικουρικής ασφάλισης και μία για θέματα Εφάπαξ Παροχών.

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον αρμόδιο Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., να ασκεί προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, κατά αποφάσεων των Διοικητικών Επιτροπών, για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των 2.000 ευρώ, καθώς και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες.

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζονται τα έσοδα του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. στις περιπτώσεις διαφωνίας ανάμεσα στις Διοικητικές Επιτροπές και τις υπηρεσίες του Ταμείου και τίθενται οι υποθέσεις στην αμερόληπτη δικαιοδοτική κρίση.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 44** αντικαθίσταται το άρθρο 96 του ν. 4387/2016, με σκοπό τη συμμόρφωση στις 1889/2019 και 1890/2019 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, οι οποίες ακύρωσαν τις ΥΑ οικ.23123/785/7.6.2016 (Β'1604) «Καθορισμός των τεχνικών παραμέτρων σχετικά με τις παροχές του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης» και οικ.25900/470/7.6.2016 (Β'1605, διόρθωση σφάλματος Β'1623) «Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης».

Κατόπιν αυτού, εκπονήθηκε η αναλογιστική μελέτη από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή πριν την κατάρτιση του προτεινόμενου νομοσχεδίου, βάσει της οποίας επαναθεσπίζονται οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 96 για τον νέο τρόπο υπολογισμού των επικουρικών συντάξεων από 1.1.2015 και απαλείφονται οι ρυθμίσεις επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των ήδη καταβαλλόμενων ή καταβλητέων κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 (Α'85) επικουρικών συντάξεων, που έχουν εκδοθεί με προγενέστερο του άρθρου 42 του ν. 4052/2012 νομικό πλαίσιο.

Επίσης περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης για τον καθορισμό της ημέρας καταβολής της μηνιαίας επικουρικής σύνταξης και κάθε αναγκαίου θέματος για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, απαλείφοντας την εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση ΥΑ επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των επικουρικών συντάξεων.

Με το **άρθρο 45** τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 97 ν. 4387/2016 ως ισχύει, προστίθενται νέες και επί της ουσίας αντικαθίσταται το άρθρο 97 του ν. 4387/2016 (Α'85) ως ισχύει.

Με τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις στο άρθρο 97 του ν. 4387/2016 αποσυνδέεται η εισφορά για την επικουρική ασφάλιση από τον κατώτατο βασικό μισθό μισθωτού και θεσπίζεται ένα σύστημα εισφορών, απλό και ευέλικτο που βασίζεται στην δυνατότητα του εκάστοτε ασφαλισμένου να επιλέξει ελεύθερα την ασφαλιστική κατηγορία που θα υπαχθεί και επιπλέον, απλοποιείται σε σημαντικό βαθμό ο τρόπος καταβολής της ασφαλιστικής εισφοράς υπέρ του κλάδου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 46** ορίζεται ότι συμψηφίζονται μόνο οφειλές προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. με ποσό από τη σύνταξη και το εφάπαξ που δικαιούνται οι οφειλέτες. Διευκρινίζεται ότι σχετικά με τις οφειλές προς τρίτους (Δημόσιο, κ.λπ.) εξακολουθούν να ισχύουν οι ισχύουσες διατάξεις. Προσέτι, προβλέπεται ότι σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, οφειλές του αποβιώσαντος προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. αποσβένονται με συμψηφισμό αυτών με ποσό από τη σύνταξη και το εφάπαξ που δικαιούνται από το φορέα τα μέλη της οικογένειάς του ή οι κληρονόμοι του. Η προσθήκη των κληρονόμων καθίσταται αναγκαία προκειμένου να συμπεριληφθούν περιπτώσεις, όπως η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4387/2016, στις οποίες δικαιούχοι των παροχών δύνανται να είναι κληρονόμοι, οι οποίοι δεν είναι μέλη της οικογένειας. Εξάλλου, ο προβλεπόμενος συμψηφισμός των οφειλών προς το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. τόσο με ποσό

από τη σύνταξη, όσο και την εφάπαξ παροχή δεν αντίκειται στην αυτοτέλεια των κλάδων και εφάπαξ παροχών, διότι γίνεται λογιστικά.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 47** ορίζεται ότι από 1/1/2020 στον ετήσιο κοινωνικό προϋπολογισμό εγγράφεται δαπάνη ύψους 0,5% του ΑΕΠ, από την οποία καλύπτεται κατά πρώτον η δαπάνη που δημιουργείται ετησίως σε εφαρμογή των με αριθ. 1890/2019 και 1891/2019 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και κατά δεύτερον η δαπάνη πολιτικών πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Η δαπάνη των πολιτικών αυτών χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και εγγράφεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Για το έτος 2020 η δαπάνη της παραγράφου 1 καλύπτεται από τις ήδη εγγεγραμμένες πιστώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού.

Τα ποσά που διατίθενται για τις ανωτέρω πολιτικές καθορίζονται ετησίως με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας και Οικονομικών λαμβάνοντας υπόψη τις αναλογιστικές προβολές, τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους, κ.α. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η ανθεκτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος αλλά και ο ανταποδοτικός και αναδιανεμητικός του χαρακτήρας.

Πιο συγκεκριμένα, εξαιτίας της άρσης των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις και της αύξησης των ποσοστών αναπλήρωσης, προκαλείται αύξηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης. Κατά συνέπεια προκαλείται δαπάνη από την εισαγωγή των αναμορφώσεων στο συνταξιοδοτικό σύστημα, η οποία θα πρέπει να είναι συμβατή με τα εγκεκριμένα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας δηλαδή δεν πρέπει να επιδεινώσει τους ετήσιους δημοσιονομικούς στόχους της χώρας.

Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψιν την πρόσφατη θεσμοθέτηση του άρθρου 120 του ν. 4611/2019, το ετήσιο κόστος της οποίας εκτιμάται στο 0,5% του ΑΕΠ και έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, το κόστος των νέων πολιτικών θα καλυφθεί από την προβλεπόμενη αυτή δαπάνη. Ειδικότερα από την ανωτέρω ετήσια δαπάνη που έχει ήδη συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό του 2020, ένα μέρος της θα καλύπτει τις νέες πολιτικές που προτείνονται δηλαδή την άρση των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις, την αυξημένη δαπάνη κύριων συντάξεων λόγω των αυξημένων νέων ποσοστών αναπλήρωσης κ.λπ. ενώ μέρος της δαπάνης θα καλύψει πολιτικές κοινωνικού κράτους (πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης, υγείας).

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι από το 2020 και εφεξής το 0,5% του ΑΕΠ διατίθεται ετησίως υπέρ του κοινωνικού κράτους, διανέμεται κατά προτεραιότητα με βάση τους θεσμοθετημένους ασφαλιστικούς κανόνες του συστήματος, διασφαλίζοντας ίση και δίκαιη μεταχείριση μεταξύ των συνταξιούχων, αποκαθιστώντας τη συμφόρωση του συστήματος με τις συνταγματικές αρχές.

Παράλληλα, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ετήσιο κόστος των νέων πολιτικών εκτιμάται ότι έως το έτος 2047 είναι χαμηλότερο του 0,5% του ΑΕΠ, προκύπτει ετησίως δαπάνη που θα διατίθεται για πολιτικές πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης και υγείας. Συνεπώς διατηρούμε την επί πλέον δαπάνη του 0,5% του ΑΕΠ ετησίως προς όφελος του κοινωνικού κράτους και την αναδιανέμουμε με βάση ασφαλιστικούς κανόνες αλλά και για την ενίσχυση γενικότερων κοινωνικών πολιτικών.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 48** τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 ως ισχύει και οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδ α' του ν.δ. 2961/1954 (Α' 197), ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη εργαζόμενου, από 1-6-2020 στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης, μειώνονται κατά 0,90 ως εξής:

α) Καθόσον αφορά τα ασφάλιστρα υπέρ του κλάδου ανεργίας η μείωση ανέρχεται σε 0,75 ποσοστιαίες μονάδες, αφορά εργαζόμενους και εργοδότες και επιμερίζεται κατά 0,48 ποσοστιαίες μονάδες στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,27 στο ασφάλιστρο του εργαζόμενου

β) καθόσον αφορά τα ασφάλιστρα υπέρ Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) του άρθρου 34 ν. 4144/2013 που σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 4 περ. β, βαρύνει αποκλειστικά τον εκάστοτε εργαζόμενο και συναποτελείται, από την προβλεπόμενη από το άρθρο 7 παρ.1, περ. εδάφιο 1^ο του ν.δ. 2963/1954 εισφορά, καθώς και την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 περιπτ. α' του ν. 678/1977, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 εδάφιο Γ' του ν.3144/2003, η συνολική μείωση ανέρχεται σε 0,15 ποσοστιαίες μονάδες. Περαιτέρω προβλέπεται ότι το εν λόγω ασφάλιστρο υπέρ του ΕΛΕΚΠ που βαρύνει τον εργαζόμενο διαμορφώνεται πλέον 1,20% και κατανέμεται σε ποσοστό 0,85% υπέρ του π. ΟΕΚ, καθώς αφορά στην προβλεπόμενη από το άρθρο 7 παρ.1, περ. εδάφιο 1^ο του ν.δ. 2963/1954 εισφορά, και σε ποσοστό 0,35% υπέρ π. ΟΕΕ, καθώς αφορά στην προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 περιπτ. α' του ν. 678/1977, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 εδάφιο Γ' του ν. 3144/2003 εισφορά.

Με την προτεινόμενη διάταξη στην ουσία εξασφαλίζεται άμεσα αύξηση στις αποδοχές των εργαζομένων – μισθωτών, που θα προκύψει από την ποσοστιαία μείωση των ασφαλίστρων στους συγκεκριμένους κλάδους, χωρίς κόστος για τους εργοδότες (επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα), οι οποίοι ταυτόχρονα ωφελούνται από τις προβλεπόμενες μειώσεις καθώς γι' αυτούς μειώνεται το μη μισθολογικό κόστος ανά απασχολούμενο, πράγμα που οδηγεί σε απελευθέρωση κεφαλαίου, διαθέσιμου να επανεπενδυθεί προς όφελος όχι μόνο της επιχείρησής τους αλλά και εν γένει της οικονομίας. Περαιτέρω εκτιμάται ότι το μέτρο θα αποτελέσει αντικίνητρο για τον περιορισμό των ευέλικτων μορφών απασχόλησης καθώς αφορά μόνο μισθωτούς- εργαζόμενους με πλήρη απασχόληση.

Τέλος είναι κρίσιμο και πρέπει να επισημανθεί ότι οι προβλεπόμενες μειώσεις, αφορούν στις συνεισπραττόμενες εισφορές- κρατήσεις υπέρ ανεργίας, εργατικής κατοικίας και εργατικής εστίας και δεν αφορούν στις εισφορές για την κύρια σύνταξη, συνεπώς, με τις προβλεπόμενες μειώσεις δεν επηρεάζεται και δεν τίθεται σε κίνδυνο το ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων εξαιτίας των μειώσεων αυτών.

Με το προτεινόμενο **άρθρο 49** προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ε-Ε.Φ.Κ.Α που εκδίδεται μέχρι δύο έτη από τη δημοσίευση του παρόντος, καταρτίζεται ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του ε-Ε.Φ.Κ.Α, με τον οποίο ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση για παροχές ασθενείας σε είδος και σε χρήμα, καθώς επίσης και το είδος, η έκταση, το ύψος, οι δικαιούχοι, η διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα και κάθε άλλο ζήτημα εντός του υλικού πεδίου του Κανονισμού καθώς και κάθε άλλη αναγκαία διάταξη για την εφαρμογή του.

1.4.Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε άλλης διάταξης.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 21-22** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 23** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 24** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 25** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 26** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 27** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 28** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 29** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 30** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 31** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 34** Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 35** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **των άρθρων 36-39** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 40** Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ, ΜΤΠΥ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 41** Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΓΛΚ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 42** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-ΕΦΚΑ.

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 43** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ, ΚΕΑΟ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 44** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ,

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 45** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΤΕΑΕΠ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 47** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, Υπουργείο Οικονομικών, ΓΛΚ, e-ΕΦΚΑ

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 48** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ, ΕΛΕΚΠ,

Αρμόδιοι για την εφαρμογή των διατάξεων **του άρθρου 49** είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, e-ΕΦΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Γενική Αξιολόγηση

1.1. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στην προτεινόμενη ρύθμιση.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των **άρθρων 50-102** τροποποιείται το π.δ. 8/2019 (Α8) με τίτλο "Οργανισμός Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)" ώστε να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες του ψηφιακού του μετασχηματισμού και να υποδεχθεί τις δομές και το προσωπικό του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Με το **άρθρο 50** τροποποιείται ο τίτλος του π.δ. 8/2019 και μετονομάζεται σε Οργανισμός Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ).

Με το **άρθρο 51** διαρθρώνονται οι υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ.

Με το **άρθρο 52** συστήνονται στη Διεύθυνση Διοίκησης Τμήματα Γραμματείας με σκοπό την υποστήριξη των νέων Υποδιοικητών του e-Ε.Φ.Κ.Α..

Με το **άρθρο 53** τροποποιούνται οι επιχειρησιακοί στόχοι στην διάρθρωση και την κατανομή αρμοδιοτήτων των Περιφερειακών Υπηρεσιών Συντονισμού και Υποστήριξης (ΠΥΣΥ).

Με το **άρθρο 54** συστήνεται Διεύθυνση Οργάνωσης Απλούστευσης και Ψηφιακού Μετασχηματισμού Διαδικασιών υπαγόμενη απευθείας στο Διοικητή, με σκοπό την υποστήριξη του έργου της μείωσης του διοικητικού βάρους των συναλλασσόμενων και του ψηφιακού μετασχηματισμού του e-Ε.Φ.Κ.Α..

Με το **άρθρο 55** συστήνεται Διεύθυνση Διευθέτησης Αναφορών υπαγόμενη κατευθείαν στο Διοικητή με αντικείμενο τη διαμεσολάβηση στις υπηρεσίες για την επίλυση αναφορών του

Συνηγόρου του Πολίτη, των ασφαλισμένων των συνταξιούχων και των Εργοδοτών. Επιπλέον, συστήνεται τμήμα Διαχείρισης Αναφορών για θέματα Α.Μ.Ε.Α. με σκοπό την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της Διοίκησης, την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και την εμπέδωση μίας νέας ανθρωποκεντρικής λειτουργίας της Διοίκησης.

Με το **άρθρο 56** συστήνεται Γραφείο Υπευθύνου Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων για τον καλύτερο συντονισμό των υπηρεσιών σε θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων και τη συμμόρφωση με το Γενικό Κανονισμό Προστασίας Δεδομένων.

Στο **άρθρο 57** τροποποιούνται οι αρμοδιότητες και ο σκοπός της Γενικής Διεύθυνσης Εισφορών.

Με το **άρθρο 58** συστήνεται Διεύθυνση Κύριας Ασφάλισης και Εισφορών Δημοσίου Τομέα, με αντικείμενο το συντονισμό της διαδικασίας είσπραξης των εισφορών των μισθωτών του Δημοσίου και την εφαρμογή και υποστήριξη της ΑΠΔ δημοσίου, η οποία εκκρεμεί από το 2017.

Με το **άρθρο 59** συστήνεται Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Δημοσίου Τομέα που θα περιλαμβάνει την αρμοδιότητα απονομής συντάξεων και εφάπαξ του δημοσίου με πλήρως καθετοποιημένο τρόπο, ώστε να καταστεί εφικτή η εξειδικευμένη υποστήριξη του δημόσιου τομέα.

Στο **άρθρο 60** προβλέπονται η σύσταση, οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Νομοθεσίας και Συντονισμού Συντάξεων του Δημοσίου.

Στο **άρθρο 61** προβλέπονται η σύσταση, οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων των Διευθύνσεων Α', Β', Γ' και Δ' Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ του Δημοσίου Τομέα.

Με τα **άρθρα 62-67** τροποποιείται το αντικείμενο και οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων, ώστε να αξιοποιηθεί κατά το μέγιστο βαθμό το ανθρώπινο δυναμικό με εμπειρία στην απονομή των συντάξεων και να υποστηριχθεί ο ψηφιακός μετασχηματισμός της διαδικασίας απονομής. Για τον ίδιο σκοπό τροποποιείται η αρμοδιότητα απονομής συντάξεων, ώστε να διατηρηθεί η απονομή συντάξεων σε δομές πανελλαδικώς όπου υπηρετεί έμπειρο προσωπικό.

Με το **άρθρο 68** συστήνεται η ΣΤ' Διεύθυνση Συντάξεων Αναπηρίας, Ατυχημάτων και Αποκατάστασης.

Με το **άρθρο 69** συστήνεται Γενική Διεύθυνση Διεθνών Συνεργασιών που προκύπτει από τη συνένωση σε κοινή διοικητική δομή των αντικειμένων της Διεύθυνσης Διεθνών Σχέσεων υπό το Διοικητή του ε- Ε.Φ.Κ.Α. και της Διεύθυνσης Απονομής Διεθνών Συντάξεων της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων. Εξαιτίας του αυξανόμενου πλήθους Ασφαλισμένων που μετακινούνται στο εξωτερικό για εργασία τα τελευταία έτη και με σκοπό την απάλειψη των προβλημάτων συντονισμού που προέκυψαν από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή του οργανογράμματος, κρίνεται σκόπιμη η συγκέντρωση όλων των σχετικών αρμοδιοτήτων σε δομή επιπέδου γενικής διεύθυνσης.

Με το άρθρο 70 συστήνεται η Διεύθυνσης Νομοθεσίας ΕΕ και Διεθνών Συμβάσεων Κοινωνικής Ασφάλισης και προβλέπονται οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή των αρμοδιοτήτων της.

Με τα άρθρα 71-72 συστήνονται οι Διευθύνσεις Απονομής Διεθνών Συντάξεων και προβλέπονται οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή των αρμοδιοτήτων της.

Με το άρθρο 73 ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τη Γενική Διεύθυνση Παροχών και Υγείας.

Με το άρθρο 74 τροποποιούνται οι αρμοδιότητες του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθεσίας Παροχών, μετά τη μεταφορά της Διεύθυνσης Συντάξεων Αναπτηρίας, Ατυχημάτων και Αποκατάστασης.

Με το άρθρο 75 επικαιροποιούνται οι αρμοδιότητες του Αυτοτελούς Τμήματος Δειγματοληπτικών Ελέγχων Παροχών για να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες.

Με το άρθρο 76 και στο πλαίσιο της ενοποίησης και της δημιουργίας του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μεταφέρεται στον e-E.F.K.A. η πρώην Γενική Διεύθυνση Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., με εξαίρεση τις Διευθύνσεις με αντικείμενο την απονομή επικουρικής και εφάπαξ του Δημοσίου, οι οποίες ενσωματώνονται στη Γενική Διεύθυνση Συντάξεων του Δημοσίου. Η νέα Γενική Διεύθυνση ονομάζεται Γενική Διεύθυνση Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών.

Με το άρθρο 77 εισάγονται ρυθμίσεις προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι επιχειρησιακοί στόχοι της Διεύθυνσης Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών Δημοσίου Τομέα.

Με τα άρθρα 78-82 εισάγονται ρυθμίσεις για τη βέλτιστη λειτουργία των Β' –ΣΤ' Διευθύνσεων Επικουρικής Ασφάλισης και Συντάξεων.

Με τα άρθρα 83-85 υιοθετούνται ρυθμίσεις για τη βέλτιστη λειτουργία των Α', Β' και Γ' Διευθύνσεων Εφάπαξ Παροχών και οι αρμοδιότητες απονομής συντάξεων σε Τοπικές Διευθύνσεις.

Με το άρθρο 86 τροποποιείται μερικώς ο στρατηγικός σκοπός και – κυρίως – η διάρθρωση της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών.

Με το άρθρο 87 συστήνεται Διεύθυνση Οικονομικής Διαχείρισης Αυτοτελών Κλάδων Επικουρικής και Εφάπαξ στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών και καθορίζονται οι αρμοδιότητές της προκειμένου να υποστηριχθεί η οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια των κλάδων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

Με το άρθρο 88 τροποποιούνται οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης και Πληρωμής Συντάξεων, με σκοπό την αποτελεσματικότερη οικονομική και λογιστική λειτουργία της.

Με το άρθρο 89 τροποποιείται ο στρατηγικός σκοπός και η διάρθρωση της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, Τεχνικών Υπηρεσιών και Στέγασης.

Με το άρθρο 90 τίθενται οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, η οποία διαδέχεται τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Οργάνωσης, με σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών του e-E.Φ.Κ.Α..

Με τα άρθρα 91 και 92 διαχωρίζεται η πρώην Διεύθυνση Ακίνητης Περιουσίας του άρθρου 44 του π.δ. 8/2019 στη Διεύθυνση Αξιοποίησης Ακίνητης Περιουσίας και στη Διεύθυνση Στέγασης για τη βέλτιστη διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του e-E.Φ.Κ.Α και καθορίζονται οι επιχειρησιακοί στόχοι, η διάρθρωση και η αρμοδιότητές τους.

Με το άρθρο 93 προβλέπονται ο επιχειρησιακός στόχος, η διάρθρωση και η κατανομή αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών στο πλαίσιο της αναδιάταξης των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών, της Διεύθυνσης Στέγασης και της Διεύθυνσης Αξιοποίησης Ακίνητης Περιουσίας για τα έκτακτα τεχνικά θέματα που απαιτούν άμεση επέμβαση.

Με το άρθρο 94 τροποποιείται ο στρατηγικός σκοπός και η διάρθρωση της Γενικής Διεύθυνσης Πληροφορικής και Επικοινωνιών με σκοπό να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα στο πλαίσιο της νέας δομής.

Με τα άρθρα 95-97 συστήνεται Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στη Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών, με αντικείμενο την ανάπτυξη και συντήρηση των ηλεκτρονικών υπηρεσιών που προβλέπεται να αναπτυχθούν το επόμενο διάστημα, τη συντήρηση του ιστοτόπου του e-E.Φ.Κ.Α. και την προστασία από κυβερνοεπιθέσεις, επικαιροποιούνται οι στόχοι της Διεύθυνσης Εφαρμογών Πληροφορικής και Επικοινωνιών και της Διεύθυνσης Σχεδιασμού, Συντονισμού και Ασφάλειας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η προστασία από κυβερνοεπιθέσεις, και εισάγονται ρυθμίσεις για τον καλύτερο συντονισμό των υπηρεσιών σε θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων και τη συμμόρφωση με το Γενικό Κανονισμό Προστασίας Δεδομένων.

Με το άρθρο 98 συστήνεται Τμήμα Στατιστικών και Μελετών Επικουρικής και Εφάπαξ στη Διεύθυνση Μελετών της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικής και Ανάπτυξης, προκειμένου να υποστηριχθεί η οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια των κλάδων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

Με τα άρθρα 99-100 θεσπίζονται διατάξεις με τις οποίες καθορίζονται οι κλάδοι και οι ειδικότητες των προϊσταμένων των νέων θέσεων ευθύνης που συστήνονται και αίρονται οι αποκλεισμοί στη δυνατότητα ανάληψης θέσεων προϊσταμένων τμημάτων και διευθύνσεων για τις ειδικότητες (ΠΕ) Μηχανικών και (ΠΕ) Πληροφορικής.

Με το άρθρο 101 ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τους προϊσταμένους των Περιφερειακών Υπηρεσιών Συντονισμού και Υποστήριξης (ΠΥΣΥ), οι οποίοι επιλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Με το άρθρο 102 ορίζεται ο χρόνος έναρξης λειτουργίας των υπηρεσιών του e-EΦΚΑ και παρέχεται με απόφαση του Διοικητή του e- E.Φ.Κ.Α., η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. η δυνατότητα μεταφοράς αρμοδιοτήτων

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 103** υιοθετείται διάταξη σύμφωνα με την οποία η από 09/04/2012 αρχική Προγραμματική Συμφωνία μεταξύ του Νομικού Προσώπου Δημοσίου

Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την ονομασία Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) και του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την ονομασία Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) νυν Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.), η οποία κατόπιν αποφάσεων των ΔΣ των δύο Φορέων ίσχυε τροποποιημένη έως 31/12/2018, παρατείνεται αυτοδικαίως για λόγους δημοσίου συμφέροντος από τη λήξη της έως την ημερομηνία υπογραφής της νέας Συμφωνίας που θα συναφθεί μεταξύ των δύο Φορέων και όχι πέραν της 30.6.2020, λόγω του ότι μέχρι σήμερα δεν έχει παραταθεί εκ νέου η εν λόγω Προγραμματική Συμφωνία ενώ η ανάγκη συνεχίζει να υφίσταται.

Με την παράγραφο 2 του **άρθρου 103** ορίζεται ότι με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου των επιστημονικών συλλόγων δικηγόρων, ιατρών, φαρμακοποιών, μηχανικών δύναται να διατίθεται στον Ε.Φ.Κ.Α., προσωπικό των επιστημονικών συλλόγων δικηγόρων, ιατρών, φαρμακοποιών, μηχανικών. Το προτεινόμενο προσωπικό τοποθετείται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. κατ' επιλογή και απασχολείται προσωρινά στην υλοποίηση υποστηρικτικών διαδικασιών ή προπαρασκευαστικών εργασιών των Περιφερειακών Διευθύνσεων των τομέων Νομικών, Υγειονομικών, Μηχανικών και ΕΔΕ. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. μπορεί να ρυθμίζεται η διαδικασία, οι κατηγορίες των θέσεων, η κατανομή, ο αριθμός, ο χρόνος απασχόλησης καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

Με την παράγραφο 3 του **άρθρου 103** ορίζεται ότι λόγω της παρόδου μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τιμολόγηση των απαιτήσεων κρίνεται αναγκαία για την αποφυγή σφαλμάτων κατά την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων να επικαιροποιηθεί η πληροφορία για τυχόν εκχωρήσεις των τιμολογίων.

Με την παράγραφο 4 του **άρθρου 103** προστίθεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 12 του ν. 4578/2018 τέταρτη περίπτωση σύμφωνα με την οποία ορίζεται ότι οι οφειλές εξοφλούνται άμεσα με την έκδοση χρηματικού εντάλματος ύστερα από πρόχειρο λογιστικό έλεγχο που διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α., εφόσον διασταυρωθεί η μη ύπαρξη εκχώρησης του τιμολογίου σε πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες πρακτόρευσης και δικαιούχους - φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Με την παράγραφο 5 του **άρθρου 103** παρέχεται η δυνατότητα στον Διοικητή να μεταβιβάζει αρμοδιότητες ή να παραχωρεί δικαίωμα υπογραφής με εντολή του στους Υποδιοικητές τους Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων. Δυνατότητα περαιτέρω μεταβίβασης παρέχεται για τις αρμοδιότητες αυτές και στους Υποδιοικητές.

Με το **άρθρο 104** ορίζεται ότι η ισχύς του πρώτου, δεύτερου και τέταρτου μέρους αρχίζει την 1.3.2020 και του τρίτους μέρους από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις διατάξεις του.

1.2. Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους η ρύθμιση είναι αναγκαία και κατάλληλη για να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα.

Οι ρυθμίσεις των άρθρων (50-102) είναι αναγκαίες και κατάλληλες προκειμένου να επικαιροποιηθεί το οργανόγραμμα του e- Ε.Φ.Κ.Α για να αντιμετωπιστούν οι προηγούμενες αδυναμίες του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η γραφειοκρατία, να ανταποκριθεί η κοινωνική ασφάλιση στις σύγχρονες ψηφιακές ανάγκες και να καταστεί η εφικτή η ομαλή μετάβαση των υπηρεσιών, του προσωπικού και των ασφαλισμένων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του

4170

Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. στον ε- Ε.Φ.Κ.Α. Επιπλέον, μέσω της επικαιροποίησης του οργανογράμματος βελτιώνεται η διάρθρωση και αλληλεπίδραση μεταξύ των υπηρεσιών, αναβαθμίζεται το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, αξιοποιείται αποτελεσματικότερα το ανθρώπινο δυναμικό και ενισχύεται η εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων στον ε- Ε.Φ.Κ.Α.

Η παράγραφος 1 του **άρθρου 103** είναι αναγκαία γιατί σύμφωνα με την από 09/04/2012, αρχική Προγραμματική Συμφωνία και οι δύο κατηγορίες συστημάτων, δηλαδή τόσο τα αυτοτελή πληροφοριακά συστήματα των οποίων η κυριότητα και χρήση μεταβιβάστηκε στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. όσο και τα κοινά πληροφοριακά συστήματα και λογισμικά εφαρμογών των οποίων η λειτουργία αφορά το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την ονομασία Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) νυν Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.), ακόμα και αν παρουσιάζουν συμβατική αυτοτέλεια δεν είναι σε απόλυτο βαθμό λειτουργικά αυτοτελείς δεδομένου ότι υπάρχει σε λειτουργία πλήθος διεπαφών οι οποίες μεταφέρουν από και προς αυτές, απαραίτητα στοιχεία για την εξασφάλιση της ορθότητας των δεδομένων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 103 είναι αναγκαία για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της απασχόλησης προσωπικού των επιστημονικών συλλόγων δικηγόρων, ιατρών, φαρμακοποιών, μηχανικών το οποίο δύναται να διατίθεται στον Ε.Φ.Κ.Α και συγκεκριμένα στην υλοποίηση υποστηρικτικών διαδικασιών ή προπαρασκευαστικών εργασιών των Περιφερειακών Διευθύνσεων των τομέων Νομικών, Υγειονομικών και Μηχανικών και ΕΔΕ.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 103 είναι αναγκαία καθώς λόγω της παρόδου μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τιμολόγηση των είναι ανάγκη να επικαιροποιηθεί η πληροφορία για τυχόν εκχωρήσεις των τιμολογίων.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 103 είναι αναγκαία γιατί μέχρι την 31-03-2020 τα πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες πρακτόρευσης και δικαιούχοι-φυσικά ή νομικά πρόσωπα υποχρεούνται να αποστέλλουν στον Ε.Φ.Κ.Α. με μαγνητικό μέσο τα στοιχεία τιμολογίων που αφορούν τις ρυθμιζόμενες με το άρθρο αυτό υποχρεώσεις, που τους έχουν εκχωρηθεί. Ο Ε.Φ.Κ.Α. δεν ευθύνεται με οιονδήποτε τρόπο έναντι πιστωτικού ιδρύματος που παρέλειψε να αποστέλλει τα στοιχεία του προηγούμενου εδαφίου, ακόμα και αν σε οιονδήποτε χρόνο είχε προηγηθεί επίδοση εκχώρησης.

Η παράγραφος 5 του άρθρου 103 είναι αναγκαία προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στον Διοικητή να μεταβιβάζει αρμοδιότητες ή να παραχωρεί δικαίωμα υπογραφής με εντολή του στους Υποδιοικητές ή τους Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων. Επίσης, είναι αναγκαία προκειμένου να παρέχονται οι ίδιες δυνατότητες και στους Υποδιοικητές.

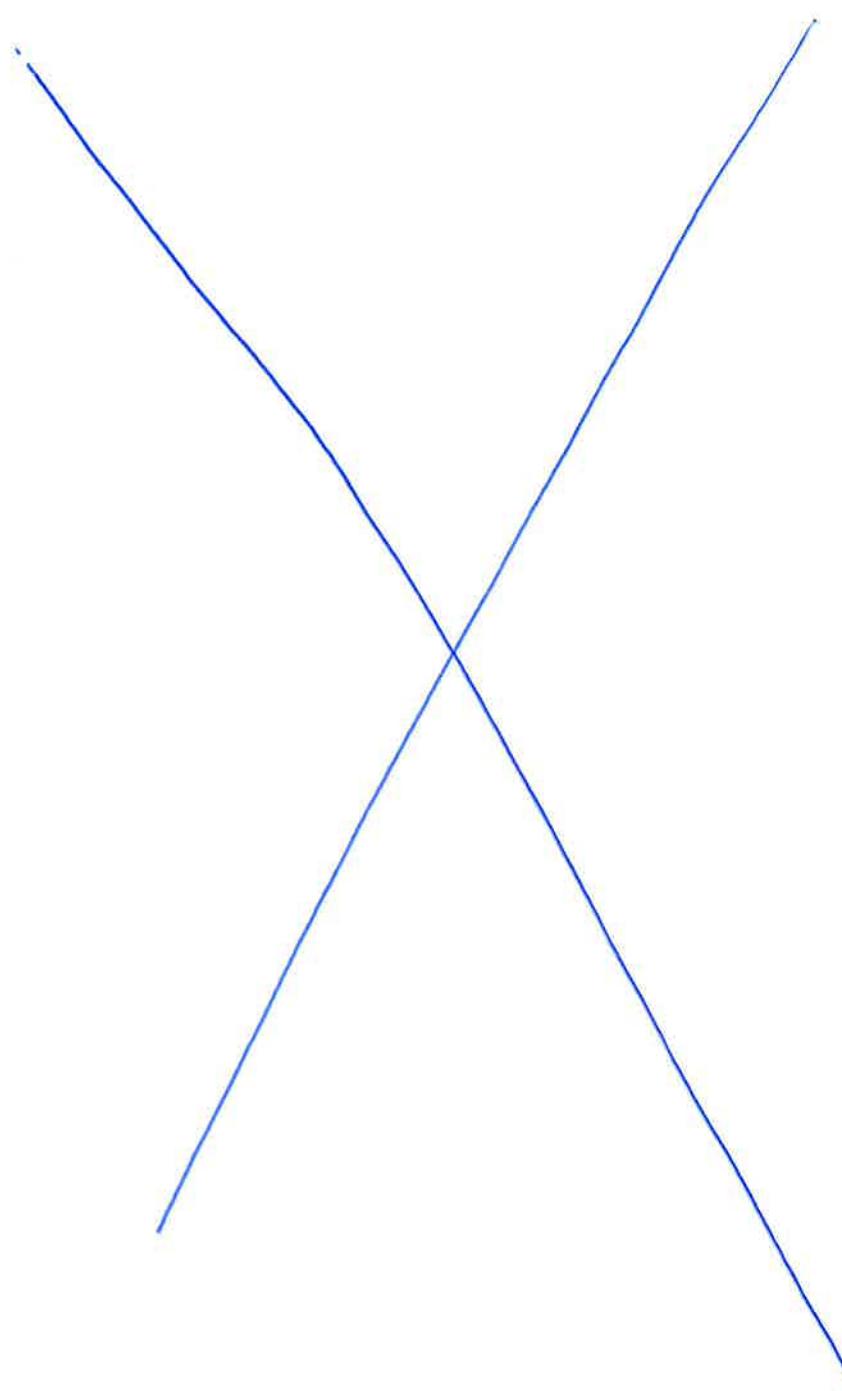
1.3. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης» συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις (άρθρα 50-102) αναμένεται η αναβάθμιση της εξυπηρέτησης όλων των ασφαλισμένων από τις κοινές διοικητικές υπηρεσίες του ε- Ε.Φ.Κ.Α, ο εκσυγχρονισμός του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, η επιτάχυνση των διαδικασιών έκδοσης συντάξεων, η αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, η ένταξη του ανθρώπινου δυναμικού στις κοινές υπηρεσίες έκδοσης συντάξεων και εφάπαξ παροχής, ο κεντρικός κοινός σχεδιασμός για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας και των αποθεματικών του ενοποιημένου φορέα και η συνολική μετάβαση του συστήματος στις σύγχρονες απαιτήσεις της ψηφιακής εποχής.

1.4. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε άλλης διάταξης.

Αρμόδιες για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων των άρθρων 50-102 είναι οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων και του e-E.F.K.A. Αρμόδιες για την εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης της παραγράφου 1 του άρθρου 103 είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, του Ε.Φ.Κ.Α. και του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

Αρμόδιες για την εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης της παραγράφου 2 του άρθρου 103 είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, του Ε.Φ.Κ.Α. όσο και οι οικείοι Δικηγορικοί, Ιατρικοί και Φαρμακευτικοί Σύλλογοι και Σύλλογοι Μηχανικών. Αρμόδιες για την εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης των παραγράφων 3, 4 και 5 είναι οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων και του Ε.Φ.Κ.Α.

473